ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜ'

Τετάρτη 14 Μαΐου 2008 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 8910, 8950, 8970

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Δημοτικό Σχολείο Καλοχωρίου Λάρισας, το Γυμνάσιο «Μεγάλης Παναγίας» Χαλκιδικής, το Γυμνάσιο Ραχών Ικαρίας και μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Φιλίας Γερμανίας-Ελλάδας, που αποτελούν διακομματική αντιπροσωπεία της Bundestag, του Γερμανικού Κοινοβουλίου, σελ. 8913, 8916, 8952, 8958

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Μέτρα για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης των κτηρίων και άλλες διατάξεις», σελ. 8905

2. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST) , Κοινές Ομάδες Έρευνας και λοιπές διατάξεις», σελ. 8910, 8950, 8967

3. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων, των τηλεπικοινωνιών και των τεχνολογιών πληροφορικής μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Επικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου», σελ. 8918, 8919

4. Ψήφιση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Δημοκρατίας της Αλβανίας για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων και ηλεκτρονικών επικοινωνιών», σελ. 8930

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης:

ΒΛΑΧΟΣ Γ., σελ. 8905

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης:

ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ Κ., σελ. 8913, 8962
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι., σελ. 8953
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ Γ., σελ. 8910
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ. 8956, 8957
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 8960
ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ Ι., σελ. 8958, 8959
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 8965
ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ., σελ. 8952
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ., σελ. 8961
ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ Γ., σελ. 8911
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ. 8916
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ., σελ. 8951
ΤΖΑΚΡΗ Θ., σελ. 8950
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν., σελ. 8914, 8963
ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ., σελ. 8953, 8963

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών:

ΓΚΑΤΖΗΣ Ν., σελ. 8918
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ., σελ. 8918

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜ'

Τετάρτη 14 Μαΐου 2008 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 14 Μαΐου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.03' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΛΣΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Μέτρα για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης των κτηρίων και άλλες διατάξεις».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να ανακοινώσω μία βελτίωση για το νομοσχέδιο. Στο άρθρο 14, στην αρχή της πρώτης παραγράφου τίθεται ο αριθμός «1» και οι παράγραφοι «8», «9», «10» και «11» αριθμούνται σε «2», «3», «4» και «5» αντιστοίχως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, να μας διανεμηθεί η βελτίωση, για να τη δούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Είναι αλλαγή αρίθμησης, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Εάν είναι αλλαγή αρίθμησης, εντάξει, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο ως διενεμήθη και με την νομοτεχνική βελτίωση του κυρίου Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία ως διενεμήθη και με τη νομοτεχνική βελτίωση του κυρίου Υπουργού.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Μέτρα για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης των κτηρίων και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Μέτρα για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης των κτηρίων και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1
Σκοπός

Με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με την Οδηγία 2002/91/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2002 «Για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων» (ΕΕ L1 της 4.1.2003).

Άρθρο 2
Ορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, οι ακόλουθοι ορισμοί έχουν την εξής έννοια:

1. «Κτίριο»: Στεγασμένη κατασκευή με τοίχους, για την οποία χρησιμοποιείται ενέργεια προς ρύθμιση των εσωτερικών κλιματικών συνθηκών. Ο όρος «κτίριο» μπορεί να αφορά το κτίριο στο σύνολό του ή σε τμήματα αυτού, τα οποία έχουν μελετηθεί ή έχουν τροποποιηθεί για να χρησιμοποιούνται χωριστά.

2. «Ενεργειακή απόδοση κτιρίου»: Η ποσότητα ενέργειας που πράγματι καταναλώνεται ή εκτιμάται ότι ικανοποιεί τις διάφορες ανάγκες που συνδέονται με τη συνήθη χρήση του κτιρίου, οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τη θέρμανση, την παραγωγή θερμού νερού, την ψύξη, τον εξαερισμό και το φωτισμό. Η ποσότητα αυτή εκφράζεται με έναν ή περισσότερους αριθμητικούς δείκτες, οι οποίοι έχουν υπολογισθεί λαμβάνοντας υπόψη τη μόνωση, τα τεχνικά χαρακτηριστικά και τα χαρακτηριστικά της εγκατάστασης, το σχεδιασμό και τη θέση του κτιρίου σε σχέση με κλιματολογικούς παράγοντες, την έκθεση στον ήλιο και την επίδραση γειτονικών κατασκευών, την παραγωγή ενέργειας του ίδιου του κτιρίου και άλλους παράγοντες που επηρεάζουν την ενεργειακή ζήτηση, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι κλιματικές συνθήκες στο εσωτερικό του κτιρίου.

3. «Ενεργειακή επιθεώρηση»: Η διαδικασία εκτίμησης των πραγματικών καταναλώσεων ενέργειας, των παραγόντων που τις επηρεάζουν, καθώς και των μεθόδων βελτίωσης για την εξοικονόμηση ενέργειας στον κτιριακό τομέα.

4. «Ενεργειακός επιθεωρητής»: Φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διενεργεί ενεργειακές επιθεωρήσεις κτιρίων ή λεβήτων και/ή κλιματιστικών.

5. «Πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης κτιρίου»: Πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Υπουργείο Ανάπτυξης ή άλλον φορέα που αυτό ορίζει, το οποίο εκδίδεται από τον Ενεργειακό

Επιθεωρητή Κτιρίων και αποτυπώνει την ενεργειακή απόδοση ενός κτιρίου.

6. «ΣΗΘ (συμπαραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας)»: Η ταυτόχρονη παραγωγή χρήσιμης θερμικής ενέργειας και ηλεκτρικής ή/και μηχανικής ενέργειας από την ίδια αρχική ενέργεια.

7. «Σύστημα κλιματισμού»: Ο συνδυασμός όλων των απαιτούμενων κατασκευαστικών στοιχείων για την παροχή μιας μορφής επεξεργασίας του αέρος, κατά την οποία ελέγχεται ή μπορεί να ελαττωθεί η θερμοκρασία, ενδεχομένως σε συνδυασμό με τον έλεγχο του αερισμού, της υγρασίας και της καθαρότητας του αέρα.

8. «Λέβητας»: Ο συνδυασμός σώματος λέβητα και μονάδας καυστήρα που είναι σχεδιασμένος για να μεταβιβάζει στο νερό τη θερμότητα που παράγεται από την καύση.

9. «Ωφέλιμη ονομαστική ισχύς» (εκφραζόμενη σε kW): Η μέγιστη θερμική ισχύς, την οποία αναφέρει και εγγυάται ο κατασκευαστής, ως παρεχόμενη κατά τη συνεχή λειτουργία με ταυτόχρονη τήρηση της ωφέλιμης απόδοσης που προσδιορίζεται από τον κατασκευαστή.

10. «Αντλία θερμότητας»: Διάταξη ή συσκευή, η οποία χρησιμοποιεί μηχανική ενέργεια για να μεταφέρει θερμότητα από ένα χώρο («πηγή») σε χαμηλότερη θερμοκρασία, προς άλλο χώρο («δεξαμενή θερμότητας») σε υψηλότερη θερμοκρασία.

11. «Νέο κτίριο»: Το κτίριο για την κατασκευή του οποίου υποβάλλεται αίτηση με τα κατά νόμο δικαιολογητικά, για έκδοση οικοδομικής άδειας στην αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία, μετά την έναρξη ισχύος του Κανονισμού του άρθρου 3 του παρόντος.

12. «Ριζική ανακαίνιση κτιρίου»: Η ανακαίνιση κτιρίου της οποίας το συνολικό κόστος που αναφέρεται στα δομικά στοιχεία ή και στις ενεργειακές ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις του, όπως οι εγκαταστάσεις θέρμανσης, παροχής θερμού νερού, κλιματισμού, εξαερισμού και φωτισμού, υπερβαίνει το 25% της συνολικής αξίας του κτιρίου, μη περιλαμβανομένης της αξίας του οικοπέδου, ή όταν η ανακαίνιση αφορά σε ποσοστό άνω του 25% του εξωτερικού περιβλήματος του κτιρίου.

13. «Συνολική επιφάνεια κτιρίου»: Τα συνολικά τετραγωνικά μέτρα της οικοδομής, όπως αυτά προσμετρώνται στο συντελεστή δόμησης κατά το Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό και καταγράφονται στο φύλλο της οικοδομικής άδειας.

Άρθρο 3
Κανονισμός ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, η οποία εκδίδεται υποχρεωτικώς εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, εγκρίνεται Κανονισμός ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων (εφεξής «Κανονισμός»).

Με τον Κανονισμό καθορίζεται η μέθοδος υπολογισμού της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων, οι ελάχιστες απαιτήσεις για την ενεργειακή απόδοσή τους, ο τύπος και το περιεχόμενο της μελέτης ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων, τα αρμόδια για την εκπόνησή της πρόσωπα, η διαδικασία και η συχνότητα διενέργειας ενεργειακών επιθεωρήσεων των κτιρίων, των λεβήτων, των εγκαταστάσεων θέρμανσης και των συστημάτων κλιματισμού, ο τύπος και το περιεχόμενο του πιστοποιητικού ενεργειακής απόδοσης που προβλέπεται στο άρθρο 6, η διαδικασία έκδοσής του, ο έλεγχος αυτής και τα προς τούτο αρμόδια όργανα, το ύψος της δαπάνης έκδοσής του και ο τρόπος υπολογισμού της, τυχόν πρόβλεψη κινήτρων για την εφαρμογή πρόσθετων μέτρων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα ή αναγκαία λεπτομέρεια.

2. Η μέθοδος υπολογισμού της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων περιλαμβάνει τουλάχιστον:

α) τα θερμικά χαρακτηριστικά των στοιχείων του κτιρίου, περιλαμβανομένης και της αεροστεγανότητας,

β) την εγκατάσταση θέρμανσης και τροφοδοσίας θερμού νερού, περιλαμβανομένων και των χαρακτηριστικών των μονώσεών τους,

γ) την εγκατάσταση κλιματισμού,

δ) τον εξαερισμό και το φυσικό αερισμό,

ε) την ενσωματωμένη εγκατάσταση φωτισμού κτιρίων άλλων χρήσεων, πλην της κατοικίας,

στ) τη θέση και τον προσανατολισμό των κτιρίων, περιλαμβανομένων και των εξωτερικών κλιματικών συνθηκών,

ζ) τα παθητικά ηλιακά συστήματα, κατά το άρθρο 1 παράγραφος 7α του Γ.Ο.Κ., και την ηλιακή προστασία,

η) τις επικρατούσες εσωτερικές κλιματικές συνθήκες, περιλαμβανομένων και των επιδιωκομένων.

3. Κατά τον υπολογισμό της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων συνεκτιμάται, κατά περίπτωση, η θετική επίδραση:

α) των ενεργητικών ηλιακών συστημάτων, κατά το άρθρο 1 παράγραφος 7β του Γ.Ο.Κ., και άλλων συστημάτων θέρμανσης, ψύξης και ηλεκτροπαραγωγής, που βασίζονται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας,

β) της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται μέσω ΣΗΘ,

γ) των συστημάτων θέρμανσης και ψύξης, σε κλίμακα περιοχής ή οικοδομικού τετραγώνου (τηλεθέρμανση, τηλεψύξη) και

δ) του φυσικού φωτισμού.

4. Για τον υπολογισμό της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων και την εφαρμογή των επί μέρους ρυθμίσεων του Κανονισμού, τα κτίρια κατατάσσονται, κατά κατηγορία, σε:

α) κατοικίες διαφόρων τύπων, όπως μονοκατοικίες, διαμερίσματα και συγκροτήματα αυτών,

β) πολυκατοικίες,

γ) γραφεία,

δ) εκπαιδευτικά κτίρια,

ε) νοσοκομεία,

στ) ξενοδοχεία και εστιατόρια,

ζ) αθλητικές εγκαταστάσεις,

η) κτίρια υπηρεσιών χονδρικού και λιανικού εμπορίου,

θ) κάθε άλλη κατηγορία κτιρίων που καταναλώνουν ενέργεια.

5. Οι ελάχιστες απαιτήσεις για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων αναθεωρούνται τουλάχιστον κάθε πενταετία και αναπροσαρμόζονται κατά περίπτωση, λαμβανομένης υπόψη της τεχνικής προόδου στον τομέα των κτιριακών κατασκευών. Ειδικότερα, η μέθοδος υπολογισμού της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου επανεξετάζεται κατά τακτά χρονικά διαστήματα, τα οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερα των δύο (2) ετών.

Άρθρο 4
Νέα κτίρια

1. Τα νέα κτίρια πρέπει να πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης που ορίζονται στον Κανονισμό.

2. Για τα νέα κτίρια συνολικής επιφάνειας άνω των χιλίων (1.000) τ.μ., πριν την έναρξη της ανέγερσης, πρέπει να εκπονείται και να υποβάλλεται στην αρμόδια Πολεοδομική Υπηρεσία μελέτη, που συνοδεύει τη μελέτη της παραγράφου 1 του άρθρου 3 και η οποία περιλαμβάνει την τεχνική, περιβαλλοντική και οικονομική σκοπιμότητα εγκατάστασης τουλάχιστον ενός εκ των εναλλακτικών συστημάτων παροχής ενέργειας, όπως αποκεντρωμένων συστημάτων παροχής ενέργειας που βασίζονται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, συμπαραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας, συστημάτων θέρμανσης ή ψύξης σε κλίμακα περιοχής ή οικοδομικού τετραγώνου, καθώς και αντλιών θερμότητας.

Άρθρο 5
Υφιστάμενα κτίρια

1. Στα κτίρια συνολικής επιφάνειας άνω των χιλίων (1.000) τ.μ. που υφίστανται ριζική ανακαίνιση, η ενεργειακή απόδοσή τους αναβαθμίζεται, στο βαθμό που αυτό είναι τεχνικά, λειτουργικά και οικονομικά εφικτό, ώστε να πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης, όπως αυτές καθορίζονται στον Κανονισμό. Οι απαιτήσεις αυτές θεσπίζονται είτε για το ανακαινιζόμενο κτίριο ως σύνολο είτε μόνο για τις ανακαινιζό-

μενες εγκαταστάσεις ή τα δομικά στοιχεία αυτού, εφόσον αποτελούν μέρος ανακαίνισης που πρέπει να ολοκληρωθεί εντός περιορισμένου χρονικού διαστήματος, με στόχο τη βελτίωση της συνολικής ενεργειακής απόδοσης του κτιρίου.

2. Με απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, είναι δυνατόν οι απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης να εφαρμόζονται και στις ριζικές ανακαινίσεις κτιρίων, συνολικής επιφάνειας κάτω των χιλίων (1.000) τ.μ..

Άρθρο 6
Πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης

1. Μόλις ολοκληρωθεί η κατασκευή νέου κτιρίου ή η ριζική ανακαίνιση υφιστάμενου κτιρίου κατά το άρθρο 5, ο ιδιοκτήτης υποχρεούται να ζητήσει την έκδοση πιστοποιητικού ενεργειακής απόδοσης. Κατά την πώληση ή τη μίσθωση κτιρίων διατίθεται από τον ιδιοκτήτη στον αγοραστή ή τον μισθωτή αυτών πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης. Η εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων εδαφίων δεν μπορεί να αποκλεισθεί με συμφωνία των συμβαλλόμενων μερών.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι έκδοσης και διάθεσης του ανωτέρω πιστοποιητικού, καθώς και οι διοικητικές κυρώσεις σε βάρος του υπόχρεου, σε περίπτωση μη έκδοσης ή μη διάθεσής του. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται, σε περίπτωση επιβολής προστίμου, η διαδικασία είσπραξης αυτού, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

2. Το πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης κτιρίου εκδίδεται από τους επιθεωρητές του άρθρου 9, κατά τα οριζόμενα στον Κανονισμό, και ισχύει, κατά ανώτατο όριο, για δέκα (10) έτη. Εάν στο κτίριο γίνει ριζική ανακαίνιση ή προσθήκη σε έκταση που επηρεάζει την ενεργειακή απόδοσή του, η ισχύς του πιστοποιητικού ενεργειακής απόδοσης κτιρίου λήγει κατά το χρόνο ολοκλήρωσης της ανακαίνισης ή της προσθήκης, πριν παρέλθει το διάστημα των δέκα (10) ετών.

3. Το πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης κτιρίου περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τιμές αναφοράς, όπως ισχύουσες νομικές απαιτήσεις και κριτήρια συγκριτικής αξιολόγησης, ώστε να επιτρέπει στους καταναλωτές να συ-γκρίνουν και να αξιολογούν την ενεργειακή απόδοση του κτιρίου. Το πιστοποιητικό συνοδεύεται από συστάσεις για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, σε σχέση με το κόστος που μπορεί αυτή να συνεπάγεται.

4. Η ενεργειακή πιστοποίηση οριζοντίων ιδιοκτησιών κατά την έννοια του άρθρου 1 του ν. 3741/1929 (ΦΕΚ 4 Α') και ιδιοκτησιών κατά την έννοια του άρθρου 1 του ν.δ. 1024/1971 (ΦΕΚ 232 Α') βασίζεται σε κοινή πιστοποίηση ολόκληρου του κτιρίου, εφόσον πρόκειται για συγκροτήματα με κοινόχρηστο σύστημα θέρμανσης. Η δαπάνη έκδοσης του πιστοποιητικού ενεργειακής απόδοσης κτιρίου βαρύνει, κατά περίπτωση, τον κύριο ή τους συγκυρίους ολόκληρου του κτιρίου, κατά το ποσοστό συγκυριότητας εκάστου.

5. Σε κτίρια τα οποία χρησιμοποιούνται από δημόσιες υπηρεσίες και φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται κάθε φορά, τοποθετείται, σε ευδιάκριτη θέση, πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης κτιρίου, του οποίου η ισχύς δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δέκα (10) έτη. Στα κτίρια αυτά μπορεί να αναρτάται πίνακας, όπου αναγράφονται οι συνιστώμενες και οι επικρατούσες εσωτερικές θερμοκρασίες, καθώς και κάθε κλιματικός παράγων που επηρεάζει τις θερμοκρασίες αυτές.

Άρθρο 7
Επιθεώρηση λεβήτων

1. Για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης και τον περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, διενεργείται από τους ενεργειακούς επιθεωρητές επιθεώρηση στους λέβητες κτιρίων που θερμαίνονται με συμβατικά ορυκτά καύσιμα, ως εξής: α) τουλάχιστον κάθε πέντε (5) έτη, στους λέβητες με ωφέλιμη ονομαστική ισχύ από είκοσι (20) έως και εκατό (100) kW, β) τουλάχιστον κάθε δύο (2) έτη, στους λέβητες με ωφέλιμη ονομαστική ισχύ ανώτερη των εκατό (100) kW και, αν αυτοί θερμαίνονται με αέριο καύσιμο, τουλάχιστον κάθε τέσσερα (4) έτη. Οι επιθεωρητές συντάσσουν έκθεση, στην οποία αξιολογείται η αποτελεσματικότητα του λέβητα και διατυπώνονται οδηγίες και συστάσεις για τη ρύθμιση, συντήρηση, επισκευή ή αντικατάστασή του, εφόσον συντρέχει περίπτωση.

2. Εγκαταστάσεις θέρμανσης με λέβητες παλαιότερους των δεκαπέντε (15) ετών και ωφέλιμη ονομαστική ισχύ ανώτερη των είκοσι (20) kW επιθεωρούνται, στο σύνολό τους, από τους ενεργειακούς επιθεωρητές μία μόνο φορά, σε χρόνο και σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στον Κανονισμό. Οι επιθεωρητές συντάσσουν έκθεση, στην οποία αξιολογείται η αποτελεσματικότητα του λέβητα και των διαστάσεών του σε σχέση με τις ενεργειακές ανάγκες του κτιρίου και διατυπώνονται οδηγίες και συστάσεις για τυχόν επιβαλλόμενη αντικατάσταση του λέβητα, τροποποιήσεις του συστήματος θέρμανσης και εναλλακτικές λύσεις.

Άρθρο 8
Επιθεώρηση εγκαταστάσεων κλιματισμού

1. Για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης και τον περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, διενεργείται από τους ενεργειακούς επιθεωρητές επιθεώρηση στις εγκαταστάσεις κλιματισμού κτιρίων, με ωφέλιμη ονομαστική ισχύ ανώτερη των δώδεκα (12) kW, τουλάχιστον κάθε πέντε (5) έτη.

Οι επιθεωρητές συντάσσουν έκθεση, στην οποία αξιολογούνται η αποτελεσματικότητα και οι διαστάσεις της εγκατάστασης κλιματισμού σε σχέση με τις ενεργειακές ανάγκες του κτιρίου και διατυπώνονται κατάλληλες οδηγίες και συστάσεις για βελτίωση ή αντικατάσταση της εγκατάστασης του κλιματισμού.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από τις διατάξεις των άρθρων 7 και 8.

Άρθρο 9
Επιθεωρητές κτιρίων και επιθεωρητές λεβήτων και εγκαταστάσεων κλιματισμού

1. Η πιστοποίηση της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων και η επιθεώρηση των λεβήτων και εγκαταστάσεων κλιματισμού διεξάγονται από ειδικευμένους και για το σκοπό αυτόν διαπιστευμένους ενεργειακούς επιθεωρητές.

2. Με διάταγμα που εκδίδεται κατόπιν πρότασης των Υπουργών Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζονται τα προσόντα των επιθεωρητών κτιρίων και των επιθεωρητών λεβήτων και εγκαταστάσεων κλιματισμού κτιρίων, οι κανόνες και οι αρχές που διέπουν την εκτέλεση του έργου τους, η διαδικασία διαπίστευσής τους και χορήγησης αντίστοιχης άδειας, οι ιδιότητες που είναι ασυμβίβαστες με το έργο τους, τα ζητήματα που αφορούν στην εγγραφή τους σε αντίστοιχα μητρώα, η αμοιβή τους και ο τρόπος καθορισμού της, οι εις βάρος τους διοικητικές κυρώσεις, τα όργανα που επιβάλλουν αυτές, οι διοικητικές προσφυγές κατά των κυρώσεων, οι προθεσμίες άσκησής τους, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα ή αναγκαία λεπτομέρεια.

Με το ίδιο διάταγμα μπορεί να προβλέπεται η συγκρότηση επιτροπής, η οποία γνωμοδοτεί για τα ζητήματα που αφορούν στη χορήγηση ή αφαίρεση άδειας ενεργειακού επιθεωρητή και εισηγείται προς τον Υπουργό Ανάπτυξης κάθε αναγκαία πράξη ή ρύθμιση σχετική με τους ενεργειακούς επιθεωρητές και το αντικείμενο των ενεργειακών επιθεωρήσεων.

3. Από την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Ανάπτυξης τηρείται, σε ηλεκτρονική μορφή, Αρχείο Επιθεωρήσεως Κτιρίων, στο οποίο καταχωρίζονται, σε ξεχωριστές μερίδες: α) τα πιστοποιητικά ενεργειακής απόδοσης κτιρίων, β) οι εκθέσεις επιθεώρησης λεβήτων κτιρίων και γ) οι εκθέσεις επιθεώρησης

εγκαταστάσεων κλιματισμού κτιρίων.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, η οποία εκδίδεται εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, ρυθμίζονται η διαδικασία των καταχωρίσεων στις μερίδες του Αρχείου, ζητήματα σχετικά με την ενημέρωση, τη διαγραφή και την τροποποίηση των καταχωρίσεων αυτών, ο τρόπος της διαχείρισης και της αξιοποίησης των στοιχείων του Αρχείου, όπως επίσης της συνεργασίας της ανωτέρω Διεύθυνσης με τις αρμόδιες πολεοδομικές και άλλες υπηρεσίες ή αρχές σε θέματα εφαρμογής της παρούσας παραγράφου, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 10
Θέματα οικοδομικών αδειών

1. Από την έναρξη ισχύος του Κανονισμού, κάθε οικοδομική άδεια ανέγερσης νέου ή ριζικής ανακαίνισης υφιστάμενου κτιρίου, κατά την έννοια του παρόντος νόμου, χορηγείται μόνο μετά την υποβολή στην αρμόδια Πολεοδομική Υπηρεσία και της οριζόμενης στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 μελέτης για την ενεργειακή απόδοση του κτιρίου. Η μελέτη αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού.

2. Ο έλεγχος, η έγκριση και η παρακολούθηση της εφαρμογής της ενεργειακής μελέτης γίνεται σύμφωνα με τα ισχύοντα για την έκδοση οικοδομικών αδειών.

Άρθρο 11
Εξαιρέσεις

Στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου δεν εμπίπτουν οι παρακάτω κατηγορίες κτιρίων:

α) Κτίρια και μνημεία που προστατεύονται από το νόμο ως μέρος συγκεκριμένου περιβάλλοντος ή λόγω της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής ή ιστορικής αξίας τους, εφόσον η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του παρόντος νόμου θα αλλοίωνε, κατά τρόπο μη αποδεκτό, το χαρακτήρα ή την εμφάνισή τους.

β) Κτίρια που χρησιμοποιούνται ως χώροι λατρείας ή θρησκευτικών δραστηριοτήτων.

γ) Μη μόνιμα κτίρια που, με βάση το σχεδιασμό τους, η διάρκεια της χρήσης τους δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη, βιομηχανικές εγκαταστάσεις, εργαστήρια, κτίρια αγροτικών χρήσεων - πλην κατοικιών - με χαμηλές ενεργειακές απαιτήσεις, και όμοια κτίρια τα οποία χρησιμοποιούνται από τομέα καλυπτόμενο από σχετική εθνική συμφωνία που αφορά την ενεργειακή απόδοση κτιρίων.

δ) Υφιστάμενα κτίρια κατοικιών τα οποία προορίζονται για χρήση που δεν υπερβαίνει τους τέσσερις (4) μήνες κάθε έτος.

ε) Αυτοτελή κτίρια, με συνολική επιφάνεια κάτω των πενήντα (50) τ.μ..

Άρθρο 12
Ενημέρωση

Με απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για την ενημέρωση των χρηστών και ιδιοκτητών των κτιρίων, σχετικά με τις διάφορες μεθόδους και πρακτικές που συμβάλλουν στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων.

Άρθρο 13
Μεταβατικές και λοιπές διατάξεις

1. Μέχρι την έναρξη ισχύος του Κανονισμού του άρθρου 3 εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του προεδρικού διατάγματος της 1.6./4.7.1979 (ΦΕΚ 362 Δ') και της κοινής υπουργικής απόφασης 21475/4707/ 30.07.1998 (ΦΕΚ 880 Β').

2. Στο π.δ. της 8/13.7.1993 (ΦΕΚ 795 Δ'), όπου αναφέρεται ο όρος «μελέτη θερμομόνωσης», αντικαθίσταται με τον όρο «μελέτη ενεργειακής απόδοσης».

3. α) Μετά την παράγραφο 14 του άρθρου 7 του ν. 3428/2005 (ΦΕΚ 313 Α'), όπως ισχύει, προστίθενται παράγραφοι 15 και 16 ως εξής:

«15. Στον ΔΕΣΦΑ Α.Ε. για τα έργα του προγράμματος ανάπτυξης του Ε.Σ.Φ.Α. και στην ΔΕΠΑ Α.Ε. για την εκτέλεση έργων δημόσιας ωφέλειας, μπορούν να καταβάλλονται επιχορηγήσεις από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης καθορίζονται τα έργα που χρηματοδοτούνται για καθεμία εταιρεία, το συνολικό κόστος αυτών και το ύψος της σχετικής χρηματοδότησης, ο τρόπος και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την καταβολή της, οι υποχρεώσεις κάθε εταιρείας, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου.

16. Ο ΔΕΣΦΑ Α.Ε., με την επιφύλαξη των σχετικών ρυθμίσεων της κοινοτικής νομοθεσίας, εξαιρείται από την εφαρμογή των εκάστοτε ισχυουσών διατάξεων για την ανάθεση και εκτέλεση συμβάσεων δημόσιων έργων, δημοσίων προμηθειών, δημοσίων υπηρεσιών, εκπόνησης μελετών, περιλαμβανομένων και των διατάξεων που καθορίζουν τα κατώτατα όρια αμοιβών για μελέτες έργων. Διακηρύξεις, αναθέσεις και εκτέλεση έργων, προμηθειών, υπηρεσιών και μελετών του ΔΕΣΦΑ Α.Ε. διενεργούνται σύμφωνα με τους Κανονισμούς που αποφασίζονται από το Διοικητικό του Συμβούλιο, εγκρίνονται από τον Υπουργό Ανάπτυξης και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

β) Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 10 του ν. 3428/2005, όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΔΕΣΦΑ Α.Ε. προσαρμόζονται οι διατάξεις των Κανονισμών αυτών στην εταιρική οργάνωση και στο σκοπό του ΔΕΣΦΑ Α.Ε., στις περιπτώσεις που απαιτείται.»

4. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του ν. 3438/ 2006 (ΦΕΚ 33 Α') προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Για τα θέματα παροχής υπηρεσιών που αφορούν στο Σ.Ε.Ε.Σ. εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη της παραγράφου 14 του άρθρου 7 του ν. 3428/2005, όπως ισχύει.»

5. Μετά το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 2 του π.δ. 420/1987 (ΦΕΚ 187 Α'), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η απόφαση της πλειοψηφίας των ιδιοκτητών δεν είναι αναγκαία, ανεξαρτήτως αντίθετης πρόβλεψης στον κανονισμό σχέσεων των συνιδιοκτητών της οικοδομής, στην περίπτωση που η τοποθέτηση ανεξάρτητης μόνιμης εγκατάστασης θέρμανσης με χρήση φυσικού αερίου διενεργείται από κύριες μεμονωμένες ιδιοκτησίες σε υφιστάμενες οικοδομές, οι οποίες δεν έχουν εγκατάσταση κεντρικής θέρμανσης.»

Άρθρο 14

1. Οι παράγραφοι 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 του άρθρου 7 του ν. 971/1979 (ΦΕΚ 223 Α'), όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους από την παράγραφο 3 του άρθρου 21 του ν. 3204/2003 (ΦΕΚ 296 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Τα καταστήματα οπτικών ειδών ιδρύονται από :
Α) Φυσικά πρόσωπα. Β) Εταιρείες με οποιαδήποτε νομική μορφή. Η κατοχή άδειας ασκήσεως επαγγέλματος οπτικού δεν είναι προϋπόθεση για την ίδρυση καταστήματος οπτικών.

Προϋπόθεση της λειτουργίας καταστήματος οπτικών ειδών είναι ο ορισμός υγειονομικά υπευθύνου αδειούχου οπτικού, εργαζόμενου αποκλειστικά στο κατάστημα.

Υγειονομικά υπεύθυνος καταστήματος οπτικών ειδών δύναται να είναι και ο ιδιοκτήτης ή εταίρος της ιδρύτριας εταιρείας του καταστήματος, εφόσον είναι αδειούχος οπτικός και εργάζεται σε αυτό.

Τα φυσικά πρόσωπα και οι εταιρείες επιτρέπεται να ιδρύουν και να λειτουργούν περισσότερα του ενός καταστήματα οπτικών ειδών, λαμβάνοντας για κάθε κατάστημα ξεχωριστή άδεια, με διαφορετικό υγειονομικά υπεύθυνο οπτικό.

2. Η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας καταστήματος οπτικών

ειδών χορηγείται από την οικεία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου. Σε περίπτωση εταιρείας την αίτηση υποβάλλει ο νόμιμος εκπρόσωπός της. Η αίτηση πρέπει, εκτός των στοιχείων του ενδιαφερομένου ή της εταιρείας, να αναφέρει και την ακριβή διεύθυνση του οικήματος, όπου θα εγκατασταθεί το κατάστημα οπτικών ειδών.

3. Μαζί με την αίτηση υποβάλλεται:

Α) Επίσημο σχεδιάγραμμα του οικήματος.

Β) Κατάλογος των μηχανημάτων, εργαλείων και οργάνων.

Γ) Καταστατικό, σε περίπτωση κατά την οποία την άδεια αιτείται εταιρεία.

Δ) Δήλωση των στοιχείων του υγειονομικά υπεύθυνου αδειούχου οπτικού, με επικυρωμένο αντίγραφο του πτυχίου της σχολής οπτικών ή τίτλο προσωπικής ικανότητας, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

4. Μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημερομηνία της υποβολής της αίτησης και των λοιπών δικαιολογητικών, η αρμόδια Επιτροπή ελέγχου καταστημάτων οπτικών ειδών, ελέγχει το οίκημα στο οποίο πρόκειται να λειτουργήσει το κατάστημα οπτικών ειδών, καθώς και την ύπαρξη του τεχνικού εξοπλισμού και συντάσσει σχετική έκθεση ελέγχου.

5. Σε περίπτωση που κατά τον έλεγχο διαπιστωθούν ελλείψεις, αυτές γνωστοποιούνται εγγράφως στον ενδιαφερόμενο ή στην εταιρεία. Μετά τη συμπλήρωση των ελλείψεων αυτών γίνεται επανέλεγχος και εφόσον διαπιστωθεί συμμόρφωση προς τις παρατηρήσεις της έκθεσης ελέγχου, χορηγείται η άδεια.

6. Η άδεια λειτουργίας χορηγείται μέσα σε προθεσμία ενός (1) μήνα από τη διενέργεια του ελέγχου και εκδίδεται στο όνομα του ιδιοκτήτη - φυσικού προσώπου, ή της εταιρείας, με αναγραφή του ονόματος του υγειονομικά υπευθύνου αδειούχου οπτικού.

7. Η άδεια λειτουργίας καταστήματος οπτικών ειδών χορηγείται για συγκεκριμένο οίκημα. Σε περίπτωση μεταστέγασης η άδεια λειτουργίας παύει αυτοδίκαια να ισχύει και θα πρέπει να ζητηθεί νέα άδεια λειτουργίας για το οίκημα στο οποίο θα μεταφερθεί το κατάστημα.»

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν. 971/1979 αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα επαγγελματικά δικαιώματα του ενιαίου επαγγέλματος του οπτικού-οπτομέτρη θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.»

3. Ανατίθεται στην Πανελλήνια Ένωση Οπτικών και Οπτομετρών η σύνταξη και ενημέρωση μητρώου οπτικών καταστημάτων σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από το άρθρο 21 παράγραφος 3 υποπαράγραφος 8 του ν. 3204/2003, όπως αυτό ισχύει, καθώς και η σύνταξη και ενημέρωση μητρώου αδειών ασκήσεως επαγγέλματος οπτικού-οπτομέτρη. Τα εν λόγω μητρώα, καθώς και η ετήσια επικαιροποίησή τους, τίθενται σε ισχύ μετά την έγκρισή τους από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και τη δημοσίευσή τους στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

4. Απαιτείται η φυσική παρουσία Υγειονομικού Υπευθύνου αδειούχου οπτικού καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας του καταστήματος οπτικών. Σε περίπτωση απουσίας του, θα προβλέπεται η αντικατάστασή του από άλλο Υγειονομικό Υπεύθυνο αδειούχο οπτικό, ο οποίος θα έχει δηλωθεί στην άδεια λειτουργίας του καταστήματος οπτικών.

5. Η παρ.1 του άρθρου 21 του ν. 3204/2003 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η διάθεση ομματοϋαλλίων διορθωτικών των διαθλαστικών ανωμαλιών των οφθαλμών (πλην των τυποποιημένων ομματοϋαλλίων πρεσβυωπίας, τα οποία μπορούν να πωλούνται και από τα φαρμακεία), φακών επαφής, υγρών φακών επαφής και γενικά όλων των συναφών προς την όραση ειδών, γίνεται αποκλειστικά από τα καταστήματα οπτικών ειδών, τα οποία ιδρύονται και λειτουργούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, όπως αυτός ισχύει.»

Άρθρο 15

1. Η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 38 του ν. 3428/2005 (ΦΕΚ 313 Α') καταργείται.

2. Σε οριστικά συμβόλαια μεταβίβασης ακινήτων με επαχθή αιτία ή αιτία δωρεάς ή γονικής παροχής, τα οποία συντάσσονται από την 8η Απριλίου 2008 μέχρι και την 6η Ιουνίου 2008, για τον υπολογισμό του οικείου φόρου, του φόρου αυτομάτου υπερτιμήματος και του τέλους συναλλαγής θεωρείται ότι η μεταβίβαση έχει συντελεστεί κατά την 7η Απριλίου 2008, εφόσον οι σχετικές δηλώσεις υποβλήθηκαν μέχρι και την ημερομηνία αυτή και αφορούν ακίνητα των οποίων η αντικειμενική αξία αναπροσαρμόσθηκε από την 8η Απριλίου 2008.

Άρθρο 16

1.α. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 του ν. 3066/2002 (ΦΕΚ 252 Α') προστίθεται στοιχείο γ' ως εξής: «γ) με την παροχή άλλων χρηματοδοτικών μέσων, όπως επιδότηση κόστους δανεισμού, μετά από τη σύμφωνη γνώμη της Τράπεζας της Ελλάδος.»

β. Στο άρθρο 4 του ν. 3066/2002 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Το Ταμείο Εγγυοδοσίας Μικρών και Πολύ Μικρών Επιχειρήσεων δύναται να χρησιμοποιήσει έως την 31.12.2008 ποσοστό του μετοχικού του κεφαλαίου, όχι ανώτερο του 15%, ή κατ' ανώτατο όριο τριάντα έξι εκατομμύρια (36.000.000) ευρώ, για την επιδότηση του κόστους δανεισμού τραπεζικών δανείων και χρηματοδοτικών μισθώσεων επενδυτικού χαρακτήρα των επιχειρήσεων, υπέρ των οποίων εγγυάται το Ταμείο, ύστερα από σχετική απόφαση της Γενικής Συνέλευσης αυτού και σύμφωνη γνώμη της Τράπεζας της Ελλάδος. Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Ταμείου θα διενεργηθεί η μείωση του μετοχικού κεφαλαίου κατά το ποσό που πραγματικά θα έχει δαπανηθεί για την επιδότηση του κόστους δανεισμού έως την 31.12.2008.»

γ. Η παράγραφος 3 του άρθρου 7 του ν. 3066/2002 τροποποιείται ως εξής:

«3 .Επί έξι (6) έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου για τη στελέχωση του Ταμείου με κάθε φύσεως προσωπικό εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 4 του ν. 2919/2001 (ΦΕΚ 128 Α').»

δ. Το β' εδάφιο του στοιχείου β' του άρθρου 8 του ν. 3066/2002 τροποποιείται ως εξής:

«Η εγγύηση κυμαίνεται σε ποσοστό από 40% έως 80% επί του υποκειμένου δανείου, εφόσον το καλυπτόμενο από την εγγύηση μέρος του υποκειμένου δανείου που παρέχεται με βάση το οικείο καθεστώς δεν υπερβαίνει το ενάμισι εκατομμύριο (1.500.000) ευρώ ανά επιχείρηση.»

2.α. Το εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 3190/1955 (ΦΕΚ 91 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Το κεφάλαιο της εταιρίας δεν δύναται να είναι κατώτερο των τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων (4.500) ευρώ, ολοσχερώς καταβεβλημένο κατά την κατάρτιση της εταιρικής σύμβασης.»

β. Το εδάφιο γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 3190/1995 καταργείται.

γ. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 8 του ν.3190/1955 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Η βεβαίωση του Εθνικού Τυπογραφείου, στην οποία αναγράφεται ο αριθμός και η ημερομηνία του Φύλλου της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, στο οποίο δημοσιεύεται η περίληψη της εταιρικής σύμβασης, μαζί με το αντίγραφο της εταιρικής σύμβασης νομίμως επικυρωμένο από το αρμόδιο Πρωτοδικείο, προσκομίζονται από κάθε εταίρο ή διαχειριστή ενώπιον των αρμόδιων αρχών και παντός τρίτου συναλλασσομένου με αυτούς για κάθε νόμιμη χρήση προς απόδειξη της έναρξης λειτουργίας της επιχείρησης.

Εντός τριών (3) εργασίμων ημερών το αργότερο από την ημερομηνία παραλαβής της περίληψης της εταιρικής σύμβασης, το Εθνικό Τυπογραφείο αναρτά στην ιστοσελίδα του περίληψη της εταιρικής σύμβασης, καθώς και τη σχετική βεβαίωση με τον αριθμό και την ημερομηνία του Φύλλου Εφημερίδας της Κυβερνήσεως στο οποίο αυτή δημοσιεύεται.»

3. Η περίπτωση ια' της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του ν.

3428/2005 (ΦΕΚ 313 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«ια) Γνωμοδοτεί στον Υπουργό Ανάπτυξης για κάθε ζήτημα που αφορά στη διαχείριση και την κατανομή της δυναμικότητας των διασυνδέσεων με κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.) και της Ενεργειακής Κοινότητας, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών αυτών, και ιδίως τους όρους πρόσβασης στη διασύνδεση, συμπεριλαμβανόμενων των σχετικών τιμολογίων και της μεθοδολογίας υπολογισμού αυτών, το μηχανισμό κατανομής της δυναμικότητας, τη διαχείριση της συμφόρησης και τη διαδικασία εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών που αναφύονται κατά την εφαρμογή των ανωτέρω, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Επιπρόσθετα, παρακολουθεί και εποπτεύει τη διαχείριση του δυναμικού της διασύνδεσης και συνεργάζεται, για το σκοπό αυτόν, με τις αρμόδιες αρχές των ανωτέρω κρατών.»

Άρθρο 17
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν άλλως ορίζεται σε επί μέρους διατάξεις του".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST), Κοινές Ομάδες Έρευνας και λοιπές διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διάσκεψη των Προέδρων απεφάσισε στην συνεδρίασή της στις 8 Μαΐου 2008 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση.

Κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου αρμοδιότητος του Υπουργείου Δικαιοσύνης ορίζεται από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κ.Κ.Ε. ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αλυσανδράκης.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Γρηγόριος Αποστολάκος έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης του συγκεκριμένου νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή και μετά θα έλεγα από έναν πολύ γόνιμο και εποικοδομητικό διάλογο και ανταλλαγή απόψεων, έρχεται σήμερα στην Ολομέλεια για συζήτηση και ψήφιση το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τίτλο: «Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας», αυτό που αποκαλούμε EUROJUST, σε συνδυασμό με τις προβλέψεις με τις «Κοινές Ομάδες Έρευνας και λοιπές διατάξεις» που αναφέρονται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο και το οποίο αποτελεί μία συμβατική υποχρέωση της χώρας μας, όπως αυτή απορρέει από δύο βασικές ευρωπαϊκές συνθήκες που υπέγραψε το σύνολο των ευρωπαϊκών κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πρώτη είναι η Συνθήκη του Άμστερνταμ που ισχύει από την 1η Μαΐου του 1999 και η δεύτερη η Συνθήκη της Νίκαιας που υπεγράφη και που ισχύει από την 1η Φεβρουαρίου του 2003.

Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ ετέθη για πρώτη φορά ως βασικός στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης η διατήρηση και η ανάπτυξη των συνθηκών ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στο εσωτερικό του συνόλου των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η δέσμευση αυτή των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν μία σημαντικότατη εξέλιξη και αφορούσε την υποχρέωση για κοινή δράση στους τομείς της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας και που αναφέρονται σε ποινικές υποθέσεις που σχετίζονται με την καταπολέμηση των πιο σοβαρών μορφών του οργανωμένου εγκλήματος.

Πέντε μήνες μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ και συγκεκριμένα τον Οκτώβριο του 1999 το Συμβούλιο Υπουργών στο Τάμπερε της Φινλανδίας συμμορφούμενο με τη Συνθήκη απεφάσισε την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Μονάδας Δικαστικής Συνεργασίας, τη λεγόμενη EUROJUST, που θα συγκροτείτο από εισαγγελείς, δικαστικούς και αστυνομικούς.

Το επόμενο έτος και συγκεκριμένα το Δεκέμβριο του 2000 με απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημιουργήθηκε η προσωρινή Διοικητική Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας, η λεγόμενη «pro-EUROJUST», ούτως ώστε από την πιλοτική λειτουργία της να προκύψει τελικά το διοικητικό μόρφωμα της «EUROJUST». Σκόπιμο είναι να καταγραφεί ότι με τη Συνθήκη της Νίκαιας που, όπως προελέχθη, υπεγράφη το 2001 και ισχύει από το Φεβρουάριο του 2003, τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατοχύρωσαν ρητά στη Συνθήκη την υποχρέωση ίδρυσης της EUROJUST επαναλαμβάνοντας έτσι την πρόβλεψη της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Τελικά, το Συμβούλιο Υπουργών με την υπ' αριθμό 187 απόφασή του της 28ης Φεβρουαρίου του 2002 απεφάσισε επίσημα και θεσμικά την ίδρυση της EUROJUST ως οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας ως οργανισμός πλέον της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαθέτει δική της νομική προσωπικότητα, εδρεύει στη Χάγη και έχει ως βασική αρμοδιότητα τη βελτίωση της δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών-μελών για τη λυσιτελή αντιμετώπιση σοβαρών εγκλημάτων που τα αντικοινωνικά τους αποτελέσματα διαχέονται στο σύνολο του ευρωπαϊκού χώρου.

Η εμπειρία και η γνώση όλων μας συνηγορούν στο συμπέρασμα ότι οι σύγχρονες μορφές εγκληματικής συμπεριφοράς δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά και σε δικαστικό επίπεδο μεμονωμένα από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Απαιτείται η εκ των συνθηκών προβλεπόμενη συνεργασία που σε κάθε περίπτωση προϋποθέτει και διασφαλίζει το σεβασμό και την προσήλωση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των ελευθεριών των Ευρωπαίων πολιτών. Η πραγματικότητα αυτή συνεπικουρείται αποκλειστικά και όχι κατά συντρέχουσα αρμοδιότητα από την εσωτερική έννομη τάξη κυρίως μέσω των δικαστικών εγγυήσεων που προβλέπονται στο νομοσχέδιο και που θωρακίζουν τόσο τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες των Ελλήνων πολιτών, όσο και τον εκσυγχρονισμό και την ποιότητα λειτουργίας της Ελληνικής Δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτονοήτως οφείλω να επισημάνω ότι με τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη θεσμοθέτηση τριών ρυθμίσεων, πρώτον της EUROJUST, δεύτερον των Κοινών Ομάδων Έρευνας και τρίτον τη μία τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα, η Ελλάδα συμμορφώνεται και εναρμονίζει το δίκαιό της με τη προαναφερθείσα υπ' αριθμόν 187 απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28ης Φεβρουαρίου του 2002. Η εναρμόνιση αυτή είναι υποχρεωτική, όχι μόνο πολιτικά, σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις και τις εξ' αυτών απορρέουσες υποχρεώσεις της χώρας μας αλλά και νομικά σύμφωνα με το Κοινοτικό Δίκαιο.

Εύλογα, όμως, στο σημείο αυτό θα μπορούσε να τεθεί το ερώτημα ή να ασκηθεί η κοινοβουλευτική κριτική, όπως ασκήθηκε κατά τη διάρκεια των εργασιών της επιτροπής μας, γιατί καθυστέρησε έξι χρόνια περίπου από το ελληνικό δημόσιο, από το ελληνικό κράτος, η εναρμόνιση της εσωτερικής έννομης τάξης με το Κοινοτικό Δίκαιο.

Η χώρα μας έχει το μεγάλο προνόμιο να έχει μια μεγάλη πρωτιά, το μεγαλύτερο βαθμό προσαρμοστικότητας της εσωτερικής έννομης τάξης με το Κοινοτικό Δίκαιο. Κάποτε είχαμε μια αρνητική πρωτιά, τις περισσότερες παραβάσεις του Κοινοτικού Δικαίου. Σήμερα δεν συμβαίνει αυτό το πράγμα. Η τελική μου εκτίμηση είναι, όπως επιβεβαιώθηκε κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στην επιτροπή, ότι η καθυστέρηση αυτή οφείλετο πρώτον, στην ανάγκη αφομοίωσης των συμπερασμάτων από τη λειτουργία της προ EUROJUST και δεύτερον –και οφείλουμε να το καταγράψουμε εδώ στην Ολομέλεια- στην πολύ μεγάλη προ-

σπάθεια και την εργώδη διαδικασία η οποία ακολουθείται από την πλευρά της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ούτως ώστε ό,τι προέκυψε από το πρόσφατο ή από το απώτατο παρελθόν ως εκκρεμότητα να ρυθμιστεί το ταχύτερο δυνατό. Νομίζω ότι αξίζουν και τα δικά μας συγχαρητήρια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πολιτική ηγεσία για την προσπάθεια την οποία καταβάλλει το τελευταίο διάστημα.

Το συζητούμενο σήμερα στην Ολομέλεια νομοθέτημα είναι ένα άρτιο από πάσης πλευράς νομοθέτημα τόσο από ουσιαστικής όσο και από τεχνοκρατικής απόψεως. Στα δώδεκα άρθρα του πρώτου κεφαλαίου, για να έρθω λίγο και στα άρθρα, περιλαμβάνει τις ρυθμίσεις για τη συμμετοχή των Ελλήνων εκπροσώπων ως εθνικών μελών και εθνικών ανταποκριτών στην Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας, καθώς και τα θέματα λειτουργικής δράσης της EUROJUST.

Πιο συγκεκριμένα στο άρθρο 1 ορίζεται ότι με προεδρικό διάταγμα έπειτα από απόφαση του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου ορίζεται με τριετή θητεία στην EUROJUST ένα εθνικό μέλος με τον αναπληρωτή του από το βαθμό του Πρωτοδίκη ή του Αντιεισαγγελέα Πρωτοδικών και άνω.

Στο άρθρο 2, ορίζονται θεσμικά ποιοι είναι οι εθνικοί ανταποκριτές που συνεπικουρούν το εθνικό μέλος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του. Και ποιοι είναι αυτοί; Πρώτον, είναι ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης της Διεθνούς Δικαστικής Συνεργασίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, δεύτερον οι Εισαγγελείς Εφετών, που είναι αρμόδιοι για θέματα δικαστικής συνδρομής και εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και τρίτον, ο Εισαγγελέας που εποπτεύει τις έρευνες για την τρομοκρατία.

Στο άρθρο 3 προβλέπεται η δυνατότητα λειτουργίας της EUROJUST είτε μέσω του εθνικού μέλους της είτε ως συλλογικό όργανο.

Στα άρθρα 4 και 5 προβλέπονται αναλυτικά οι αρμοδιότητες της EUROJUST, είτε δρα ως συλλογικό όργανο είτε μέσω του εθνικού μέλους της.

Στο άρθρο 6 οριοθετείται η υποχρέωση των ημεδαπών αρχών για ανταπόκριση στα αιτήματα της EUROJUST.

Στο άρθρο 7 που αναφέρεται στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, ορίζονται οι όροι επεξεργασίας των στοιχείων αυτό από το εθνικό μέλος της EUROJUST, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφος 1 του συζητούμενου νομοσχεδίου, υπό τη ρητή πάντα επιφύλαξη της τήρησης των ισχυουσών διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Στα άρθρα 8, 9, 10 και 11 προσδιορίζονται επακριβώς οι διαδικαστικές ρυθμίσεις λειτουργίας του οργάνου.

Τέλος, στο άρθρο 12 προβλέπεται η δικαστική εγγύηση του Προέδρου του Αρείου Πάγου για την εν γένει διαχείριση πληροφοριών από το εθνικό μέλος της EUROJUST.

Στα δώδεκα άρθρα του δευτέρου κεφαλαίου του νομοσχεδίου καθορίζονται οι όροι για τη σύσταση και λειτουργία των Κοινών Ομάδων Έρευνας στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό την από κοινού διερεύνηση, πάντα σε προδικαστικό επίπεδο, τριών εγκλημάτων: της παράνομης εμπορίας ναρκωτικών, της εμπορίας ανθρώπων και των τρομοκρατικών πράξεων.

Οι κοινές ομάδες δύναται να συσταθούν αποκλειστικά και μόνο για τη διερεύνηση των προαναφερθέντων εγκλημάτων.

Η σύσταση, η οργάνωση και η λειτουργία των ομάδων έρευνας ανήκουν στο χώρο ευθύνης των εισαγγελικών και δικαστικών αρχών υπό την εγγύηση των οποίων και θα λειτουργήσουν.

Τέλος, στο Γ' Κεφάλαιο με ένα άρθρο, συμπληρώνεται και τροποποιείται ο Ποινικός Κώδικας με την προσθήκη του άρθρου 214Α με βάση το οποίο για την εφαρμογή των άρθρων 88 έως 93 του Ποινικού Κώδικα στα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 207 έως 211 και 214 λαμβάνονται υπ' όψιν και οι αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις των δικαστηρίων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κατόπιν όλων αυτών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να εισηγηθώ στην Ολομέλεια του Σώματος την αποδοχή και υπερψήφιση του νομοσχεδίου και κατ' αρχήν και όσον αφορά τα άρθρα, αλλά και στο σύνολό τους. Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Με επιστολή του στον Πρόεδρο της Βουλής ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, ζητά να οριστεί Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ο Βουλευτής κ. Τσούκαλης.

Το λόγο τώρα έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Πεταλωτής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε το σχέδιο νόμου που αφορά στην Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας, τη λεγόμενη

EUROJUST και έχει να κάνει και με τις Κοινές Ομάδες Έρευνας και με λοιπές διατάξεις που έχουν σχέση με την Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας.

Να ξεκινήσω με μια ουσιώδη παρατήρηση, γιατί τέθηκε τέτοιο ζήτημα στην επιτροπή, ότι δεν έχουμε να κάνουμε με μια ευρωπαϊκή σύμβαση για την ίδρυση και λειτουργία της EUROJUST, η οποία θα έπρεπε να κυρωθεί με νόμο. Αντίθετα έχουμε να κάνουμε με μια απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία η ελληνική πολιτεία πρέπει να εναρμονιστεί. Και αυτή η παρατήρηση δεν είναι τυπική. Έχει άμεση επιρροή για το τι μπορούμε να κάνουμε εμείς, σήμερα εδώ, στην Ολομέλεια.

Αναφορικά με τις διατάξεις που πρέπει να μεταφερθούν στο ελληνικό δίκαιο όσον αφορά τα άρθρα 41 και 42 της απόφασης του Συμβουλίου από την οποία προκύπτει ότι δεν υπάρχει γενικός κανόνας εφαρμοστέος σε όλα τα κράτη-μέλη που να ορίζει ποιες διατάξεις πρέπει να μεταφερθούν στις εθνικές νομοθεσίες, με ποιο τρόπο και σε ποιο βαθμό, πρέπει να πω –εδώ έγκειται η παρατήρησή μου- ότι δεν έχουν να κάνουν με μια αυτούσια κύρωση σύμβασης. Επαφίεται, λοιπόν, στα κράτη-μέλη να επανεξετάσουν το εθνικό τους δίκαιο για να διαπιστώσουν τα ενδεχόμενα προβλήματα εφαρμογής και να λάβουν τα επιβαλλόμενα μέτρα και μέτρα εναρμόνισης. Ενδέχεται ορισμένα κράτη-μέλη να χρειάζεται να θεσπίσουν ειδική νομοθεσία, γιατί τη EUROJUST, ενώ άλλα μπορούν να περιοριστούν στην προσαρμογή ορισμένων διατάξεων της νομοθεσίας τους εφόσον υπάρχει σχετική νομοθεσία για τη δικαστική συνεργασία και στην προστασία δεδομένων, χωρίς να λάβουν ίσως κανένα άλλο νομοθετικό μέτρο.

Εμείς ως χώρα ανήκουμε στην πρώτη κατηγορία. Πρέπει, δηλαδή, να θεσπίσουμε ειδική νομοθεσία για τη δικαστική συνεργασία. Για την προστασία προσωπικών δεδομένων υπάρχει νόμος, αλλά όπως θα αναφέρω και στη συνέχεια της εισήγησής μου, πιστεύω ότι η σημερινή του μορφή δεν επιτελεί το σκοπό του ακόμη και στην εσωτερική έννομη τάξη, πόσο μάλλον σε επίπεδα ευρωπαϊκής, δικαστικής συνεργασίας.

Συνεπώς στο σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα, θα πρέπει να υπάρχουν όλες εκείνες οι διατάξεις που διασφαλίζουν την αποτελεσματική λειτουργία της EUROJUST, ενώ συγχρόνως παρέχουν τις απαραίτητες εγγυήσεις για την προστασία των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων.

Κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια οι τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας έχουν επηρεαστεί από την παγκοσμιοποίηση της επικοινωνίας του εμπορίου, των συναλλαγών γενικά.

Δυστυχώς όμως η αύξηση αυτή του θεμιτού διεθνούς εμπορίου και των πολυεθνικών επιχειρήσεων, με ό,τι θετικά εμπεριέχει, αντικατοπτρίζεται και σε μια μεγάλη αύξηση του διεθνούς εγκλήματος.

Η εκτός συνόρων παράνομη δραστηριότητα βολεύει τα δίκτυα του οργανωμένου εγκλήματος, καθώς αφενός η δραστηριότητα αυτή είναι εξαιρετικά επικερδής και αφετέρου είναι πολύ δύσκολο να εντοπιστεί από τις εθνικές διωκτικές αρχές.

Τα διακρατικά κυκλώματα του οργανωμένου εγκλήματος επωφελούνται από τον ενιαίο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και τις βραδυκίνητες, δυστυχώς, διαδικασίες που απαιτούνται προκειμένου οι κυβερνήσεις να συνεργαστούν αποτελεσματικά, προκειμένου να ερευνήσουν τα διασυνοριακά εγκλήματα και να οδηγήσουν τους υπαίτιους στη δικαιοσύνη.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, λοιπόν, μέσα από τις λειτουργίες της,

προσπαθώντας να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που δημιουργούνται από το διεθνές οργανωμένο έγκλημα και την ανεπάρκεια των διαδικασιών σε επίπεδο συλλογής πληροφοριών και αποδείξεων, διενέργειας ερευνών και άσκησης ποινικής δίωξης, προέβη στη σύσταση και δημιουργία νέων θεσμών μεταξύ των οποίων και η Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας.

Η ιδέα μιας Ευρωπαϊκής Μονάδας Δικαστικής Συνεργασίας έγινε αρχικά δεκτή από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στο Τάμπερε της Φινλανδίας το 1999, προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση των σοβαρών μορφών οργανωμένου εγκλήματος. Με απόφαση του Συμβουλίου, στις 28 Φεβρουαρίου του 2002 ιδρύθηκε επίσημα η EUROJUST ως οργανισμός Ευρωπαϊκής Ένωσης με νομική προσωπικότητα, χρηματοδοτούμενος μάλιστα από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στόχος είναι η περαιτέρω βελτίωση και ενίσχυση της δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών-μελών, ιδίως όσον αφορά στην καταπολέμηση των σοβαρών μορφών εγκλήματος που συνήθως διαπράττονται από διακρατικά κυκλώματα οργανωμένου εγκλήματος.

Όπως αναφέρθηκε στο προοίμιο της αποφάσεως του Συμβουλίου, η αποτελεσματική βελτίωση της δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών-μελών προϋποθέτει την άμεση υιοθέτηση θεσμικών μέτρων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θα διευκολύνουν τον καλύτερο συντονισμό των ερευνών και ποινικών διώξεων σε περισσότερα από ένα κράτη-μέλη, με απόλυτο σεβασμό στα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών.

Αυτό το τονίσαμε και στην επιτροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ και το τονίζουμε και σήμερα. Απόλυτος σεβασμός στα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών.

Σήμερα, μετά από έξι χρόνια από την ίδρυση της EUROJUST και με σημαντικότατη καθυστέρηση εκ μέρους της Ελληνικής Κυβέρνησης για την ψήφιση σχετικού νόμου, καλούμαστε να εξετάσουμε και να συζητήσουμε αυτό το σχέδιο που έχει καταθέσει η Κυβέρνηση, ούτως ώστε να συμμορφωθεί η χώρα μας με την ως άνω απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Την καθυστέρηση αυτή εντοπίσαμε και στηλιτεύσαμε και στην επιτροπή. Ο κύριος Υπουργός απάντησε ότι υπάρχει ανάγκη ωρίμανσης ορισμένων πραγμάτων. Ειδικότερα αναφέρομαι στο λεκτικό -από τα Πρακτικά της επιτροπής ακριβώς- του κυρίου Υπουργού, ότι στο χρονικό διάστημα για το οποίο η εκάστοτε ηγεσία του Υπουργείου να υιοθετήσει μια ρύθμιση που θα πρέπει να ωριμάσει και γενικότερα πρέπει να ωριμάσει μέσα στην ελληνική κοινωνία για να μπορέσει να λειτουργήσει.

Εννοείται ότι δεν είναι αυτός ο δικαιολογητικός λόγος της καθυστέρησης και διαφωνώ και με τον προλαλήσαντα εμού συνάδελφο, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας ότι υπήρχε ανάγκη να ωριμάσει ο θεσμός της «pro-EUROJUST», της προσωρινής δηλαδή δικαστικής συνεργασίας, μιας και αυτή λειτουργεί από τη 1η Μαρτίου του 2001 και συνεπώς είχε παραωριμάσει.

Το νομοσχέδιο χωρίζεται σε τρία μέρη. Στο πρώτο μέρος συναντάμε τις ρυθμίσεις που αφορούν στην Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας, τη λεγόμενη EUROJUST.

Το δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται στις κοινές ομάδες έρευνας και στο τρίτο εισάγεται ένα επιπλέον άρθρο στον Ποινικό Κώδικα, το 214Α, σύμφωνα με το οποίο ορίζεται ορθώς -και κατά την άποψή μας- ότι προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις για την υποτροπή στα εγκλήματα σχετικά με το εθνικό νόμισμα λαμβάνονται υπ' όψιν όχι μόνο οι αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις των ελληνικών, αλλά και δικαστηρίων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα ξεκινήσω με το πρώτο κεφάλαιο και τα άρθρα που αφορούν στην Ευρωπαϊκή Μονάδα την οποία συζητάμε. Όπως προείπα, η ίδρυσή της με τη γνωστή απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η λειτουργία της ήδη από 1η Μαρτίου 2001 υπό τη μορφή της προσωρινής Μονάδας Δικαστικής Συνεργασίας, γνωστής ως «pro-EUROJUST» αποτελεί ένα σημαντικό βήμα των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο να ενισχύσουν σε θεσμικό επίπεδο τις προσπάθειες που καταβάλλουν για την καταπολέμηση διαφόρων μορφών σοβαρού εγκλήματος, ιδίως του διασυνοριακού και του οργανωμένου, στην οποία εμπλέκονται δύο ή περισσότερα κράτη-μέλη.

Όπως μας αποκαλύπτει και η ετήσια έκθεση της EUROJUST για το έτος 2006 έχουν αυξηθεί οι παραπομπές όλων των ειδών των εγκληματικών ενεργειών και ιδιαίτερα της τρομοκρατίας και του ξεπλύματος μαύρου χρήματος, ενώ τα αδικήματα διακίνησης ναρκωτικών και απάτης συνεχίζουν να έχουν το υψηλότερο ποσοστό εγκληματικών ενεργειών που παραπέμπονται στη EUROJUST.

Αν θέλουμε να μιλήσουμε με κάποιους ενδεικτικούς αριθμούς, για να γίνει αντιληπτό το έργο της, η ετήσια έκθεση δείχνει ότι το 2006 τα εθνικά μέλη καταχώρισαν επτακόσια εβδομήντα ένα υποθέσεις, αριθμός που αντιπροσωπεύει μια αύξηση της τάξεως του 31% σε σύγκριση με τον αριθμό των υποθέσεων που καταχωρίστηκαν στο 2005.

Η αύξηση αυτή σίγουρα καταδεικνύει την ωρίμανση του θεσμού της EUROJUST, αλλά και την προθυμία και την ανάγκη των δικαστικών και διωκτικών αρχών των κρατών-μελών για συνεργασία στην καταπολέμηση του οργανωμένου διασυνοριακού εγκλήματος.

Στον αγώνα για την καταπολέμηση αυτή η ομάδα αυτή, η EUROJUST δεν λειτουργεί μόνη της, αλλά σε συνεργασία κατ' αρχάς με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο, με το οποίο συνεργάζεται στενά. Το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο έχει συσταθεί από το 1998 στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λειτουργεί ως ένα δίκτυο εθνικών σημείων επαφής για τη διευκόλυνση της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικά ζητήματα με στόχο την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος. Επίσης, το Δίκτυο αυτό αναπτύσσει εργαλεία ενημέρωσης που μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τους αρμόδιους εθνικούς φορείς, για να υποστηρίξουν άμεση συνεργασία, όπως είναι το γνωστό Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.

Η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία, η «EUROPOL», συνεπικουρεί τη EUROJUST στο έργο της. Όπως αναφέρεται και στο προοίμιο της απόφασης, θα πρέπει να θεσπιστούν διατάξεις, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η «EUROJUST» και η «EUROPOL» θα αναπτύξουν μια πολύ στενή συνεργασία.

Πρέπει να σημειώσω ότι στο παρόν νομοσχέδιο γίνεται απλή μνεία της και δεν υπάρχει εκτενής αναφορά της συνεργασίας αυτής. Και ίσως θα έπρεπε να ρυθμίζεται αναλυτικότερα και σύμφωνα πάντα με την απόφαση του Συμβουλίου η συνεργασία των δύο αυτών οργάνων.

Για παράδειγμα, αυτό συμβαίνει, στο άρθρο 9 του νομοσχεδίου, στο οποίο καθορίζεται ειδικότερα η συνεργασία της EUROJUST με τη γνωστή Ευρωπαϊκή Υπηρεσία καταπολέμησης της Απάτης, την «OLAF», ενώ στη δεύτερη παράγραφο ορίζεται ότι αρμόδιος εισαγγελέας, όταν πρόκειται για πράξη που εμπίπτει στο πεδίο δράσης της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης, πληροφορεί σχετικά το εθνικό μέλος ή τον εθνικό ανταποκριτή.

Εξαιρετικά σημαντική είναι και η συνεργασία της EUROJUST με τις κοινές ομάδες έρευνας, θεσμός στον οποίο θα αναφερθούμε κατόπιν.

Όσον αφορά στην άσκηση των αρμοδιοτήτων του εθνικού μέλους, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφο 2 του νομοσχεδίου ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει για τη διαχείριση των πληροφοριών. Η διαχείριση αυτή από τη EUROJUST, καθώς και η διαφύλαξη του απορρήτου των πληροφοριών, οι οποίες ανταλλάσσονται, είναι για μας θέμα πρώτιστης και μέγιστης σημασίας και πρέπει να αντιμετωπιστεί ως τέτοιο.

Όπως είπα, προηγουμένως, έχουμε να κάνουμε με σοβαρότατα αδικήματα που αφορούν διακίνηση ναρκωτικών, απάτη, τρομοκρατία, μεγάλα οικονομικά εγκλήματα, ξέπλυμα μαύρου χρήματος κ.λπ.. Στο σχέδιο νόμου, λοιπόν, αυτό ορίζεται ότι οι πληροφορίες μπορεί να χρησιμοποιηθούν μόνο για την εκπλήρωση των καθηκόντων που ανατίθενται σε εθνικό μέλος από τη EUROJUST και σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση του Συμβουλίου.

Τι αναφέρει όμως γι' αυτό το θέμα η εν λόγω απόφαση; Στο άρθρο 9, παράγραφο 4 της αποφάσεως του Συμβουλίου ανα-

φέρεται ότι το εθνικό μέλος θα έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που περιέχονται σε εθνικά ποινικά έγγραφα του κράτους-μέλους, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση του Συμβουλίου, μια φράση η οποία νομοτεχνικά ίσως θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι είναι και περιττή.

Αντιθέτως, καθόλου περιττή δεν θα είναι μια εξήγηση και επεξήγηση για το πώς θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν αυτές οι σοβαρότατες πληροφορίες. Για παράδειγμα, θα πρέπει να μας εξηγήσετε, κύριε Υπουργέ, και το ζητήσαμε και στην επιτροπή, πώς εσείς πιστεύετε ότι θα προστατευτούν αυτές οι πληροφορίες, που πιθανότατα περιέχουν προσωπικά δεδομένα, όταν σύμφωνα με τον ελληνικό νόμο, με το εθνικό μας δίκαιο οι πληροφορίες που επεξεργάζονται οι δικαστές και οι εισαγγελείς, άρα και το εθνικό μέλος που συμμετέχει στη EUROJUST εξαιρούνται από το νόμο περί Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων.

Και θα το αναλύσω λίγο αυτό το επιχείρημα, γιατί για μας είναι σημαντικότατο και έχει να κάνει με το άρθρο 17 του σχεδίου νόμου. Οι αρμοδιότητες της EUROJUST τόσο σε επίπεδο εθνικών μελών όσο και σε επίπεδο συλλογικού οργάνου πρέπει να σχετίζονται πάντα με το έργο και την αποστολή της EUROJUST, που είναι η βελτίωση της συνεργασίας, όπως είπαμε παραπάνω.

Βελτίωση της συνεργασίας σημαίνει ανταλλαγή πληροφοριών και ανταλλαγή πληροφοριών σημαίνει ανταλλαγή, επεξεργασία και αποθήκευση προσωπικών δεδομένων. Και υπάρχει φυσικά ο κίνδυνος σε αυτήν τη διαρκή και έντονη ροή πληροφοριών που περιέχουν προσωπικά δεδομένα να επέλθει κάποια στιγμή κάποια διαρροή. Υπάρχει συνεπώς ορατή και άμεση ανάγκη προστασίας και διαφύλαξης του απορρήτου των προσωπικών δεδομένων, πράγμα που βάζουμε ξανά και στην Ολομέλεια.

Από την άλλη πλευρά, σε επίπεδο του τρόπου αποτελεσματικής εφαρμογής των διατάξεων που αφορούν τη EUROJUST ανακύπτει το εύλογο ερώτημα αν η λύση βρίσκεται στην αμοιβαία αναγνώριση της νομοθεσίας και των διαδικασιών των κρατών-μελών καθώς και την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων αρχών ή αν η λύση βρίσκεται στην εναρμόνιση του Ποινικού Δικαίου και της διαδικασίας δικονομίας σε συνδυασμό με συγκεντρωτικές δομές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αλήθεια είναι ότι η EUROJUST βρίσκεται ανάμεσα στα δύο αυτά μοντέλα, γιατί, παρ' όλο που αποτελεί έναν οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι ένας οργανισμός τρίτου πυλώνα με στόχο τη συνεργασία μεταξύ των διαφορετικών νομικών συστημάτων των κρατών-μελών. Από τη στιγμή όμως που το εσωτερικό ελληνικό Δίκαιο ενσωματώνει την απόφαση αυτή, πρέπει ταυτόχρονα να εναρμονίσει το Δίκαιό της σύμφωνα και με αυτήν την απόφαση.

Θέλω να καταλήξω, κύριοι συνάδελφοι, στο άρθρο 7 του σχεδίου νόμου για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τα οποία το εθνικό μέλος και ο αναπληρωτής του έχουν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία επεξεργάζεται η EUROJUST, σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 15, 16 και 17 και 18 της απόφασης του Συμβουλίου και υπό την επιφύλαξη της τήρησης των διατάξεων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Και εκεί είναι η μεγάλη μας αντίρρηση, γιατί να θυμίσω ότι ο νόμος περί προσωπικών δεδομένων τροποποιήθηκε πολύ πρόσφατα με το ν. 3625/2007 και όπως πολύ καλά γνωρίζουμε, όπως είπα και προηγουμένως, οι διατάξεις του δεν εφαρμόζονται όχι μόνο από τις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές αλλά και από υπηρεσίες που ενεργούν υπό την άμεση εποπτεία τους, όπως είναι αστυνομία, τελωνείο κ.λπ. για πλημμελήματα και για κακουργήματα που τελούνται με δόλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Το ερώτημα είναι εύλογο: Για ποιες διατάξεις του νόμου περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιφυλάσσεται η Κυβέρνηση με το σχέδιο νόμου ως έχει; Εμείς ζητάμε να υπάρξει ρητή εγγύηση και πιστεύουμε ότι η διαφύλαξη των προσωπικών δεδομένων και η προστασία των δικαιωμάτων θα πρέπει να βρίσκεται ρητά μέσα στο νόμο, ο οποίος θα είναι πλέον και νόμος της ελληνικής πολιτείας. Επιφυλάσσομαι για τα υπόλοιπα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσω ότι παρακολουθούν τις εργασίες μας από τα δυτικά θεωρεία συνάδελφοι, όλοι μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Φιλίας Γερμανίας-Ελλάδας, που αποτελούν διακομματική αντιπροσωπεία της Bundestag, του Γερμανικού Κοινοβουλίου.

Willkommen in unserem Parlament.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλώ τον κ. Αλυσανδράκη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κ.Κ.Ε., να έρθει στο Βήμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της ελληνικής Βουλής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Bundestag, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν θα επικρίνει την Κυβέρνηση για την καθυστέρηση της ενσωμάτωσης της συμφωνίας για την EUROJUST στο Εθνικό Δίκαιο. Δεν θα επικρίναμε την Κυβέρνηση ακόμα και αν δεν έφερνε ποτέ νομοσχέδιο γι' αυτήν την ενσωμάτωση. Επικρίνουμε όμως την Κυβέρνηση, γιατί η Ελλάδα συμμετέχει στις διαδικασίες της EUROJUST και μάλιστα από το 2005 υπάρχει Έλληνας εισαγγελέας, αντιπρόσωπος της χώρας μας σε αυτή. Θέσαμε το θέμα και στην επιτροπή, δεν πήραμε ικανοποιητική απάντηση από τον Υπουργό.

Δεν είναι το νομικό κομμάτι που μας ενδιαφέρει, διότι ενδεχομένως να μη χρειαζόταν να συζητηθεί στη Βουλή η αποστολή του Έλληνα εκπροσώπου στη EUROJUST, αυτό που μας απασχολεί είναι το πολιτικό κομμάτι.

Διότι με αυτήν τη διαδικασία που ακολουθήθηκε, παίρνονται αποφάσεις στην πλάτη του ελληνικού Κοινοβουλίου και κατ' επέκταση του πλάτη του ελληνικού λαού. Και δεν είναι η μόνη περίπτωση.

Θα πρέπει να σημειώσω ότι στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής είχαμε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση που επεκτάθηκε και σε ιδεολογικά ζητήματα και να αναγνωρίσω και τη συμβολή του Υπουργού Δικαιοσύνης σ' αυτήν τη συζήτηση. Είπε ο Υπουργός Δικαιοσύνης, παραδείγματος χάριν, ότι έχουμε μία διαδικασία δικαστικής συνεργασίας για την αντιμετώπιση του εγκλήματος που όλοι δεχόμαστε ότι έχει και κάποιες συνιστώσες που υπερβαίνουν τα εθνικά σύνορα. Γιατί είστε αντίθετοι;

Καταρχάς, να σημειώσω ότι καμμία διαδικασία δεν είναι ουδέτερη, αλλά πρέπει να εξεταστεί μέσα στο πλαίσιο, στο οποίο λειτουργεί. Η διαλεκτική προσέγγιση, την οποία επιχειρούμε να ακολουθούμε, επιβάλλει επίσης την εξέταση της διασύνδεσης των πραγμάτων. Δηλαδή, δεν μπορούμε να απομονώσουμε την απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την EUROJUST από αποφάσεις που έχουν σχέση με παρόμοια ζητήματα, παραδείγματος χάριν από την «EUROPOL», από την υπηρεσία φύλαξης συνόρων, τη λεγόμενη «FRONTEX», από μία σειρά άλλες πολιτικές.

Να αναφέρω, επίσης, τη Συνθήκη Σένγκεν, την επέκτασή της μέσω της Συνθήκης του Προυμ, να αναφέρω το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, να αναφέρω το άρθρο 86 της Συνθήκης της Λισαβόνας που προβλέπει την ίδρυση Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας σε πρώτη φάση για αδικήματα σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όμως δίνει τη δυνατότητα επέκτασης και σε άλλα αδικήματα μετά από απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Βλέπουμε ότι οικοδομείται σιγά-σιγά –και σε αυτό συμφωνούμε με την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας ότι σταδιακά γίνεται η οικοδόμηση αυτή- ένας μηχανισμός. Και το σταδιακό έχει βέβαια την εξήγησή του, γιατί και αυτοί που οικοδομούν το μηχανισμό αυτόν έχουν τις εσωτερικές τους αντιθέσεις, αλλά και οικοδομώντας αυτόν το μηχανισμό σταδιακά, είναι πιο εύκολο να αποφύγεις ή να αντιμετωπίσεις λαϊκές αντιδράσεις.

Τι χαρακτήρα έχει αυτό το οικοδόμημα που έχει τον ευφημιστικό τίτλο από την Ευρωπαϊκή Ένωση «χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης»; Αυτό που βλέπουμε είναι ότι ούτε για ελευθερία πρόκειται, ούτε την ασφάλεια εξασφαλίζει ούτε τη δικαιοσύνη βοηθά..

Θα σας αναφέρω δυο-τρία βασικά παραδείγματα. Μιλάνε –γιατί εμείς δεν δεχόμαστε τον όρο- για προστασία προσωπικών δεδομένων. Το να μιλήσεις για προστασία προσωπικών δεδομένων σημαίνει ότι δέχεσαι κάποιοι να μαζεύουν προσωπικά δεδομένα, αυτό που παλαιότερα το λέγαμε «φακέλωμα». Τώρα λέγεται «προσωπικά δεδομένα».

Μάλιστα, άκουσα τον εισηγητή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στην επιτροπή να ανησυχεί για το ότι τα προσωπικά δεδομένα –λέει- δεν μεταδίδονται από χώρα σε χώρα με ασφαλείς μεθόδους επικοινωνίας. Λες και αυτό είναι το πρόβλημα, η διαχείριση του φακελώματος και όχι το ίδιο το φακέλωμα.

Γιατί χρειάζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση να δημιουργεί μηχανισμό φακελώματος και γιατί αυτόν το μηχανισμό φακελώματος τον ανταλλάσσει και με τις Η.Π.Α.; Και υπάρχουν συγκεκριμένες συμφωνίες:

Υπάρχει η συμφωνία που υπογράφηκε επί Ελληνικής Προεδρίας το 2003, η συμφωνία δικαστικής συνεργασίας με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Και με την ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να ρωτήσω πότε θα έλθει αυτή η συμφωνία για συζήτηση στην ελληνική Βουλή.

Και υπάρχει και ειδική συμφωνία με την EUROJUST και τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, με βάση την οποία πέρυσι έχει εγκατασταθεί εκπρόσωπος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στην έδρα της EUROJUST.

Στα αδικήματα που είναι επιφορτισμένη να αντιμετωπίζει η EUROJUST είναι και αδικήματα που συνδέονται με την τρομοκρατία. Εμείς, να σας πω ειλικρινά, όταν ακούμε την Ευρωπαϊκή Ένωση να μιλά για τρομοκρατία, τρομοκρατούμαστε και πιστεύω ότι έχουμε καλούς λόγους γι' αυτό. Πρώτα από όλα, αν κοιτάξει κανείς τη λίστα των τρομοκρατικών αδικημάτων, θα βρει ανάμεσα σε αυτά και μορφές πάλης του λαϊκού κινήματος. Έτσι, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις –και οι προϋποθέσεις μπορεί να είναι και υποκειμενικές- μία κατάληψη ενός δημόσιου κτηρίου μπορεί να χαρακτηριστεί ως τρομοκρατικό αδίκημα, μία διαδήλωση των αγροτών ή άλλων που θα κλείσουν έναν δημόσιο δρόμο μπορεί να χαρακτηριστεί ως τρομοκρατικό αδίκημα. Γι' αυτό τρομοκρατούμαστε όταν μιλάει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τρομοκρατία.

Τρομοκρατία επίσης θεωρεί η Ευρωπαϊκή Ένωση και έχει καταγράψει –και έχουν περάσει και στην ελληνική νομοθεσία υποθέτω- μια σειρά από εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα: παραδείγματος χάριν, την Forcas Armadas Revolucionarias De Colombia, το κουρδικό PKK, την παλαιστινιακή Hamas. Αναρωτιόμαστε, τι άλλο θα καταγραφεί ως τρομοκρατία;

Και πάλι έχουμε στο μυαλό μας το σταδιακό προχώρημα, το ότι πριν προχωρήσουν σε κάποιο μέτρο, το προετοιμάζουν, το εμφανίζουν σταδιακά. Μας ανησυχεί το ότι γίνεται συζήτηση αυτήν τη στιγμή στην Ευρωπαϊκή Ένωση για ποινικοποίηση της προτροπής για τρομοκρατική πράξη, που σημαίνει ότι ανοίγουμε τους ασκούς του Αιόλου για δίωξη των σκέψεων και όχι των πράξεων. Μας ανησυχεί και όχι μόνο αυτό, αλλά αγανακτούμε για την προσπάθεια να ξεκινήσει μια συζήτηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση να χαρακτηρισθούν ως ολοκληρωτικά τα σοσιαλιστικά καθεστώτα στη Σοβιετική Ένωση και στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Μας ανησυχεί μια συζήτηση που γίνεται γενικά και αόριστα για ριζοσπαστισμό. Και δεν ξεχνάμε βέβαια ότι η εφημερίδα του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας ονομάζεται «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ». Έτσι λοιπόν, βλέπουμε να οικοδομείται ένα αυταρχικό οικοδόμημα, ένας κατασταλτικός διωκτικός μηχανισμός, κάτι που σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι συμβατό με το δικαίωμα των λαών να παλεύουν για τις καθημερινές τους απαιτήσεις, πολύ περισσότερο για το δικαίωμα των λαών να παλεύουν για ριζική αλλαγή της κοινωνίας.

Βέβαια υπάρχει και μια άλλη πλευρά, που δεν την αγνοούμε, η αστικοδημοκρατική πλευρά, που έχει να κάνει με παρέμβαση μιας χώρας στα εσωτερικά μιας άλλης χώρας. Στην ουσία, το νομοθέτημα που έχουμε μπροστά μας παραχωρεί εθνική κυριαρχία σε ένα διεθνικό κέντρο. Έκανε την παρατήρηση ο κύριος Υπουργός στη συζήτηση στην επιτροπή: «Γιατί σας ενοχλεί κάτι τέτοιο από τη στιγμή που εσείς είστε διεθνιστές;». Διευκρίνισα στην επιτροπή και το διευκρινίζω και τώρα ότι άλλο είναι ο διεθνισμός της εργατικής τάξης και άλλο ο διεθνισμός του κεφαλαίου.

Και ειδικά σε σχέση με αυτό το σημείο, εμείς υπερασπιζόμαστε τις αστικοδημοκρατικές ελευθερίες ως πολύ σημαντικές αλλά ανεπαρκείς για το λαό.

Και θεωρούμε -έχουμε την εκτίμηση αυτή και νομίζω ότι δεν είμαστε πολύ μακριά από την πραγματικότητα- ότι σε εθνικό επίπεδο μπορούμε να παλέψουμε με καλύτερους όρους παρά σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι έτσι η κατάσταση στο λαϊκό κίνημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που πραγματικά είναι αδύνατον να πολεμήσεις κάτι που προέρχεται από τις Βρυξέλλες και είναι μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων που έχουμε το να πολεμήσεις κάτι που έρχεται στην ίδια σου τη χώρα.

Κατά συνέπεια, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε αντίθετοι και επί της αρχής και βεβαίως δεν θα ψηφίσουμε και τα άρθρα του νομοθετήματος για την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας ώστε να συμπεριληφθεί σ' αυτήν και η EUROJUST.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ('Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Αλυσανδράκη.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος με επιστολή του προς τον κ. Σιούφα ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας για τη σημερινή συζήτηση το Βουλευτή Λέσβου κ. Ιωάννη Γιαννέλλη-Θεοδοσιάδη.

Επίσης ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Αστέριος Ροντούλης με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής ορίζει για τη σημερινή συζήτηση ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Αθανάσιο Πλεύρη και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Μαυρουδή Βορίδη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Τσούκαλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως δηλώσαμε και στην επιτροπή, καταψηφίζουμε επί της αρχής, επί των άρθρων αλλά και στο σύνολο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Πριν όμως αναφερθούμε στις επί μέρους διατάξεις θα ήθελα να πω ενώπιόν σας ότι βεβαίως εμάς μας κόφτει και μας νοιάζει πάρα πολύ το κατά πόσον ένα οποιοδήποτε νομοσχέδιο, ανεξαρτήτως του αν είμαστε υπέρ ή κατά, έρχεται καθυστερημένα στη Βουλή, και μάλιστα όταν πρόκειται για ένα νομοσχέδιο το οποίο εκχωρεί κρίσιμες αρμοδιότητες της χώρας σε υπερεθνικά όργανα, όπως αυτό της EUROJUST. Έχουμε δηλαδή να τοποθετηθούμε επί της ισχύος του άρθρου 28 του Συντάγματος, στο κατά πόσον δηλαδή στη συγκεκριμένη περίπτωση παραβιάστηκε. Και βεβαίως καλέσαμε επ' αυτού τον κύριο Υπουργό στην επιτροπή να μας δικαιολογήσει πάνω σε ποια νομοθετική βάση, σε ποιο υπόβαθρο στηρίχθηκε η μέχρι τώρα συμμετοχή της χώρας μας στο σύστημα αυτό, είτε «pro-EUROJUST» είτε και EUROJUST, τη στιγμή που το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έρχεται μόλις σήμερα για επικύρωση.

Έτσι, λοιπόν, αυτό το οποίο λέμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι το Κοινοβούλιο σήμερα πράγματι καινοτομεί. Συζητάμε ένα νομοσχέδιο οι διατάξεις του οποίου εφαρμόζονται ήδη εδώ και πάρα πολλά χρόνια και μάλιστα έχουμε λάβει εύσημα για τη συμμετοχή μας σε επιχειρησιακό επίπεδο, αν και απ' ό,τι μας λέει η ίδια η επιτροπή, υπάρχει περιθώριο και για ενεργότερη παρουσία.

Ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή δικαιολόγησε τη συγκεκριμένη καθυστέρηση λέγοντας ότι θα έπρεπε να ωριμάσουν οι συνθήκες για την κύρωση της EUROJUST. Πρόκειται προφανώς για μια ερμηνεία των υποχρεώσεών μας απέναντι στο Κοινοτικό Δίκαιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα καθήκοντα της Υπηρεσίας EUROJUST είναι ευρύτερα του γενικού καθήκοντος συνδρομής

των εθνικών αρχών των κρατών-μελών. Περιλαμβάνουν επιπλέον την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των δικαστικών και εισαγγελικών αρχών συλλέγοντας και μεταβιβάζοντας πληροφορίες σε ποινικές υποθέσεις και επίσης τη διευκόλυνση της εκτέλεσης αιτημάτων αμοιβαίας συνδρομής και εφαρμογής των αιτημάτων έκδοσης. Έχει δηλαδή επικουρικό ρόλο σε σχέση με τη δράση των εθνικών αρχών.

Υπάρχουν όμως μερικά πολύ σημαντικά θέματα που θα έπρεπε να μας απασχολήσουν. Μας απασχόλησαν στην επιτροπή και μπορώ να πω ότι κι ο κύριος Υπουργός έδειξε μια ευαισθησία προσπαθώντας να διευκρινίσει κάποια πράγματα, αλλά βεβαίως έχουμε την εκτίμηση ότι δεν τα κατάφερε πλήρως.

Αρχικά είναι το θέμα της ενσωμάτωσης της απόφασης της EUROJUST στην εθνική έννομη τάξη και κατά συνέπεια η συζήτησή της, δηλαδή αυτό που αναφέραμε στην αρχή.

Η απόφαση αυτή έχει υιοθετηθεί ήδη από το 2002 με μέγιστο περιθώριο ενσωμάτωσής της από τα κράτη-μέλη το Σεπτέμβριο του 2003, ημερομηνία για τα κράτη που είχαν δηλώσει ότι η ισχύς της απόφασης προϋπέθετε ανάλογη προσαρμογή της εσωτερικής τους νομοθεσίας. Τα κράτη αυτά, βεβαίως, για τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν μόνο δυο. Ήταν η Ελλάδα και η Ισπανία, οι οποίες δήλωσαν ότι για την ενσωμάτωση και την έναρξη ισχύος απαιτείται ψήφιση εθνικού νόμου.

Παρομοίως η Ελλάδα δεν έχει νομοθετήσει, σχετικά με τις κοινές ομάδες έρευνας, αν και η προθεσμία για την ενσωμάτωση της σχετικής απόφασης ήταν ο Ιανουάριος του 2003.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητήσαμε και στην επιτροπή, ζητάμε και σήμερα από τον κύριο Υπουργό να δώσει ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας κάποιες εξηγήσεις. Ενώ σήμερα συζητάμε το παρόν νομοσχέδιο, η χώρα μας συμμετέχει κανονικότατα και με ένταση στις δράσεις αυτής της υπηρεσίας, δηλαδή της EUROJUST. Εν έτει 2008 και πέντε ολόκληρα χρόνια από την πάροδο της προθεσμίας ενσωμάτωσης, η χώρα μας συμμετέχει σε δράσεις αυτής της υπηρεσίας. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με την έκθεση δραστηριοτήτων της EUROJUST, όπως προαναφέραμε, συμμετέχουμε ενεργά.

Δεν συμβαίνει όμως μόνο αυτό, ότι συμμετέχουμε, αλλά παρατηρήθηκε και αύξηση των υποθέσεων που διαχειρίστηκε η Ελλάδα το 2006. Μάλιστα, το 2006 διπλασίασε τη συμμετοχή της σε αυτές τις υποθέσεις. Ενώ δηλαδή το 2005 αυτές οι υποθέσεις ήταν σαράντα τρεις, το 2006 έφθασε στις εβδομήντα τρεις. Συμμετείχε δε και σε οκτώ συντονιστικές συναντήσεις για υποθέσεις που αφορούσαν εγκλήματα απάτης, νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, αρχαιοκαπηλίας, διακίνησης ναρκωτικών, πλαστογραφίας και άλλα.

Εύλογα, λοιπόν, δημιουργείται η απορία, σχετικά με το νόημα των συζητήσεων που κάνουμε σήμερα. Καλούμαστε απλώς να επικυρώσουμε τα τετελεσμένα; Καλούμαστε να διασώσουμε το γόητρο της χώρας μας απέναντι στα ευρωπαϊκά όργανα; Και το άρθρο 28 του Συντάγματος πώς λειτουργεί στη συγκεκριμένη περίπτωση; Μήπως ανοίγουμε έναν ασκό του Αιόλου; Εμείς λέμε ναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ.

Το δεύτερο πολύ σημαντικό θέμα που ανακύπτει, αφορά την προστασία των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων. Κάναμε ιδιαίτερη αναφορά στην επιτροπή. Τα δεδομένα, στα οποία έχει πρόσβαση η υπηρεσία EUROJUST, είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την ταυτότητα των ατόμων, δεδομένα που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα, από το όνομα, τη διεύθυνση κατοικίας, τους τραπεζικούς λογαριασμούς μέχρι και σε ορισμένες περιπτώσεις στοιχεία σχετικά με τις θρησκευτικές πεποιθήσεις, το γενετήσιο προσανατολισμό, την υγεία και τις πολιτικές πεποιθήσεις. Να σημειωθεί ότι τα δεδομένα αυτά δεν αφορούν μόνο τους υπόπτους αλλά και τα θύματα και τους μάρτυρες.

Σε αυτό το σημείο υπενθυμίσαμε στην επιτροπή προς τον κύριο Υπουργό κάτι, το οποίο πρόσφατα είχαμε επισημάνει και στην Ολομέλεια, όταν δηλαδή είχε αφαιρέσει τη διαχείριση των δεδομένων που αφορούσαν τις ποινικές υποθέσεις από την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Θυμίζω ότι εναπόκειται κατ' αρχάς στα κράτη-μέλη ο ορισμός και συνεπακόλουθα ο σεβασμός των εγγυήσεων για κατάλληλη προστασία. Εμείς είμαστε αρμόδιοι να θεσπίσουμε αυτά τα πλαίσια. Και αυτό γίνεται, γιατί στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει έλλειψη νομοθεσίας που διέπει την προστασία των ευαίσθητων δεδομένων στον τομέα της συνεργασίας αστυνομικών και δικαστικών δυνάμεων.

Προκειμένου για την υπηρεσία EUROJUST, ο σεβασμός των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων προβλέπεται από τη Σύμβαση 108 του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η εν λόγω Σύμβαση αφήνει πολύ μεγάλο περιθώριο στα κράτη-μέλη, ενώ δεν προβλέπει συγκεκριμένες διατάξεις για τα δικαιώματα του ατόμου. Συγκεκριμένα η Σύμβαση αναφέρεται μόνο επιγραμματικά στο δικαίωμα των πολιτών στην ενημέρωση, πρόσβαση και δυνατότητα αντίθεσης στη χρήση των δεδομένων. Σε αυτό το κενό έρχεται να προστεθεί η απουσία αναφοράς στο δικαίωμα, στην πληροφόρηση από την καταστατική απόφαση της EUROJUST. Μάλιστα, δεν προβλέπεται τέτοιο δικαίωμα ούτε στο σημείο που αναφέρεται στη μεταβίβαση πληροφοριών σε τρίτες χώρες.

Πού θέλω να καταλήξω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ανεξαρτήτως ή όχι της επικύρωσης από την Ελλάδα της συγκεκριμένης απόφασης, ανεξαρτήτως εάν κάποιος είναι υπέρ ή όχι του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου, υπάρχει ένα μεγάλο και πολύ επικίνδυνο κενό στην ελληνική νομοθεσία, σχετικά με την προστασία των πολιτών μας στις υποθέσεις ποινικού χαρακτήρα.

Και αναφέρομαι στη συγκεκριμένη περίπτωση, στην πρόσφατη τροπολογία στο νομοσχέδιο για το προαιρετικό πρωτόκολλο του Ο.Η.Ε., που αναφερόταν στην παιδική πορνεία, τροπολογία που εξαίρεσε τα ποινικά δεδομένα από την προστασία των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων στον τομέα της δικαιοσύνης, των εισαγγελικών αρχών και των εποπτευομένων από αυτών φορέων. Τα αφαίρεσε από την ανεξάρτητη αρχή και τα ανέθεσε βεβαίως στη διαχείριση των εισαγγελικών αρχών.

Σας είχαμε επισημάνει τότε, κύριε Υπουργέ, ότι σύντομα θα επανέλθετε με τροπολογία της τροπολογίας, για να εναρμονίσουμε τη νομοθεσία μας στα νέα δεδομένα. Αυτό που θα μας επιβάλει σχετική απόφαση-πλαίσιο, η οποία ακόμη βρίσκεται υπό διαπραγμάτευση και ξέρουμε το περιεχόμενο αυτής της απόφασης-πλαισίου και αναφέρεται στην προστασία των προσωπικών δεδομένων σε ποινικές υποθέσεις, του λεγόμενου τρίτου πυλώνα. Και να εναρμονίσουμε, ποια προστασία ακριβώς_ Αυτή που ο κύριος Υπουργός θυσίασε τότε σύμφωνα με τα λεγόμενά μας στο βωμό της δήθεν ευαίσθητης κοινής γνώμης, αλλά και των αδηφάγων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, όπως είχε δηλώσει τότε ο κύριος Υπουργός.

Το ερώτημα που τίθεται από εμάς είναι σαφές. Γιατί ενσωματώνετε απλά την απόφαση EUROJUST, κύριε Υπουργέ, χωρίς να προβαίνετε σε καμμιά ιδιαίτερη αναφορά στο άρθρο 7 του νομοσχεδίου για την προστασία δεδομένων, αυτό το τεράστιο κενό που υπάρχει στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο_ Εσείς ο ίδιος, κύριε Υπουργέ, μιλούσατε στις Βρυξέλλες για την προβληματική προστασία των προσωπικών δεδομένων στις ποινικές υποθέσεις, δεδομένου ότι η ίδια απόφαση EUROJUST προβλέπει ότι ορισμένα δεδομένα μπορεί να τύχουν διαχείρισης στις περιπτώσεις που το εθνικό δίκαιο προβλέπει κατάλληλες εγγυήσεις. Ποιες είναι αυτές οι εγγυήσεις, κύριε Υπουργέ_ Σε ποιο νομοθέτημα έχουν καθοριστεί και αν όχι, δεν πρέπει να τις δημιουργήσουμε_ Δεν θα έπρεπε να είναι ενσωματωμένες στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο και συγκεκριμένα στο άρθρο 7_ Ούτως ή άλλως θα πρέπει να το κάνουμε, γιατί κάποια στιγμή θα υιοθετηθεί η νέα ευρωπαϊκή νομοθεσία. Ακόμη και αυτή η διάταξη της Συνθήκης της Λισαβόνας στη διακήρυξη 21 αναφέρεται στην ανάγκη για υιοθέτηση συγκεκριμένων μέτρων για την προστασία προσωπικών δεδομένων στον τομέα της δικαστικής και αστυνομικής συνεργασίας. Αναφορές γενικές και αόριστες, όμως, που προσδιορίζουν τις αρμοδιότητες, τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις των κρατών-μελών, τα οποία βεβαίως δεν μπορεί να βρίσκονται έξω και πέρα από όσα ισχύουν σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δηλαδή, μέσα στο πλαίσιο λειτουργίας και εγγυήσεων των ανεξάρτητων αρχών.

Ένα άλλο σημείο, το οποίο μας προβλημάτισε, κύριε Υπουργέ, και θα πρέπει να παράσχετε διευκρινίσεις και να διασκεδά-

σετε τις ανησυχίες και τις απορίες είναι το εξής: Η υπηρεσία περιέλαβε μεταξύ των στόχων της για το 2008, την επίτευξη ασφαλούς περιβάλλοντος μετάδοσης πληροφοριών και είναι κρίσιμο αυτό, κύριε Αλυσανδράκη, πέρα από τη συγκέντρωση και την αποθήκευση των πληροφοριών, μέσα στον αιώνα της πληροφορικής και της ταχύτατης διακίνησης των πληροφοριών. Μετάδοση πληροφοριών, λοιπόν, προς τις εθνικές αρχές και ασφαλείς επικοινωνίες, μέσω κινητής τηλεφωνίας. Δηλαδή μέχρι σήμερα παραδέχεται η επιτροπή ότι η διακίνηση πληροφοριών γινόταν, χωρίς επαρκείς εγγυήσεις. Ρωτήσαμε ποια είναι τα κενά_ Πού παρουσιαστήκαν ελλείμματα και πού αυτά οφείλονταν και ζητήσαμε από τον κύριο Υπουργό να μας δώσει εξηγήσεις. Να κάνει έναν απολογισμό της συμμετοχής μας μέχρι τώρα στη EUROJUST. Αυτά τα στοιχεία δεν τα είχαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Το θέμα της προστασίας των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων ανακύπτει επίσης και στο πλαίσιο της συνεργασίας της EUROJUST με τρίτα κράτη. Τόσο προς τις εγγυήσεις, στις οποίες υποχρεούνται να παρέμβουν, όσο και προς τη διαφάνεια και ενημέρωση του κοινού. Η έκθεση για τις δραστηριότητες του 2006 αναφέρει ότι μεταξύ άλλων τέθηκε σε ισχύ συμφωνία συνεργασίας με τις Η.Π.Α., που σημαίνει ότι έχουν ήδη πρόσβαση και στις πληροφορίες του συστήματος Σένγκεν οι Ηνωμένες Πολιτείες. Η συμφωνία αυτή μάλιστα ισχύει και εφαρμόζεται από το 2007, τη στιγμή που έχει ανακύψει ολόκληρο θέμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά και στη χώρα μας, σχετικά με τη διαχείριση αυτών των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων από το κράτος αυτό, τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Θεωρήθηκε από την Κυβέρνηση ότι έχουν δοθεί απαραίτητες εγγυήσεις σχετικά με τη χρήση, την αποθήκευση και τον αρμόδιο για τη διαχείριση πληροφοριών από το κράτος αυτό_

Αξίζει να υπογραμμιστεί ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν πρόσβαση στις ίδιες πληροφορίες με τα εθνικά κράτη, όπως προβλέπει η ίδια απόφαση της EUROJUST. Γιατί δεν μας ενημερώνετε γι' αυτές τις εξελίξεις; Πού είναι η διαφάνεια;

Επίσης, μεταξύ των κρατών με τα οποία γίνεται η διαπραγμάτευση είναι η Ρωσία, η Ουκρανία και η Κροατία. Μάλιστα σε μια προσπάθεια διασκέδασης των φόβων σχετικά με τα προσωπικά δεδομένα, υπογραμμίζεται από την υπηρεσία ότι οι διαπραγματεύσεις προχωρούν μόνο όταν υπάρχουν οι απαραίτητες εγγυήσεις. Ποιες είναι αυτές οι εγγυήσεις; Έχουν καθοριστεί; Σε ποιο σημείο έχουμε φτάσει σε σχέση με τη συνεργασία με αυτές τις χώρες; Πώς εξασφαλίζεται πως οι τρίτες χώρες θα χρησιμοποιήσουν τα δεδομένα μόνο για τους σκοπούς που περιλαμβάνονται στην απόφαση ίδρυσης της EUROJUST; Άλλο ένα κρίσιμο ερώτημα για το οποίο κανένας δεν μας δίνει εξηγήσεις. Μόνο ο κύριος Υπουργός θα μπορούσε να το κάνει και περιμένουμε με ανυπομονησία να το κάνει έστω και στην Ολομέλεια και να δώσει επαρκείς εξηγήσεις.

Κατόπιν όλων αυτών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζουμε ότι οι λόγοι τους οποίους επικαλεσθήκαμε είναι επαρκείς προκειμένου να τεκμηριώσουμε την αρχική μας θέση, ότι δηλαδή καταψηφίζουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τόσο επί της αρχής όσο επί των άρθρων όσο και επί του συνόλου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί-δάσκαλοι από το Δημοτικό Σχολείο Καλοχωρίου Λάρισας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ και στην επιτροπή εμείς εκφράσαμε τις αντιρρήσεις μας ως προς αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο, κατά την άποψή μας, έχει μια τελείως διαφορετική προσέγγιση από αυτή που ειπώθηκε έως τώρα. Είναι πως αντιλαμβανόμαστε τη συμμετοχή μας μέσα στους διεθνείς οργανισμούς, μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έως ποιο βαθμό ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης επιθυμούμε να φτάσουμε.

Εμείς πιστεύουμε -όπως αναλύθηκε και στη συζήτηση για το άρθρο 28 του Συντάγματος- στην έννοια της εθνικής κυριαρχίας και αντιμετωπίζουμε με μεγάλο σκεπτικισμό κάθε νομοσχέδιο που έρχεται και ουσιαστικά απεμπολεί μέρος αυτής της εθνικής κυριαρχίας.

Θα μου πείτε, από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως έρχεται, προκύπτει κάτι τέτοιο; Μια ανάγνωση του νομοσχεδίου δείχνει ότι πράγματι ουσιαστικά ο πρωτεύον ρόλος ανήκει στο εθνικό κράτος, εφαρμοστό δίκαιο είναι το δίκαιο του κράτους-μέλους, στις ομάδες έρευνας αυτός που θα ηγείται πάλι θα είναι πολίτης από το κράτος-μέλος, δηλαδή συγκεκριμένα στην Ελλάδα θα είναι Έλληνας, αλλά πρέπει να δούμε στην ουσία το πράγμα. Στην ουσία η EUROJUST έχει ως στόχο μια τελική ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και στο θέμα της δικαστικής όχι μόνο συνδρομής, αλλά της δικαστικής δικαιοσύνης όπου όπως, δυστυχώς, έχει συμβεί σήμερα και με το νομοθετικό Σώμα που ερχόμαστε εδώ και καλούμαστε να επικυρώσουμε οδηγίες ή συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ουσιαστικά εφαρμόζονται και δεν μπορούμε να έχουμε μια διαφορετική αντίληψη ή ακόμα και αν θέλετε, πολλές φορές ερχόμαστε εδώ ως νομοθετικό Σώμα και αναγκαζόμαστε, πράγμα που το βλέπουμε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, να προσαρμόσουμε το Σύνταγμά μας ανάλογα με τις απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιθυμούμε τη στενή σχέση των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιθυμούμε μια ευρωπαϊκή προοπτική, αλλά δεν θέλουμε να μετατραπούν τα εθνικά κράτη σε νομαρχίες.

Θα ξεκινήσω κάπως διαφορετικά. Μιλάμε σήμερα για τη Pro-EUROJUST και έρχεται αυτή η απόφαση, που ευτυχώς που έρχεται γιατί είναι απόφαση του 2002, είναι στα όρια της παραγραφής, αν ήταν πλημμέλημα θα είχε παραγραφεί, κύριε Υπουργέ, και πραγματικά ειπώθηκε –και πολύ σωστά- ότι αυτή τη στιγμή εφαρμόζεται η EUROJUST, εφαρμόζεται η προ EUROJUST και δεν έχει εγκριθεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Συνεπώς, βλέπουμε εν τοις πράγμασι ότι εφαρμόζεται ένα μέτρο και μάλιστα, υπάρχουν και αναφορές για το πώς έχει λειτουργήσει αυτό το μέτρο, χωρίς να έχει κυρωθεί από την ελληνική Βουλή.

Για εμένα, όμως, πιο σημαντικό είναι αυτό που υπάρχει στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Και θα δείτε ότι στη Συνθήκη της Λισαβόνας που έρχεται και θα την κυρώσουμε, όπως έχει δεσμευτεί ο Πρωθυπουργός, σε λίγο καιρό, αυτή η αρμοδιότητα της EUROJUST, όπως αναλύεται στο νομοσχέδιο, απέχει παρασάγγας από την πραγματική φυσιογνωμία της.

Στη Συνθήκη της Λισαβόνας, κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 69 Ε αναφέρεται η δυνατότητα σύστασης Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας από την EUROJUST, η οποία Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν θα έχει απλώς τις αρμοδιότητες που βλέπουμε εδώ πέρα της EUROJUST, να ζητεί από τις εθνικές αρχές ή θέματα συνδρομής ή θέματα επίλυσης, δικαιοδοσιών, όπου είναι εφικτό. Θα φτάνει στο σημείο να ασκεί απευθείας ποινική δίωξη, δηλαδή, θα υπάρχει μια εισαγγελία που δεν θα έχει την έδρα της στα πρωτοδικεία της Ελλάδος, αλλά στις Βρυξέλλες και αυτή θα μπορεί να ασκεί ποινική δίωξη στο κράτος μέλος.

Συγκεκριμένα, σας διαβάζω ακριβώς πώς έχει: «Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι αρμόδια για την καταζήτηση, τη δίωξη και την παραπομπή ενώπιον της δικαιοσύνης. Ασκεί δε ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων των κρατών μελών την ποινική δίωξη». Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ότι η απόλυτη μορφή της EUROJUST τελικώς είναι ότι, όπως έχουμε απεμπολήσει μέρος της εθνικής μας κυριαρχίας όσον αφορά τη νομοθετική εξουσία, δίνοντας τη δυνατότητα σε ένα κοινοβούλιο που δεν έχει την έδρα του στην Ελλάδα, αλλά στις Βρυξέλλες, να αποφασίζει, έτσι θα απεμπολήσουμε και μέρος της δικαστικής μας εξουσίας, που, κατά την άποψή μας, το μέγιστο μέρος αυτής της δικαστικής εξουσίας είναι η δυνατότητα της δωσιδικίας, δηλαδή, να έχει αρμοδιότητα για τις υποθέσεις που κρίνει βάσει του Ποινικού Κώδικα ότι έχει αρμοδιότητα, καθώς επίσης και της άσκησης της

ποινικής δίωξης.

Μπορεί το παρόν νομοσχέδιο να μην αναφέρει κάτι τέτοιο, γιατί βέβαια ήταν απόφαση του 2002, όμως εάν αυτό συνδυαστεί με τη Συνθήκη της Λισαβόνας -και θα καταθέσω στα Πρακτικά το άρθρο 69 Ε, το οποίο αναφέρεται σε αυτή τη διαδικασία- βλέπουμε, πέρα από το λογικοφανές επιχείρημα που μας έχετε αναπτύξει: «Μα, είναι κακό να υπάρχει συνεργασία μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών μελών, ώστε να αντιμετωπιστούν κάποια προβλήματα;», ότι ο βασικός στόχος είναι κάποιος διαφορετικός, που είναι πλέον να μεταφερθεί το κέντρο αποφάσεων και στα θέματα της δικαστικής εξουσίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να μην παραμείνει στα Εθνικά Κράτη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή, λοιπόν, είναι η βασική μας ιδεολογική ένσταση η οποία, μέσα και από αυτό το νομοσχέδιο, έχει κάποιες κατευθύνσεις προς την πορεία που σας έδειξαν, που θα συμβεί με το 69 Ε της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ήδη από την εισηγητική σας έκθεση και στη σελίδα 3 αναφέρεται ότι η ικανοποίηση τέτοιων αιτημάτων συναρτάται με τυχόν μελλοντική διάσπαση της αρχής της νομιμότητας της άσκησης ποινικής δίωξης στο πλαίσιο ενδεχόμενης συμφωνίας των κρατών μελών για τις περιπτώσεις σύγκρουσης ποινικών δικαιοδοσιών. Δηλαδή, αφήνεται η δυνατότητα, η οποία λέγεται σαφέστατα στη Συνθήκη της Λισσαβόνας, ότι εάν η ελληνική δικαιοσύνη κρίνει ότι έχει αρμοδιότητα σε κάποια θέματα, θα μπορεί η EUROJUST -εδώ πέρα από το 2002 αναφέρεται σε μελλοντικό, το μελλοντικό έρχεται τώρα, είναι η Συνθήκη της Λισσαβόνας- να κρίνει ότι, παρά το ότι η Ελλάδα θεωρεί ότι έχει διεθνή δωσιδικία, δεν θα κρίνει αυτή την υπόθεση και θα την κρίνει ένα δικαστήριο στη Γερμανία ή ένα δικαστήριο στην Ιταλία.

Τώρα, το αν είναι καλύτερο να κριθεί μια υπόθεση στη Γερμανία ή στην Ελλάδα, αυτό είναι κάτι το διαφορετικό. Αυτό, όμως, που εμείς δεν επιθυμούμε είναι να παραχωρήσουμε έτσι τη δυνατότητα που έχουμε ως ισχυρό εθνικό κράτος να αποφασίζουμε για τα θέματα της δικαστικής εξουσίας.

Μάλιστα, με βάση αυτό το επιχείρημα που ανέπτυξα στην επιτροπή, θυμάμαι ότι ο αξιότιμος εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας είπε εμμέσως πλην σαφώς «δεν βλέπω διαφορές στις θέσεις του ΛΑ.Ο.Σ. από τις θέσεις του Κ.Κ.Ε.». Πιστεύω βέβαια ότι και ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος απάντησε, αλλά και εγώ απαντώ ότι οι προσεγγίσεις μας είναι τελείως διαφορετικές. Εμείς λέμε για μια Ευρωπαϊκή Ένωση και την επιθυμούμε, αλλά για μια Ευρωπαϊκή Ένωση των εθνών, μια Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν θα διαλύσει τα έθνη και μέσα από αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση θα παραμείνουν ισχυρά κράτη μέλη με πολύ στενούς κώδικες συνεργασίες, με δυνατότητες πραγματικής σύγκλισης, αλλά όχι τελικά με μετατροπή των εθνικών κρατών σε νομαρχίες.

Διότι το επόμενο στάδιο αυτής της ολοκλήρωσης, αν δεν το καταλαβαίνετε, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι μέσα στο Εθνικό Κοινοβούλιο θα ασχολούμαστε με τα παρτέρια και με τους δρόμους και δεν θα ασχολούμαστε με την παραγωγή του νομοθετικού έργου. Είναι κάτι που σας κάνει εντύπωση; Δεν το βλέπετε αυτό που πάει να συμβεί; Ήδη στον τομέα της νομοθετικής εξουσίας κυρίαρχο ρόλο παίζει η Ευρώπη, ήδη στον τομέα της εκτελεστικής εξουσίας σιγά-σιγά κυρίαρχο ρόλο παίζει η Ευρώπη και τώρα ερχόμαστε με την EUROJUST, τον πρωτεύοντα ρόλο στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο θέμα της δικαστικής εξουσίας να τον έχει η Ευρώπη και να μην τον έχουν τα εθνικά κράτη. Συνεπώς, εμείς ξεκάθαρα είμαστε ιδεολογικά αντίθετοι.

Αν βλέπαμε τώρα επιμέρους το νομοσχέδιο, πράγματι υπάρχουν και οι θετικές πλευρές. Πράγματι πρέπει να υπάρχει συνεργασία μεταξύ των κρατών-μελών. Δεν ξέρω, όμως, για ποιο λόγο θα πρέπει να δημιουργήσουμε ένα υπερεθνικό όργανο, την EUROJUST για να υπάρχει αυτή η συνεργασία των κρατών-μελών. Δεν υπήρχε μέχρι σήμερα; Δεν υπήρχε σήμερα η δικαστική συνδρομή; Για το γεγονός ότι υπάρχουν οι όποιες καθυστερήσεις φταίει το ότι δεν υπήρχε ένα υπερεθνικό όργανο; Ας ήταν καλύτεροι αυτοί οι όροι της δικαστικής συνδρομής, ακόμη και στο επίπεδο που λέτε, των κοινών ομάδων ερευνών.

Δεν υπάρχουν σήμερα κοινές ομάδες έρευνας; Δεν μπορούν τα κράτη-μέλη -και όχι μόνον τα κράτη-μέλη, αλλά και σε άλλο επίπεδο διεθνών σχέσεων- μεταξύ τους να συνεργάζονται στον τομέα της δικαστικής συνδρομής και να επιλύουν αυτά τα προβλήματα; Για ποιο λόγο θα πρέπει να υπάρχει αυτό το υπερεθνικό όργανο, αν ο τελικός του στόχος δεν είναι αυτός που σας είπα και που προκύπτει από το άρθρο 69Ε της Συνθήκης της Λισαβόνας;

Επιπλέον, θα ήθελα να σταθώ στο άρθρο 17. Το άρθρο 17 αναφέρεται στις αποδείξεις που συγκεντρώνει η κοινή ομάδα έρευνας. Για εμάς εδώ υπάρχει μια πάρα πολύ προβληματική διατύπωση. Είναι η περίπτωση της παραγράφου 2β', όπου αναφέρεται ότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι πληροφορίες και οι αποδείξεις που έχουν αποκτηθεί «για την ανίχνευση, τη διερεύνηση και την άσκησης ποινικής δίωξης και άλλων αξιόποινων πράξεων, κατόπιν συναίνεσης του κράτους-μέλους, όπου κατέστησαν διαθέσιμες οι πληροφορίες, εφόσον ένα ανάλογο αίτημα δικαστικής συνδρομής θα ευδοκιμούσε στη συγκεκριμένη περίπτωση, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Η συναίνεση αυτή είναι δυνατόν να μη δοθεί, αν θέτει σε κίνδυνο την έρευνα, η οποία διενεργείται στο ενδιαφερόμενο κράτος-μέλος».

Τι μας λέει απλά αυτό το άρθρο; Μας λέει ότι μια κοινή ομάδα έρευνας συλλέγει κάποιες αποδείξεις και κάποιες πληροφορίες στην Ελλάδα. Για να μπορούν να αξιοποιηθούν αυτές οι πληροφορίες και αυτές οι αποδείξεις χρειάζεται η συναίνεση του ενδιαφερομένου κράτους όπου συνελέγησαν οι πληροφορίες, στην περίπτωσή μας, λοιπόν, η συναίνεση της Ελλάδος. Δεν χρειάζεται, όμως, η συναίνεση αν τίθεται σε κίνδυνο η έρευνα.

Όπως καταλαβαίνετε, εδώ υπάρχει μια κερκόπορτα, όπου θα μπορούν να συλλέγονται πληροφορίες μέσα στην ελληνική επικράτεια, να συλλέγονται πληροφορίες στο κάθε εθνικό κράτος και αυτή η κοινή ομάδα, που ουσιαστικά είναι μια προέκταση της EUROJUST, θα μπορεί να αποφασίζει και να κρίνει ότι επειδή τίθεται σε κίνδυνο η έρευνα, χρησιμοποιούμε τις πληροφορίες που έχουμε συλλέξει στην ελληνική επικράτεια, χωρίς τη συναίνεση της Ελλάδος. Εμείς, λοιπόν, θεωρούμε ότι αυτές οι πρακτικές είναι επικίνδυνες.

Πιστεύουμε στη συνεργασία, κύριε Υπουργέ. Αντιλαμβανόμαστε ότι έχουμε μία ιδεολογική απόσταση σ' αυτό το θέμα, διότι ευθέως είχατε τοποθετηθεί στην επιτροπή και το σέβομαι πραγματικά. Κατά την άποψή σας, ο κύκλος των εθνικών κρατών έχει ολοκληρωθεί και μέσα στα πλαίσια αυτής της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης ούτε θίγονται τα δικαιώματά μας, αλλά ουσιαστικά –να το πω απλά- δεν υπάρχει και κάποια εθνική κυριαρχία, αφού ούτως ή άλλως εκχωρείται σ' αυτούς τους υπερεθνικούς οργανισμούς.

Ωστόσο, εμείς πιστεύουμε ότι τουλάχιστον σ' αυτή τη χρονική φάση των ζυμώσεων, η παρουσία των εθνικών κρατών είναι απαραίτητη. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί όταν τίθεται θέμα εκχώρησης εθνικής κυριαρχίας. Πιστεύουμε ότι δεν υπήρξαμε τόσο προσεκτικοί στα θέματα της νομοθετικής εξουσίας, με αποτέλεσμα αυτή τη στιγμή να έχουμε εκχωρήσει τόσες δυνατότητες στην Ευρωπαϊκή Ένωση –και να το αντιμετωπίζουμε καθημερινά σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα- που ουσιαστικά να σερνόμαστε πίσω από κάθε οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να μπορούμε να παίξουμε κάποιον πρωτεύοντα ρόλο.

Θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί και ίσως ακόμα περισσότερο προσεκτικοί, όταν πλέον αυτή η εκχώρηση πάει να δοθεί στο επίπεδο της δικαστικής εξουσίας. Και φανταστείτε σε μία διεύρυνση των εγκλημάτων που μπορεί να θίγουν την Ευρωπαϊκή Ένωση –όπως αναλύονται στη Συνθήκη της Λισαβόνας- μία Ευρωπαϊκή Εισαγγελία να ασκεί διώξεις. Φανταστείτε να αντιλαμβανόμαστε εδώ πέρα ότι αυτές οι διώξεις είναι προφανώς αβάσιμες, βάσει της δικαιικής παιδείας που υπάρχει, αλλά τελικώς, όπως την πάθαμε στη νομοθετική εξουσία, να την πάθουμε και στη δικαστική εξουσία και τελικά να μετατραπούμε –όπως είπα πολλές φορές και ίσως κουράζω- από εθνικό

κράτος σε νομαρχία.

Όσον αφορά τώρα στο θέμα του άρθρου για την υποτροπή, η τροποποίηση του 214 Α προφανώς είναι κάτι με το οποίο συμφωνούμε. Εμείς, κύριε Υπουργέ, θεωρούμε ότι αυτή η απόφαση ήρθε τώρα προς κύρωση, μόνο και μόνο γιατί δεν μπορεί να είχε έρθει μετά από έξι χρόνια χωρίς να συμβαίνει κάτι. Σ' εναν-ενάμιση μήνα –πότε θα γίνει, δεν ξέρω- θα έρθουμε να κυρώσουμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Και όταν θα κυρώνουμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, θα δημιουργηθεί πάρα πολύ μεγάλο θέμα με το 69Ε και τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εσείς γνωρίζετε ότι είστε έκθετοι, γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. βέβαια από το 2002 δεν την έφερε όσο ήταν στην εξουσία, αλλά θα έπρεπε εσείς να την είχατε φέρει. Γνωρίζετε ότι δεν έχετε κανένα δικαίωμα να εφαρμόζετε τις πρακτικές που αναφέρει αυτή η απόφαση χωρίς να υπάρχει η κύρωση του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Μπορεί να βλέπουμε την πλήρη εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας, ας κρατούμε όμως τουλάχιστον τα προσχήματα και να την εκχωρούμε, αφού πρώτα την έχουμε κυρώσει από το εθνικό κοινοβούλιο και όχι τοις πράγμασι, όπως πολύ σωστά είπε και ο κ. Τσούκαλης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, για να ψηφίσουμε τα δύο νομοσχέδια του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων, των τηλεπικοινωνιών και των τεχνολογιών πληροφορικής μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Επικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου».

Το νομοσχέδιο αυτό ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία. Εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή μπορούν να λάβουν το λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της κύρωσης αυτής της Συμφωνίας.

Επιθυμεί κάποιος συνάδελφος να λάβει το λόγο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να λάβω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Γκατζή, θα χρειαστείτε τα πέντε λεπτά;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε, δεν νομίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κατ' αρχάς, δεν είμαστε ενάντια στις διακρατικές συμφωνίες που γίνονται, αλλά που έχουν σαν κύριο συντελεστή το αμοιβαίο όφελος των δύο μερών.

Όσον αφορά τώρα τις συγκεκριμένες συμφωνίες στις οποίες αναφέρεστε -τις συμφωνίες για τις επικοινωνίες, την τεχνολογία, την πληροφορική κ.λπ.- διαβάζοντας κάποιος τα άρθρα 1 και 2, θα δει ότι πρώτον, αυτή η συμφωνία γίνεται στη βάση της διαμεσογειακής συνεργασίας κυρίως σ' αυτούς τους τομείς, αλλά με πρωτεύοντα ρόλο τα μονοπώλια στο χώρο αυτό και από την άλλη μεριά -όπως αναφέρεται και στο άρθρο 2- στη βάση της ενίσχυσης των επιχειρηματικών δράσεων σ' αυτούς τους τομείς που έχουν υψηλό ρίσκο.

Κυρία Πρόεδρε, καταλαβαίνετε ότι εδώ ανοίγει ο ασκός του Αιόλου για την εκμετάλλευση, αν θέλετε, λαών και χωρών που βρίσκονται εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όμως, μέσω της διαμεσογειακής συνεργασίας των χωρών-μελών, αυτές ουσιαστικά θα υποστούν όλες τις παραπέρα συνέπειες εκμετάλλευσης και του λαού και της χώρας αυτής.

Εδώ, θα ήθελα επίσης να πω το εξής: Κάνουμε μία συνεργασία. Γιατί, όμως, θα πρέπει ντε και καλά αυτές τις επιχειρήσεις που παίρνουν, λέει, υψηλό ρίσκο να τις χρηματοδοτεί ο ελληνικός λαός; Αρκετά!

Αρκετά, κυρία Πρόεδρε, χρηματοδοτούνταν από το υστέρημα του ελληνικού λαού τα πρώην αναπτυξιακά προγράμματα και οι αναπτύξεις ελληνικών επιχειρήσεων στις βαλκανικές χώρες, κάτι που συνεχίζεται ακόμα, παρά την κατάργηση της δυνατότητας αυτής μέσω των αναπτυξιακών νόμων. Όμως, με τη διαβαλκανική συνεργασία συνεχίζεται η χρηματοδότηση από το υστέρημα του ελληνικού λαού. Εμείς, λοιπόν, είμαστε ενάντια σε τέτοιες δυνατότητες.

Από αυτή την άποψη, λοιπόν, και ενώ είχαμε εκφράσει επιφύλαξη προσμένοντας ότι ίσως βρούμε κάτι καλό σ' αυτές τις συμφωνίες, είδαμε ότι βρίσκεται μέσα στα πλαίσια αυτής της μονοπωλιακής κυριαρχίας και των δύο χωρών, αλλά και γενικότερα. Γι' αυτό καταψηφίζουμε τη συμφωνία αυτή.

Επίσης, θα ήθελα να πω, αν μου επιτρέπετε, κυρία Πρόεδρε, ότι για τους ίδιους λόγους, αλλά μέσα στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, γίνεται και η άλλη σύμβαση που έχουμε με την Αλβανία. Δηλαδή, οι λόγοι και το πνεύμα και αυτής της συμφωνίας είναι ίδια. Γι' αυτό, καταψηφίζουμε και τις δύο αυτές συμβάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Γκατζή.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κυρία Πρόεδρε, στη ζωή αυτή πάντοτε υπάρχει το περιθώριο να εκπλήσσεται κανένας. Και σήμερα, λοιπόν, εγώ εξεπλάγην. Σέβομαι τις απόψεις οι οποίες ακούστηκαν, αλλά ωστόσο δεν μπορώ να καταλάβω τι κακό έχει μια συμφωνία στις τηλεπικοινωνίες και στα ταχυδρομεία με την Αίγυπτο και την Αλβανία. Άλλωστε, πρόκειται για δύο χώρες που είναι στην ευρύτερη γειτονιά μας.

Και ξέρετε, μια και μιλάμε για την Αλβανία, μόνο η Αλβανία του Χότζα δεν είχε σχέση με τη γειτονιά της και πίστευε στην αυτοδύναμη ανάπτυξη. Μόνο να κερδίσουμε έχουμε από αυτές τις συμφωνίες. Θα αναπτύξουμε εμπορικές σχέσεις, θα κερδίσουν οι ομογενείς μας και θα αναπτυχθεί ο τηλεπικοινωνιακός τομέας της Ελλάδας, ενώ κουβεντιάζουμε με την Αίγυπτο για υποβρύχια σύνδεση με καλώδιο. Και το Κ.Κ.Ε. είναι αντίθετο, διότι αυτή η συμφωνία αναφέρεται στο προοίμιό της και στη Μεσογειακή συνεργασία που υπάρχει στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τι το κακό έχει αυτή η Μεσογειακή συνεργασία;

Δηλαδή, ακόμα και αν είστε αντίθετοι με την Ευρωπαϊκή Ένωση, μάλλον θα έπρεπε να είστε υπέρ της Μεσογειακής συνεργασίας. Ο σκοπός είναι να βοηθηθούν τα ασθενέστερα κράτη από την άλλη πλευρά και να περιοριστεί, αν θέλετε, και το ρεύμα της μετανάστευσης, καθώς με την ανάπτυξη που θα δημιουργηθεί εκεί, επιχειρείται να δουλέψουν οι φτωχοί άνθρωποι σ' αυτές τις χώρες. Η κοινωνική ευαισθησία σας περιορίζεται μόνο εντός των ορίων της Ελλάδας; Δεν πηγαίνει και στη νότια πλευρά της Μεσογείου;

Εν πάση περιπτώσει, υποθέτω ότι δεν σας πείθω, αλλά έλαβα το λόγο απλά και μόνο για να καταγραφεί στα Πρακτικά αυτή η αντίδρασή μου και να σημειώσω ότι μόνο να κερδίσουμε έχουμε από τέτοιες συμφωνίες, όπως και από άλλες συμφωνίες που θα κάνουμε με τους γείτονές μας, για να ενισχύσουμε το ρόλο της Ελλάδας στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων και της Νοτιανατολικής Ευρώπης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Δεν υπάρχουν περιθώρια διαλόγου, κύριε Γκατζή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Για ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Καταχρηστικώς, κύριε Γκατζή, γιατί ξέρετε ότι σας συμπαθώ!

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αναφέρεστε μόνο στο άρθρο 1. Το άρθρο 2

ξέρετε τι λέει; Λέει ότι η Ελληνική Κυβέρνηση, η ελληνική πολιτεία, θα χρηματοδοτεί δραστηριότητες που θα αναπτύξουν επιχειρηματίες σ' αυτούς τους τομείς υψηλού ρίσκου. Αυτό δεν το αναφέρετε καθόλου! Θα πληρώνει ο ελληνικός λαός;

Δεν είμαστε ενάντια στις συνεργασίες. Απεναντίας. Θέλουμε –και το σημειώσαμε- με βάση το αμοιβαίο όφελος των δύο λαών να κάνετε τέτοιες συνεργασίες, αν θέλετε, με όλη την ανθρωπότητα, με όλο τον κόσμο. Όμως, όχι να χρηματοδοτεί ο ελληνικός λαός επιχειρηματίες! Και εσείς, βέβαια, που εκφράζετε τα μονοπώλια, είστε υπέρ. Ε, έχουμε διαφορές! Τι να κάνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Γίνατε σαφής, κύριε συνάδελφε.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων, των τηλεπικοινωνιών και των τεχνολογιών πληροφορικής μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Επικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων, των τηλεπικοινωνιών και των τεχνολογιών πληροφορικής μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Επικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου» έγινε δεκτό σε μόνη συζήτηση κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολό του κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

«Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων, των τηλεπικοινωνιών και των τεχνολογιών πληροφορικής μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Επικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Μνημόνιο Κατανόησης για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων, των τηλεπικοινωνιών και των τεχνολογιών πληροφορικής μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Επικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 31 Οκτωβρίου 2006, του οποίου το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Μνημονίου Κατανόησης που κυρώνεται από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 5 αυτού".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Δεύτερον. Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Δημοκρατίας της Αλβανίας για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων και ηλεκτρονικών επικοινωνιών».

Το νομοσχέδιο αυτό ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία. Εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή μπορούν να λάβουν το λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της κύρωσης αυτής της Συμφωνίας. Ο κ. Γκατζής έχει ήδη λάβει το λόγο και έχει μιλήσει για την αντίθεσή του.

Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορώ να θεωρήσω ότι κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Δημοκρατίας της Αλβανίας για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων και ηλεκτρονικών επικοινωνιών».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Δημοκρατίας της Αλβανίας για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων και ηλεκτρονικών επικοινωνιών» έγινε δεκτό σε μόνη συζήτηση κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολό του κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Δημοκρατίας της Αλβανίας για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων και ηλεκτρονικών επικοινωνιών

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Δημοκρατίας της Αλβανίας για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων και ηλεκτρονικών επικοινωνιών, που υπογράφηκε στα Τίρανα στις 6 Απριλίου 2006, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 22 αυτής".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST), Κοινές Ομάδες Έρευνας και λοιπές διατάξεις».

Στη λίστα των αγορητών επί της αρχής πρώτη εγγεγραμμένη είναι η κ. Θεοδώρα Τζάκρη, η οποία έχει και το λόγο.

Ορίστε, κυρία Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ το 1999 τέθηκαν οι βάσεις ενός ουσιώδους στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του να διατηρήσει και να αναπτύξει την Ένωση ως χώρο ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης.

Με τη Συνθήκη της Νίκαιας το 2003 τέθηκε ως στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης η διατήρηση και ανάπτυξη των συνθηκών ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης στο εσωτερικό των κρατών-μελών.

Από τις ανωτέρω συνθήκες προέκυψε η δέσμευση όλων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αναλάβουν κοινή δράση στους τομείς αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις που αφορούν την καταπολέμηση των σοβαρών μορφών του οργανωμένου εγκλήματος.

Το 1999 ιδρύθηκε η EUROJUST συγκροτούμενη από δικαστές, εισαγγελείς και αστυνομικούς που ως θεσμός έχει δική του νομική προσωπικότητα, εδρεύει στην Χάγη και αρμοδιότητά της είναι η ανάπτυξη της διακρατικής συνεργασίας των κρατών-μελών της Ένωσης για την αντιμετώπιση σοβαρών εγκλημάτων στα πλαίσια αυτής.

Είναι δε σε όλους γνωστό ότι τις τελευταίες δεκαετίες μαζί με τη σταδιακή οικονομική παγκοσμιοποίηση έχει επεκταθεί και το οργανωμένο έγκλημα με τρόπο που η κατασταλτική του αντιμετώπιση να έχει πλέον καταστεί εξαιρετικά δυσχερής σε αποκλειστικά εθνικό επίπεδο, δεδομένου ότι τα παράνομα έσοδα από εγκληματικές δραστηριότητες που αναπτύσσονται σε μία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης διακινούνται αυτόματα και σε άλλες χώρες και αποκρύβονται, κυρίως εξαιτίας της δυσκολίας διακρατικού συντονισμού και συνεργασίας.

Αυτός ήταν άλλωστε και ο λόγος για τη θέσπιση της EUROJUST από τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μέχρι τότε τα κράτη αυτά αντιμετώπιζαν το πρόβλημα της συνεργασίας σε αστυνομικές και δικαστικές υποθέσεις με τη σύναψη διακρατικών συμφωνιών, που όμως και δυσεφάρμοστες ήταν στην πράξη και κυρίως δεν βοηθούσαν στη δημιουργία ενός ενιαίου νομικού συστήματος αντιμετώπισης της εγκληματικότητας.

Στην πραγματικότητα αυτός ο νόμος που ερχόμαστε να κυρώσουμε σήμερα, συνιστά συμμόρφωση και εναρμόνιση του δικαίου μας μετά από καθυστέρηση περίπου πέντε ετών, στην από 28.2.2003 απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θεσμικά και επίσημα αποφάσισε την ίδρυση της EUROJUST ως οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό βέβαια δεν μας εμπόδισε να διαθέτουμε Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών ως εθνικό εκπρόσωπο στην EUROJUST ήδη από το έτος 2005 με πλήρεις αρμοδιότητες. Και μόλις σήμερα ερχόμαστε να θεσμοθετήσουμε και να νομιμοποιήσουμε και να κατοχυρώσουμε τις αρμοδιότητες αυτές.

Εν πάση περιπτώσει, όμως, οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι η EUROJUST είναι ένας αναγκαίος θεσμός αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό την αντιμετώπιση της ολοένα αυξανόμενης εγκληματικότητας και του οργανωμένου εγκλήματος κυρίως στα θέματα των ναρκωτικών, της εκμετάλλευσης των παιδιών, της σωματεμπορίας, της τρομοκρατίας, αλλά και των οικονομικών εγκλημάτων. Ήδη από το 2002 η EUROJUST επικουρείται στο έργο της αυτό από το θεσμό της «EUROPOL». Ωστόσο, ο νόμος που φέρεται προς ψήφιση δεν ασχολείται με τον υπ' όψιν θεσμό, δηλαδή αυτόν της Ευρωπαϊκής Αστυνομίας, αφήνοντας με τον τρόπο αυτό ασαφές ένα κρίσιμο στην πράξη αντικείμενο των συνθηκών που αφορούν την ίδρυση και λειτουργία της EUROJUST.

Περαιτέρω, στις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του προτεινόμενου νόμου ορίζονται οι εθνικοί ανταποκριτές που θα αποστέλλονται στην EUROJUST καθώς και η αποστολή τους, αλλά κυρίως ορίζονται οι στόχοι της EUROJUST και επιπλέον ορίζεται ότι η EUROJUST θα επιτελεί τους στόχους της ενεργώντας είτε μέσω του εθνικού αντιπροσώπου κάθε μέλους είτε ως όργανο συλλογικά.

Έτσι, στο άρθρο 4 του νόμου ορίζεται με ακρίβεια ποιες θα είναι οι δράσεις του εθνικού μέλους στα πλαίσια της EUROJUST και μεταξύ άλλων ορίζεται ότι το εθνικό μέλος θα μπορεί να ζητά από τις ημεδαπές δικαστικές αρχές να του παρέχουν πληροφορίες απαραίτητες για την έρευνα που έχει αναλάβει κάθε φορά και θα μπορεί να έχει πρόσβαση στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν.

Αυτό, όμως, που δεν διευκρινίζεται σε μια τόσο αναλυτική διάταξη είναι το πώς θα διαφυλάσσεται το απόρρητο των πληροφοριών που ανταλλάσσονται μεταξύ των κρατών μελών της EUROJUST και πώς θα διαφυλαχθούν αυτά τα δεδομένα από πιθανή διαρροή, καθώς το νομοσχέδιο περιορίζεται να τονίζει ότι οι πληροφορίες θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για τους σκοπούς της EUROJUST και για τα καθήκοντα που κάθε φορά ανατίθενται στο εθνικό μέλος που έλαβε τις επίμαχες πληροφορίες.

Στην πραγματικότητα ο θεσμός της EUROJUST συνιστά μία προσπάθεια αντιμετώπισης του οργανωμένου εγκλήματος στα πλαίσια της Ευρώπης, χωρίς να απαιτεί την εξομοίωση της ποινικής νομοθεσίας των χωρών-μελών και τούτο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, δεδομένης της διαφορετικής κοινωνικής πραγματικότητας που επικρατεί σε κάθε κράτος μέλος. Για το λόγο αυτό, σε αρκετές διατάξεις ο υπό ψήφιση νόμος κάνει αναφορά στην εθνική νομοθεσία του κάθε μέλους.

Έτσι επί παραδείγματι στο άρθρο 7 του νομοσχεδίου αναφορικά με τα προσωπικά δεδομένα, ορίζεται ότι το εθνικό μέλος θα έχει πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που επεξεργάζεται η EUROJUST, υπό την επιφύλαξη πάντα της τήρησης των διατάξεων για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ωστόσο στη χώρα μας στο νόμο για την προστασία των προσωπικών δεδομένα που ψηφίστηκε πρόσφατα –παρά τη ρητή αντίθεση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ορίστηκε ότι οι διατάξεις του νόμου αυτού δεν θα έχουν εφαρμογή από τις δικαστικές αρχές και τις υπηρεσίες που ενεργούν υπό την εποπτεία των αρχών αυτών -και βεβαίως αναφέρεται στην αστυνομία και στα τελωνεία- όταν πρόκειται για απονομή δικαιοσύνης σε πλημμελήματα και κακουργήματα που τελούνται με δόλο. Επειδή δε η πλειοψηφία των αδικημάτων αυτών τιμωρούνται κατά κανόνα μόνο εκ δόλου, σε επίπεδο έρευνας το διερευνώμενο αδίκημα εξ ορισμού θεωρείται τελεσθέν εκ δόλου, το γεγονός αυτό έχει ως συνέπεια να καταργείται στην πράξη η νομοθεσία που αφορά τα προσωπικά δεδομένα.

Εν προκειμένω, το ατόπημα της ελληνικής νομοθεσίας ευελπιστούμε να καλυφθεί από την ευρωπαϊκή νομοθεσία που είναι πληρέστερη της ελληνικής στο θέμα των προσωπικών δεδομένων και να μην αποτελέσει η διάταξη του άρθρου 7 το όχημα μέσω του οποίου η EUROJUST θα καταστρατηγήσει τις ευρωπαϊκές διατάξεις για την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

Ένα ακόμη σοβαρό ζήτημα που τίθεται στον υπό ψήφιση νόμο συναντάται και στο άρθρο 6, όπου το εθνικό μέλος ή η EUROJUST ως συλλογικό όργανο, έχουν δυνατότητα να υποβάλουν αίτημα σε ένα κράτος μέλος να διεξάγει έρευνα ή να

ασκήσει ποινική δίωξη για κάποια αξιόποινη πράξη σε ένα πολίτη του ή να αποδεχθεί να ασκηθεί η ποινική δίωξη από άλλο κράτος μέλος και όχι από το ίδιο, αποποιούμενο στην ουσία την εθνική δικαιοδοσία των δικαστηρίων του ή τέλος να αποδεχθεί να χορηγήσει κάθε αιτούμενη πληροφορία οποιασδήποτε φύσης στην EUROJUST, υποχρεούμενο να αιτιολογεί την τυχόν άρνησή του να αποδώσει τη συγκεκριμένη πληροφορία. Εκτός βεβαίως από την περίπτωση που η άρνησή του οφείλεται σε λόγους εθνικής ασφάλειας ή ασφάλειας προσώπων ή ασφάλειας των διεξαγομένων ερευνών.

Αυτή, όμως, η εκτεταμένη υποταγή των ελληνικών αρχών στα αιτήματα της EUROJUST, που υποχρεώνει τη χώρα μας ουσιαστικά σε εκ των προτέρων συμμόρφωση στις επιταγές του ανωτέρω θεσμού, συνιστά παραχώρηση της δικαιοδοσίας των ελληνικών ποινικών δικαστηρίων σε εγκλήματα που τελούνται στο έδαφος της χώρας μας ή από Έλληνες υπηκόους ή κατά Ελλήνων υπηκόων, χωρίς να γίνεται κατανοητός ο σκοπός της παραχώρησης. Δηλαδή, μας λέει το άρθρο 6 ότι αν το ζητήσει η EUROJUST θα πρέπει να επιτρέψουμε τη διερεύνηση ενός εγκλήματος ή την άσκηση ποινικής δίωξης γι' αυτό ή και την εκδίκασή του από την Αστυνομία ή την Εισαγγελία ή εν τέλει από τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους, ενώ για να αρνηθούμε ένα τέτοιο αίτημα, θα πρέπει να αιτιολογήσουμε ειδικά την άρνησή μας.

Ωστόσο, αυτό που θα έπρεπε να θεσπίζεται με τον παρόντα νόμο είναι ότι η EUROJUST θα πρέπει να είναι αυτή που θα οφείλει να αιτιολογεί ένα τόσο σοβαρό αίτημά της, καθώς στην πραγματικότητα αυτό που ζητά είναι να δεχθούμε να διερευνηθεί ένα έγκλημα που αφορά ενδεχομένως και Έλληνες πολίτες με την Ποινική Δικονομία άλλου κράτους, που μπορεί να μην του δίνει τα εχέγγυα της δικής μας δικονομίας, και πολύ περισσότερο να δεχθούμε να αντιμετωπιστεί και να δικαστεί ένα αδίκημα που αφορά και Έλληνες πολίτες με το ποινικό δίκαιο ενός άλλου κράτους, που μπορεί να μην ανταποκρίνεται στην αντίληψη της δικής μας κοινωνίας για το έγκλημα και την τιμωρία του. Άλλωστε είναι γνωστό ότι τα ποινικά συστήματα της Ευρώπης έχουν σοβαρές διαφορές και ως προς τη χρήση των αποδεικτικών μέσων και ως προς το ύψος των επιβαλλόμενων ποινών και κυρίως ως προς την έκτιση των ποινών αυτών από τα διάφορα δικαστήρια.

Με απλά λόγια θέλω να καταστήσω σαφές ότι αλλιώς θα διερευνηθεί ένα έγκλημα οικονομικής απάτης στη χώρα μας, όπου συγκεκριμένα παράνομα αποδεικτικά μέσα δεν θα ληφθούν υπόψιν, και αλλιώς σε άλλη χώρα της Ευρώπης, αλλιώς θα κριθεί το ζήτημα των αμφιβολιών στο ελληνικό δικαστήριο και αλλιώς σε δικαστήριο άλλης ευρωπαϊκής χώρας, αλλιώς θα κριθεί το ζήτημα των ελαφρυντικών και η επιρροή τους στην ποινή, αλλιώς θα επιμετρηθεί η ποινή στο ελληνικό δικαστήριο και αλλιώς σε δικαστήριο της Γερμανίας και πολύ περισσότερο, άλλη ποινή θα εκτίσει τελικά ο Έλληνας κρατούμενος και άλλη θα εκτίσει ο Γερμανός ή ο Άγγλος κρατούμενος, καθώς και ο θεσμός της υφ' όρον απόλυσης δεν λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη.

Εν κατακλείδι θέλω να τονίσω ότι πρέπει να προσέξουμε πολύ πριν παραχωρήσουμε την ποινική μας δικαιοδοσία με «ελαφρά τη καρδία» στα όποια δικαστήρια της Ευρώπης, γιατί μαζί με την ποινική μας δικαιοδοσία παραχωρούμε την εξουσία μας ως κράτος να αντιμετωπίζουμε εγκληματικότητα που στο τέλος-τέλος, είναι κομμάτι της δικής μας κοινωνίας και αφορά Έλληνες πολίτες είτε στη θέση του θύτη είτε στη θέση του θύματος.

Κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω ότι το παρόν νομοσχέδιο ενσωματώνει μετά από μεγάλη καθυστέρηση στο ελληνικό δίκαιο την απόφαση αυτή του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρώπης και για το λόγο αυτό το ψηφίζουμε επί της αρχής. Ωστόσο, οι κίνδυνοι και οι ασάφειες που επισημάναμε επί συγκεκριμένων διατάξεων χρήζουν διερεύνησης και επαναδιαπραγμάτευσης, διότι αφορούν κομμάτι της εθνικής μας κυριαρχίας και συγκεκριμένα, τη δυνατότητα να αντιμετωπίζουμε με τη δική μας νομοθεσία, τα δικά μας δικαστήρια και τους δικούς μας σωφρονιστικούς και κατασταλτικούς μηχανισμούς αδικήματα που είτε τέλεσαν και Έλληνες πολίτες, είτε στρέφονται κατά Ελλήνων πολιτών, είτε τελέστηκαν στα όρια της εδαφικής μας κυριαρχίας.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Η κ. Σκραφνάκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια όλοι μας ζούμε τις επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης που έχει επηρεάσει όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Οι αλλαγές που συμβαίνουν γύρω μας είναι ραγδαίες, χωρίς να μπορούμε πολλές φορές να τις συνειδητοποιήσουμε. Τα πάντα λειτουργούν με άλλους ρυθμούς και με διαφορετικούς τρόπους. Τα νέα δεδομένα που έχουν δημιουργηθεί, έχουν επίπτωση στο διεθνές εμπόριο, στις συναλλαγές, στην οικονομία, στην επικοινωνία, στην επιστήμη, στην τεχνολογία. Αναπόφευκτα, δυστυχώς, έχουμε και έκρηξη του διεθνούς εγκλήματος. Το διεθνές έγκλημα οργανώνεται όλο και περισσότερο από διακρατικά κυκλώματα, πέρα από εθνικά σύνορα, επωφελούμενο από την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, κεφαλαίων, υπηρεσιών και προσώπων. Με το πέρασμα των χρόνων τα δίκτυα του οργανωμένου εγκλήματος, έχοντας στα χέρια τους τα όπλα της τεχνολογίας, καθώς και τεράστιες οικονομικές δυνατότητες, απλώνουν τα πλοκάμια τους. Από τους παραδοσιακούς τομείς της πορνείας, της παράνομης διακίνησης όπλων και ναρκωτικών, έχουν επεκταθεί και στους τομείς εμπορίου ανθρωπίνων οργάνων, λαθρομετανάστευσης, νομιμοποίησης του βρώμικου χρήματος και σε άλλους τομείς.

Το οργανωμένο έγκλημα αποτελεί πληγή στο σώμα της κοινωνίας μας. Πλήττει ευθέως τη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος και προσβάλει τους θεσμούς της συντεταγμένης πολιτείας. Η πρωτοβουλία, συνεπώς, της Ευρωπαϊκής Ένωσης να δημιουργήσει τη Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας μεταξύ των κρατών-μελών είναι πολύ σημαντική για τη θωράκισή του και την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη χαιρετίζει και συμμετείχε μάλιστα στη διαμόρφωσή της.

Κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, στόχος της EUROJUST είναι η περαιτέρω βελτίωση και ενίσχυση της Δικαστικής Συνεργασίας μεταξύ των κρατών-μελών, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση σοβαρών μορφών εγκλήματος που συνήθως διαπράττονται από διακρατικά κυκλώματα οργανωμένου εγκλήματος.

Κύριε Υπουργέ, είναι απορίας άξιον, γιατί αυτή η θετική πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθυστέρησε τόσο πολύ, σχεδόν έξι χρόνια να έρθει στη Βουλή και να ενσωματωθεί στην εθνική νομοθεσία. Εφόσον πρόκειται για μια κοινοτική πράξη, μια απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών, είχαμε υποχρέωση να εναρμονίσουμε την ελληνική νομοθεσία μέσα μάλιστα σε συγκεκριμένη προθεσμία. Δεν καταλαβαίνετε ότι η χώρα πρέπει να συγκλίνει με τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη; Γιατί μονίμως πρέπει να μένουμε πίσω; Τόσα χρόνια συμμετέχουμε μέσα στη EUROJUST, χωρίς όμως να έχουμε ενσωματώσει στο Εθνικό μας Δίκαιο την απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου για την ίδρυσή της, χωρίς να το έχει ψηφίσει η Ελληνική Βουλή. Είμαστε για άλλη μία φορά ουραγοί και έκθετοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με ευθύνη κυρίως της σημερινής Κυβέρνησης.

Κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας μετά και πρόσφατη αλλαγή της νομοθεσίας, περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η επιφύλαξη που αναφέρεται στο άρθρο 7, κατά τη γνώμη μας, δεν μπορεί να λειτουργήσει.

Στο άρθρο 7 αναφέρεται ότι το εθνικό μέλος και ο αναπληρωτής του δικαιούνται να έχουν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που επεξεργάζεται η EUROJUST με την επιφύλαξη της τήρησης των διατάξεων για την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

Ενώ, λοιπόν, για τις βασικές διατάξεις περί προσωπικών δεδομένων που διαχειρίζεται η EUROJUST υπάρχει η σχετική ευρωπαϊκή νομοθεσία σε ισχύ, στην Ελλάδα, σύμφωνα με το νόμο περί προσωπικών δεδομένων που έφερε η Κυβέρνηση και

για τον οποίον είχαμε διατυπώσει έντονες αντιρρήσεις, οι ποινικές διώξεις και οι καταδίκες δεν θεωρούνται πλέον ευαίσθητα δεδομένα, ώστε να απαιτείται άδεια της Αρχής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Άρα, κύριε Υπουργέ, για ποια επιφύλαξη για την προστασία των προσωπικών δεδομένων μιλάμε στο παρόν σχέδιο νόμου; Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι τότε είχαμε δίκιο πως θα πρέπει να αλλάξει πάλι ο νόμος περί προσωπικών δεδομένων και να επανέλθει στην προηγούμενη μορφή του για να έχει νόημα και η επιφύλαξη στο σημερινό σχέδιο νόμου.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πιστεύει και είναι πάγια αρχή μας, πως κάθε σχετικό νομοθέτημα εναρμόνισης πρέπει να περιλαμβάνει ρητή διάταξη για την προστασία των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πρέπει να ορίζουμε με σαφήνεια ασφαλιστικές δικλίδες για τη διαφύλαξη των ατομικών δικαιωμάτων και αυτές να τηρούνται απαρέγκλιτα.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την τοποθέτησή μου, επαναλαμβάνω πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καλωσορίζει κάθε προσπάθεια για την αντιμετώπιση και την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος σε διακρατικό επίπεδο, γι' αυτό και ψηφίζουμε το παρόν σχέδιο νόμου. Πρέπει να αποτελεί προτεραιότητά μας η εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας στους πολίτες και η ενίσχυση της εμπιστοσύνης στους θεσμούς. Συγχρόνως, θέλω να τονίσω και πάλι την έντονη ανησυχία μου για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, έτσι όπως είναι σήμερα η ελληνική νομοθεσία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το Γυμνάσιο «Μεγάλης Παναγιάς» Χαλκιδικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Νικητιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι βέβαιος ότι ο Ρομπέρ Σουμάν όταν κατέθετε με την περίφημη πρότασή του το 1950 το θεμέλιο λίθο για τη σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση, θα περίμενε ότι όλοι μας, όλοι Ευρωπαίοι θα είχαν προχωρήσει πολύ γρηγορότερα. Θα περίμενε ότι εναρμονίσεις όπως η σημερινή της EUROJUST, θα είχαν προχωρήσει πολύ πιο γρήγορα. Τολμώ να πω ότι θα περίμενε ότι η Ευρώπη θα ήταν σήμερα μία μεγάλη ομοσπονδία κρατών ή πολιτειών.

Το ίδιο φαντάζομαι ότι θα σκέφτονταν τόσο ο Ιταλός Γκασπέρι, όσο και ο Αντενάουερ, όταν δημιουργούσαν την Ένωση του Χάλυβα και του Άνθρακα το 1951 και θα περίμεναν να έχουμε προχωρήσει πολύ πιο γρήγορα.

Στο Άμστερνταμ το 1999 η μεγάλη πλειοψηφία των Ευρωπαίων αποφάσισε ο Ευρωπαϊκή Ένωση ως χώρος να διατηρηθεί και να αναπτυχθεί εστιάζοντας στην ελευθερία, στην ασφάλεια και τη δικαιοσύνη. Τι ποιο λογικό λοιπόν σήμερα, αφού ο ένας από τους στόχους που έθετε η Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν η δικαιοσύνη, μετά από τη EUROPOL να προχωρήσει στην υιοθέτηση και στη χώρα μας, όπως και στην υπόλοιπη Ευρώπη εδώ και χρόνια, της ευρωδικαιοσύνης, εάν θα μπορούσα να τη μεταφράσω έτσι την έννοια της EUROJUST ή του Ευρωδικαίου.

Και βέβαια, ο κάθε ένας μπορεί να διατηρεί τις επιφυλάξεις του και θα μπορούσαμε να διατυπώσουμε πάρα πολλές θεωρίες σε σχέση με το τι είναι εθνικό, τι είναι ευρωπαϊκό, τι είναι αυτό που εκχωρούμε, τι είναι αυτό που δεν εκχωρούμε, μέχρι που μπορεί να πάει το ατομικό δικαίωμα, μέχρι που υποχωρεί το κοινωνικό δικαίωμα, τι παίρνουμε, τι δίνουμε, τι συνεισφέρουμε.

Ωστόσο, από τη στιγμή που αποφασίζει να συμμετάσχει σε έναν τέτοιο υπερεθνικό οργανισμό, από τη στιγμή που η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων αποδέχεται τη συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εκ των πραγμάτων είμαστε υποχρεωμένοι να εναρμονίζουμε πάντοτε το δίκαιό μας με τις οδηγίες, με τις αποφάσεις των συμβουλίων και γενικότερα με την κοινοτική νομοθεσία.

Θα έπρεπε, λοιπόν, με αυτό το σκεπτικό ανεξαρτήτως των όποιων επιφυλάξεων να φροντίσουμε –και αυτό θα έπρεπε να είναι πάντα το πρώτο καθήκον μας- να εκμεταλλευτούμε όσο περισσότερο, όσο καλύτερα γίνεται την όποια συμμετοχή σε οποιοδήποτε διεθνές forum. Δεν έχουμε προβλήματα μήπως με θέματα δικαιοσύνης που άπτονται των διασυνοριακών ζητημάτων; Δεν έχουμε θέματα ναρκωτικών στη χώρα μας πολύ μεγάλα; Δεν έχουμε θέματα εμπορίας ανθρώπων; Δεν έχουμε ένα τεράστιο όριο-σύνορο στη νησιωτική Ελλάδα, όπου καθημερινώς εισέρχονται εκατοντάδες άνθρωποι; Μόλις προχθές στη Λέρο εκφράσαμε κραυγή αγωνίας για τη σωρεία δεκάδων – εκατοντάδων μεταναστών που εισέρχονται και που αύριο μπορεί να αποτελέσουν θύματα του τράφικινγκ; Δεν έχουμε μήπως προβλήματα τρομοκρατικών πράξεων; Τα έχουμε όλα αυτά και εκείνο που θα έπρεπε τελικώς να κάνουμε, είναι να εκμεταλλευόμαστε με τον καλύτερο τρόπο και την EUROJUST και την «EUROPOL» και οποιοδήποτε άλλο forum που συμμετέχει η χώρα μας, έτσι ώστε να παίρνουμε και όχι μόνο να δίνουμε τα όσα δίνουμε, υποχωρώντας σε όσα δικαιώματα υποχωρούμε.

Όμως, κύριε Υπουργέ, εάν κρύβουμε το ότι η χώρα μας συμμετέχει στη EUROJUST και δεν έχουμε το θάρρος να πούμε, αφού θα ψηφιστεί -που θα ψηφιστεί κάποια στιγμή- και αφού θα εναρμονίσουμε -που θα εναρμονίσουμε- το Δίκαιό μας, δηλώνουμε από τώρα ότι στείλαμε και έναν αντιπρόσωπο. Εγώ δεν αντιλαμβάνομαι τον λόγο αυτών των κρυφών εκπροσωπήσεων της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως δεν αντιλαμβάνομαι για ποιο λόγο δεν μπορεί να υπάρχει μία διάταξη. Τέθηκε στην επιτροπή και από τον κ. Παπαδημητρίου και από άλλα κόμματα μία διάταξη με συγκεκριμένη αναφορά στα ατομικά δικαιώματα, με συγκεκριμένη αναφορά στα προσωπικά δεδομένα, που να καταδεικνύει -και όχι μόνο με γενικές αναφορές- ότι εμείς θέλουμε να προστατεύσουμε τα προσωπικά δεδομένα.

Κύριε Υπουργέ, σήμερα συζητάμε μία πρόταση εναρμόνισης του Ευρωπαϊκού Δικαίου στο Ελληνικό Δίκαιο. Και εγώ φαντάζομαι και δεν θα αμφισβητήσω τον ευρωπαϊκό σας προσανατολισμό. Όμως, για ποια ενσωμάτωση του Ευρωπαϊκού Δικαίου μπορεί να μιλάμε, όταν σήμερα –και σας το έχω ξαναφέρει στη Βουλή αυτό- ο Δικηγορικός Σύλλογος Κω αποφασίζει, οι δικηγόροι αποφασίζουν και κάνουν κατάληψη του Εφετείου; Αναγκάζετε τους δικηγόρους, το σύνολο ομόφωνα, όλοι οι δικηγόροι στο βόρειο συγκρότημα Δωδεκανήσου να κάνουν κατάληψη του Εφετείου. Δηλαδή στην ουσία παρεμποδίζουν το έργο της δικαιοσύνης;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Αυτό είναι η ευρωπαϊκή μας αντίληψη; Είναι η ευρωπαϊκή μας αντίληψη το ότι δεκαεννιά μήνες τώρα δεν λειτουργούν τα δικαστήρια στο βόρειο συγκρότημα Δωδεκανήσου; Γι' αυτόν τον εξευρωπαϊσμό μιλάμε; Αυτός είναι ο εξευρωπαϊσμός και αυτή είναι η εναρμόνιση που θέλετε να φέρετε;

Θα σας παραδώσω το σημερινό ψήφισμα -αν δεν το έχετε λάβει ήδη- των δικηγόρων που αποφασίζουν και αύριο επίσης θα έχουν κατάληψη του Εφετείου. Πώς, ο πολύς κ. Σανιδάς αποφασίζει και με ποιον τρόπο οδηγήθηκε στην πρωτοβουλία να επικοινωνήσει σήμερα με τον Πρόεδρο των δικηγόρων για να ζητήσει εξηγήσεις για το ότι οι δικηγόροι αποφάσισαν να ασκήσουν το αναφαίρετο δικαίωμά τους; Ξέρετε ποιο είναι αυτό το δικαίωμα; Το δικαίωμα να ζητήσουν έναν ειρηνοδίκη για να λειτουργήσουν.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, στις 8-10-2007 –πάνε έξι-επτά μήνες τώρα- δηλώσατε ότι άμεσα θα λύσετε το πρόβλημα, όταν σας επισκέφθηκε ο δικηγορικός σύλλογος της Κω. Το «άμεσα» είναι οι επτά μήνες; Για τέτοια εναρμόνιση μιλάμε; Αυτός είναι ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός; Αυτός είναι ο εξευρωπαϊσμός της χώρας μας; Υποθέτω, φαντάζομαι ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι όλα αυτά δεν δείχνουν εξευρωπαϊσμό. Μάλλον εκβαρβαρισμό δείχνουν του δικαίου μας και της πολιτικής μας.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν αναφε-

ρόμαστε στον πολιτικό μας πολιτισμό, όταν αναφερόμαστε στον δικαιακό μας πολιτισμό, οφείλουμε όλοι οι πολίτες της χώρας να αισθάνονται Ευρωπαίοι. Όταν θα ψηφίζουμε νομοθετήματα που θα εναρμονίζουν το δίκαιό μας με το δίκαιο της Ευρώπης οφείλουμε να στεκόμαστε απέναντι στους νησιώτες με τον ίδιο τρόπο, γιατί είναι και αυτοί το ίδιο Ευρωπαίοι, όπως ο κάθε Ευρωπαίος πολίτης, είτε είναι από τη Γερμανία, είτε από τη Γαλλία, είτε από οποιοδήποτε μέρος της Ελλάδας.

Σας καλώ λοιπόν, κύριε Υπουργέ, για άλλη μία φορά, εναρμονίζοντας το ευρωπαϊκό δίκαιο με το ελληνικό δίκαιο, να φροντίσετε να εναρμονίσετε και τη σκέψη σας, να την κάνετε πιο ευρωπαϊκή και να καταλάβετε ότι και στο βόρειο συγκρότημα Δωδεκανήσου οι νησιώτες είναι Ευρωπαίοι πολίτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Νικητιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Το λόγο έχει ο κύριος Αμοιρίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, φαντάζομαι ότι έχετε διαβάσει το μυθιστόρημα «Η αγάπη άργησε μία μέρα». Η Ελλάδα πάντα αργεί και χάνει το αύριο. Ακόμη μία φορά έχουμε αργήσει. Βέβαια, είναι πολύ σημαντική η πρωτοβουλία σας σε ευρωπαϊκό επίπεδο κι εμείς τη στηρίζουμε.

Η Ευρώπη έχει μία κοινή πολυεπίπεδη πορεία αντιμετώπισης των προβλημάτων, που είναι προβλήματα οικονομικά, ανάπτυξης, κοινωνικά και βέβαια ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, το αίσθημα της ασφάλειας και της δικαιοσύνης όμως είναι κορυφαίο για να μπορέσει να προχωρήσει η Ευρώπη με γρήγορα βήματα, για να νιώθει ασφαλής ο πολίτης, για να νιώθει ότι του εξασφαλίζονται οι ελευθερίες και τα δικαιώματά του, ώστε να μπορεί να προχωρήσει στην ανάπτυξη. Οι παράμετροι πάντα είναι σταθερές, ο σεβασμός των ανθρώπινων δικαιωμάτων, ο σεβασμός της ελεύθερης σκέψης, ο σεβασμός της ελευθερίας και αυτός είναι ένας προβληματισμός που βγαίνει μέσα από την ψήφιση αυτού του σχεδίου νόμου που εναρμονίζει το ελληνικό εσωτερικό δίκαιο με το ευρωπαϊκό δίκαιο, σ' αυτήν την κατεύθυνση. Ο Έλληνας έχει αναπτυγμένο το αίσθημα της ελευθερίας σε πολύ μεγάλο βαθμό. Είναι και εσωτερικό θέμα κάθε κράτος το πώς αντιλαμβάνεται τη δημοκρατία και την ελευθερία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το διεθνές έγκλημα, είτε αυτό αφορά το trafficking, είτε αφορά την παραχάραξη, είτε αφορά την τρομοκρατία, σίγουρα τρέχει με γρηγορότερα βήματα και έχει και καλύτερη τεχνολογική εξέλιξη.

Άρα, είναι πολύ σημαντικό αυτή η συνεργασία να είναι πολυεπίπεδη, να είναι απ' όλες τις πλευρές, ώστε ακόμη γρηγορότερα να μπορεί να αντιμετωπιστεί, γιατί πραγματικά το πρόβλημα το οποίο βλέπουμε να υπάρχει σήμερα συνεχώς σε αυτούς τους τομείς, είναι τεράστιο και δεν δείχνει ένα καλό αύριο για την ανάπτυξη και την πορεία της Ευρώπης.

Όμως, κύριε Υπουργέ, η αντίληψη του εγκλήματος είναι διαφορετική για τον κάθε λαό. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Ο Δήμαρχος του Λονδίνου για να εκλεγεί, είπε ότι θα διώξει όλους τους μετανάστες που δεν είναι νόμιμοι. Και εκλέχθηκε Δήμαρχος. Καμμία σχέση με την εκλογική διαδικασία και το πώς εκλέγεται ένας δήμαρχος στην Ελλάδα ή σε κάποια άλλη χώρα. Εάν για έναν Άγγλο πολιτικό υπάρχει η υποψία εγκλήματος, φεύγει από την πολιτική σκηνή. Στην Ιταλία γίνεται Πρωθυπουργός. Έχει μία διαφορά. Στην Ελλάδα θα το κρίνουν –και το κρίνουν νομίζω- οι πολίτες.

Ένα άλλο ζήτημα είναι ο ηλεκτρονικός τζόγος, ο οποίος είναι νόμιμος σε όλη την Ευρώπη και επιβλήθηκε και στην Ελλάδα με την πρόφαση των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Σήμερα χάνονται εκατομμύρια ευρώ απ' αυτόν τον ηλεκτρονικό τζόγο. Άρα, είναι διαφορετική η αντιμετώπιση και εσωτερικά σε κάθε κράτος και θα πρέπει να δούμε και αυτήν τη διαφορετικότητα. Το να συλλαμβάνεις έναν εναερίτη της Δ.Ε.Η. για άλλα κράτη πιθανόν να είναι τρομοκρατική ενέργεια, όμως για την Ελλάδα είναι μία νόμιμη συνδικαλιστική ενέργεια, παρ' ότι για την Κυβέρνηση ήταν μία παράνομη ενέργεια. Είναι θέμα πώς αντιλαμβάνεστε την ελευθερία και τη δημοκρατία. Είναι και θέμα νοοτροπίας.

Η κατάσταση, όμως, στην ελληνική δικαιοσύνη νομίζω ότι όλους μάς έχει προβληματίσει. Καλή είναι η προσαρμογή σε μία απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να δούμε όμως και τα δικά μας, πώς αποδίδεται η δικαιοσύνη, πόσες αναβολές έχουν οι δίκες, πόσες δίκες έχουν μαζευτεί.

Τελευταία, κύριε Υπουργέ, φέρατε πολλά νομοσχέδια προς αυτήν την κατεύθυνση. Νομίζω ότι υπάρχει πρόβλημα. Πήγα χθες στα δικαστήρια της οδού Ευελπίδων και σήμερα στο Εφετείο. Οι τουαλέτες στην Ευελπίδων δεν είναι ό,τι το καλύτερο. Είναι τραγική η κατάσταση. Στους διαδρόμους στο Εφετείο δεν μπορεί να περπατήσει κάποιος, γιατί είναι ξηλωμένοι. Έχουμε κάνει το ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.. Σας είπαμε τότε ότι καλό είναι να μαζεύουμε κάποια χρήματα, όχι όμως για δημοσκοπήσεις, αλλά για να γίνουν κάποιες ενέργειες σε αυτά τα κτήρια.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν έχει περάσει ένας μήνας που ψηφίστηκε το νομοσχέδιο. Αυτόματα δεν γίνονται τα πράγματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Προβλέψατε, όμως, να υπάρχει μία αποκατάσταση. Θεωρώ ότι δεν μπορεί να αποδοθεί δικαιοσύνη, σε τέτοια κτήρια. Είμαστε στην πρωτεύουσα της Ελλάδας. Είναι το κορυφαίο κτήριο απονομής της δικαιοσύνης. Μετά τις 9.00' – 10.00' δεν μπορείς να πας στους κοινόχρηστους χώρους –το ξέρετε. Νομίζω ότι κάτι θα πρέπει να γίνει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Κομματικοποίηση των Σωμάτων Ασφαλείας. Προχθές είχαμε ένα ναρκομανή που έκανε δολοφονία. Τον μετατρέψαμε σε Πάσσαρη. Αυτή η χαλαρότητα, που βγαίνει μέσα από την κομματικοποίηση τέτοιων θεσμών που είναι απαραίτητοι για τη δημοκρατία, θέλει πολύ μεγάλη προσοχή για τους θεσμούς αυτούς, στους οποίους ο Έλληνας πολίτης πρέπει να έχει εμπιστοσύνη για να υπάρχει κοινωνική συνοχή. Το κλειδί της δημοκρατίας κάθε κράτους, νομίζω ότι το κρατά η εκάστοτε κυβέρνηση. Υπάρχουν προσαρμογές σ' όλες τις οδηγίες. Μπορούμε να προσαρμόσουμε κάθε οδηγία, όμως το εσωτερικό δίκαιο είναι το πιο σημαντικό.

Για εμάς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., η προάσπιση της ελευθερίας των ατομικών δικαιωμάτων είναι κορυφαίο ζήτημα. Με οδηγό την προστασία αυτών των δικαιωμάτων, κύριε Υπουργέ, στηρίζουμε το νομοσχέδιο και πιστεύουμε ότι θα βοηθήσει πραγματικά στην ευρωπαϊκή πορεία, που σας λέω και πάλι ότι είναι πολυεπίπεδη, αλλά είναι κοινή πορεία και οφείλουμε να τη στηρίξουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Χατζηγάκης.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θέλω να ξεκινήσω από τα θετικά, γιατί κάθε φορά στο ελληνικό Κοινοβούλιο όλοι μας γκρινιάζουμε με όλους. Είναι θετική η στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που ευθαρσώς στηρίζει το νομοσχέδιο και λέει έξω από τα δόντια ορισμένες αλήθειες.

Θα έλεγα ότι επίσης είναι τίμια και ξεκάθαρη η στάση του Κ.Κ.Ε.. Ξεκαθάρισε – το καταλαβαίνω, δεν δέχομαι την αιτιολογική βάση – γιατί δεν δέχεται το νομοσχέδιο. Το καταλαβαίνω απόλυτα. Κύριοι του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ξέρω, το σέβομαι ότι έχετε μια διαφορετική στάση απέναντι εις την Ευρωπαϊκή Ένωση, ξέρω ότι προσεγγίζετε τα ζητήματα κάτω από μια διαφορετική οπτική γωνία.

Κάνετε λάθος, κατά την άποψη τη δική μας, διότι σήμερα, σε μια εποχή παγκοσμιοποίησης, σε μια εποχή που το μεγάλο τρώει το μικρό, αν το μικρό δεν είναι συνασπισμένο, δεν είναι σε μια ευρύτερη οικογένεια κρατών, όπως είναι η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μοιραίως θα το καταπιούν οι ισχυροί.

Γι' αυτό η Ελλάδα με μια απόφαση θαρραλέα, την οποία πήρε η Νέα Δημοκρατία και την επεξέτεινε αργότερα και το

ΠΑ.ΣΟ.Κ., προχώρησε εις την λήψη διαφόρων μέτρων και διαφόρων αποφάσεων, ώστε να βοηθηθεί η συγκρότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι ώστε σ' έναν κόσμο, ο οποίος δημιουργείται από μεγάλες δυνάμεις, είτε είναι η Κίνα, είτε είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, είτε είναι η Ρωσία, είναι οι χώρες του «μουσουλμανικού τόξου», μέσα σε έναν τέτοιο κόσμο, να μπορεί η Ελλάδα μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση να στηθεί, να πάρει πολιτισμό, να δώσει πολιτισμό, να πάρει μέσα, για να μπορέσει να στηρίξει τις πολιτικές της, να στηρίξει τους λαούς και να στηρίξει και τα δικαιώματά της.

Και σε τελική ανάλυση, όταν συχνά μιλάμε και εκφράζουμε ορισμένα φοβικά σύνδρομα απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιος χώρος σ' όλο τον κόσμο είναι περισσότερο ελεύθερος; Ποιος χώρος σε ολόκληρο τον κόσμο προστατεύει τα ανθρώπινα και τα ατομικά δικαιώματα περισσότερο απ' ό,τι η Ευρώπη; Ποιος χώρος περισσότερο από την Ευρώπη, που επιδιώκουμε να ενταχθούμε και να είμαστε μέλος και να συλλειτουργήσουμε μέσα σ' αυτόν το χώρο, έχει περισσότερη δημοκρατία;

Επομένως ήταν μια σωστή επιλογή που έγινε, όπως είπα, από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και τη Νέα Δημοκρατία και συνεχίστηκε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στηρίχτηκε σε όλες τις φάσεις με όλες τις κατά καιρούς γκρίνιες που υπάρχουν. Γιατί βέβαια, εντάξει, μέσα σε μια οικογένεια πάντοτε θα υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις.

Αλλά εν πάση περιπτώσει, εγώ προσωπικά σέβομαι τη στάση του Κομμουνιστικού Κόμματος, αλλά δεν την αποδέχομαι.

Εκείνο όμως που μου προκαλεί εντύπωση, είναι η στάση των άλλων κομμάτων. Εδώ βλέπω το Συνασπισμό κατ' αρχάς να διακατέχεται από ορισμένα φοβικά σύνδρομα, από μια στάση, την οποία δυστυχώς βλέπω να τον διαπερνά και σε άλλα ζητήματα, κεφαλαιώδους και βασικής σημασίας. Βλέπω να κάνει πίσω μπρος, μία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μία ότι φοβάται ότι τα ατομικά δικαιώματα μπορεί να βλαφθούν, τη στιγμή που ξέρουμε ότι τα ατομικά δικαιώματα προφυλάσσονται μέσα από τη νομοθεσία του κράτους μας.

Επομένως δεν μπορώ να αντιληφθώ αυτήν τη φοβική στάση και την αρνητική διάθεση, αυτήν τη δομική αντιπολίτευση πάνω σ' ένα ζήτημα, το οποίο είναι ξεκάθαρο, είναι φανερό, είναι ένα ζήτημα, το οποίο από τη στιγμή που δέχεσαι και μπαίνεις και είσαι μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δέχεσαι το νομοσχέδιο. Πιθανόν να έχεις αντιρρήσεις, όπως είχαν και πολλοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αλλά εν πάση περιπτώσει δεν έχεις αυτήν τη στάση.

Επίσης δεν καταλαβαίνω τη θέση και τη στάση του ΛΑ.Ο.Σ., που είναι ένα κόμμα που αποδέχεται την Ευρωπαϊκή Ένωση, έστω και με σκεπτικισμό, όπως συχνά εκλεκτοί συνάδελφοι εκ του ΛΑ.Ο.Σ. υποστηρίζουν σ' αυτήν την Αίθουσα.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι του ΛΑ.Ο.Σ., επειδή πολλές φορές μας κατηγορείτε ότι ορισμένοι από μας αλληθωρίζουν προς τα αριστερά, μήπως θα πρέπει εσείς να επανεξετάσετε λίγο τη στάση σας, διότι σε βασικά ζητήματα, τα οποία διέπουν τις πολιτικές επιλογές, περισσότερο εσείς κοιτάτε προς τα αριστερά και συμπίπτετε, κυρίως, με τις θέσεις του Συνασπισμού, παρά εμείς, όπως είναι στο θέμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Λοιπόν, ξεκαθαρίστε το λίγο και πέρα απ' αυτές τις κατηγορίες και τις μομφές που εκτοξεύετε σε μας, μήπως πρέπει να κάνετε μια αυτοκριτική εδώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν συγκεντρώσω και στύψω τα κριτικά επιχειρήματα τα οποία εκτοξεύτηκαν απέναντι στο νομοσχέδιο, το οποίο σήμερα σας φέρνω, αυτά είναι, κυρίως, η καθυστέρηση.

Είναι γνωστό ότι σ' όλες τις κυβερνήσεις, σε νομοθετήματα στα οποία χρειάζεται προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην ευρωπαϊκή, πάντοτε υπάρχει ένας δισταγμός, μία περίσκεψη, μία προσέγγιση περισπούδαστη πάνω στο ζήτημα, διότι, πράγματι, αντιμετωπίζονται πολλά πράγματα. Πρέπει να αφομοιωθεί και να υπάρξει μία γενικότερη προσέγγιση προς την ελληνική αντίληψη, τον κόσμο, την ελληνική κοινωνία, αλλά και στη νομοθεσία μας. Γι' αυτό σχεδόν πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις τέτοιων νομοσχεδίων, αντιμετωπίζει και βλέπει κάποιος όχι μια ταχεία διαδικασία προσαρμογής, αλλά με κάποια περίσκεψη και προσοχή να γίνεται αυτή η ένταξη.

Το ίδιο έγινε και εδώ. Και έγινε και επί της εποχής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που μας κατηγορείτε, το 2002 και επί της δικής μας εποχής. Όμως εκείνο που έχω να σας πω, είναι ότι από όλη αυτήν τη διαδικασία, δεν υπήρξε καμμία βλάβη.

Από εκεί και πέρα, το να μας κατηγορεί ο Συνασπισμός ότι δεν δέχεται το νομοσχέδιο και συγχρόνως ότι καθυστερήσαμε να το φέρουμε, μου θυμίζει το εξής γλαφυρό ανέκδοτο, ότι κάποιος σκότωσε τους γονείς του και ζητά αθώωση από το δικαστήριο λόγω πατροκτονίας. Αυτό μου θυμίζει.

Έρχομαι τώρα στα ειδικότερα, τα οποία ελέχθησαν. Κύριε Νικητιάδη, θέλω ειδικά να απαντήσω σ αυτές τις μομφές που κάνατε προς εμάς. Όσον αφορά αυτό που είπατε, ότι μέχρι κάποια στιγμή υπήρχε μια κρυφή εκπροσώπηση, θα ήθελα να σας πω, πρώτον, ότι η εκπροσώπηση δεν ήταν κρυφή.

Δεύτερον, η εκπροσώπηση έγινε επί των ημερών του ΠΑ.ΣΟ.Κ, το 2003, διότι ήταν μια εκπροσώπηση, η οποία στηρίχθηκε σε μια διαδικασία και επομένως δεν θα πρέπει να την κατηγορείτε.

Όσον αφορά την προσωπική μομφή που εκτοξεύσατε, ότι υποσχέθηκα στην περιοχή σας ειρηνοδικείο και δεν έγινε μέχρι σήμερα, θα ήθελα να σας πω το εξής. Όπως ξέρετε, επειδή είστε έγκριτος νομικός, τα ειρηνοδικεία, τα δικαστήρια, συνιστώνται με αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου και ο Υπουργός, στη συνέχεια, βγάζει το διάταγμα. Όταν ανέλαβα Υπουργός Δικαιοσύνης, ήταν ήδη καταργημένο το ειρηνοδικείο. Με συνεννοήσεις και με πειστικά επιχειρήματα, το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο σήμερα μάλιστα, έβγαλε την απόφαση για νέο ειρηνοδικείο. Γρήγορα θα φέρω το διάταγμα, για να γίνει το ειρηνοδικείο και να διοριστεί ειρηνοδίκης. Επομένως δεν υπάρχει ζήτημα και, κυρίως, δεν μπορώ να καταλάβω, εάν αυτό το τοπικό ζήτημα μπορεί να συνδυαστεί και να πει κάποιος, όπως μας κατηγορήσατε, ότι δεν έχουμε ευρωπαϊκό προσανατολισμό, ότι ο πολιτισμός μας δεν είναι αντίστοιχος του ευρωπαϊκού και όλα αυτά, τα οποία θεωρώ ότι είναι, τουλάχιστον, υπερβολικά.

Πρέπει να σας πω για μία ακόμα φορά ότι εγώ ως Υπουργός Δικαιοσύνης, βρήκα μια εκκρεμότητα από το 1998-1999 ορισμένων επιλαχόντων στο διαγωνισμό των ειρηνοδικών που έμεναν ξεκρέμαστοι. Ήδη με το νομοσχέδιο, που, όπως ξέρετε καλά, περάσαμε πριν από λίγες εβδομάδες, τους εντάσσουμε στο σύστημα. Θα περάσουν από τη Σχολή Δικαστών και μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα, θα διοριστούν ειρηνοδίκες σε θέσεις, όπου, πράγματι, υπάρχουν ανάγκες.

Επειδή θίξατε το θέμα των ειρηνοδικών, θα πρέπει να σας πω ότι θα προωθήσουμε ειδικές διατάξεις, για να αυξήσουμε τον αριθμό των ειρηνοδικών, διότι με το νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως διαμορφώνεται, θα υπάρξουν ανάγκες. Αναβαθμίζουμε το ειρηνοδικείο από απόψεως αντικειμένου και έτσι θα αναγκαστούμε να προσλάβουμε και νέους ειρηνοδίκες, ώστε, πράγματι, να υπάρξει μια απεμπλοκή της βραδύτητας στη δικαιοσύνη και να μπορέσουν να προχωρήσουν τα πράγματα καλύτερα.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Είναι γνωστό ότι παραδοσιακά το οργανωμένο έγκλημα, αντιμετωπιζόταν μέσα στα εθνικά σύνορα.

Γι' αυτόν το λόγο, η αντιμετώπιση ήταν και κάπως αποσπασματική. Συνήθως κάθε κράτος, διερευνούσε ένα κομμάτι της εγκληματικής δραστηριότητος που λάβαινε χώρα στη δική του επικράτεια. Δυστυχώς τα κράτη, δεν επεδίωκαν την επικοινωνία με άλλα κράτη που εμπλέκονταν σε μία διαδρομή εγκληματική. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, όμως, όφειλε να δώσει μία γρήγορη και αποτελεσματική απάντηση στο οργανωμένο διασυνοριακό έγκλημα και μάλιστα ιδιαίτερα στην εποχή μας, στην εποχή που έχουμε τις ελεύθερες κοινωνίες, στην παγκοσμιοποίηση, όπου υπάρχουν οι μετακινήσεις πληθυσμών και πολλοί μετανάστες. Έτσι, λοιπόν, αρχικά ιδρύθηκε με την ευρωπαϊκή σύμβαση το 1995 η ευρωπαϊκή αστυνομία, η «EUROPOL», η οποία είχε και ένα ευρύτατο περιθώριο αρμοδιοτήτων.

Γρήγορα έγινε αντιληπτό ότι για να καταπολεμηθεί το οργανωμένο διασυνοριακό έγκλημα, δεν έφθανε μόνο η συνεργασία των αστυνομικών αρχών και έπρεπε να υπάρξει και μία συνεργασία σε δικαστικό επίπεδο. Έτσι ξεκίνησε το 1996, μεταξύ των κρατών-μελών, ένα σχέδιο ανταλλαγής δικαστικών συνδέσμων σε επίπεδο διμερές. Βασικός στόχος της ρύθμισης, ήταν η διευκόλυνση απευθείας επαφών, μεταξύ δικαστικών αρχών, που ζητούν συνεργασία και που ζητούσαν την ικανοποίηση ορισμένων δικαστικών αιτημάτων.

Στη συνέχεια το 1998, δημιουργήθηκε το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο. Ακολούθησε η δημιουργία της ευρωπαϊκής υπηρεσίας για την καταπολέμηση της απάτης, η «OLAF» και το 1999, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στο Τάμπερε της Φινλανδίας, αποφάσισε τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής μονάδας δικαστικής συνεργασίας, την καλούμενη σήμερα EUROJUST.

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις 14-12-2000 δημιούργησε τη μονάδα της προ EUROJUST, ώστε να έχουν οι χώρες τη δυνατότητα, να προσαρμόσουν τις νομοθεσίες τους και να προσαρμοστούν τα συστήματά τους απέναντι στη νέα κατάσταση. Και στις 28-2-2000, ιδρύθηκε η ευρωπαϊκή μονάδα δικαστικής συνεργασίας, δηλαδή η EUROJUST.

Αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, εισάγει αυτό το σχέδιο νόμου με το οποίο η Ελλάδα συμμορφώνεται στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβούλιου, όπως ελέχθη σχεδόν από όλους τους συναδέλφους. Με την απόφαση αυτή ιδρύθηκε η EUROJUST, ως οργανισμός της Ένωσης, που διαθέτει νομική προσωπικότητα και που έχει, ως έδρα, τη Χάγη. Ο οργανισμός αυτός, αποτελείται από δικαστικούς, από εισαγγελείς, από αξιωματικούς της αστυνομίας με ισοδύναμα προνόμια. Είναι δηλαδή ένα όργανο αντίστοιχο της ευρωπαϊκής αστυνομικής υπηρεσίας, στο επίπεδο της δικαστικής συνεργασίας. Κύρια αποστολή του, είναι η βελτίωση της δικαστικής συνεργασίας, μεταξύ των κρατών-μελών. Βασικά αφορά την καταπολέμηση και, κυρίως, των σοβαρών μορφών εγκλήματος. Παράλληλα διασφαλίζει την προσήλωση προς τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες των Ευρωπαίων πολιτών. Σημειώνω ότι όλες οι ρυθμίσεις είναι νέες. Μέχρι σήμερα, δεν υφίστανται στη χώρα μας διατάξεις σχετικές με τη EUROJUST.

Τώρα, θα σας καταθέσω ορισμένες σκέψεις μου επί της ουσίας του νομοσχεδίου. Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα έχει τρία μεγάλα κεφάλαια.

Το πρώτο, ρυθμίζει ζητήματα, σχετικά με την ευρωπαϊκή μονάδα δικαστικής συνεργασίας, δηλαδή τη EUROJUST.

Το δεύτερο, ρυθμίζει ζητήματα, σχετικά με τις κοινές ομάδες έρευνας. Εδώ απαντώντας σε διάφορες παρατηρήσεις συναδέλφων -ομιλητών, παρατηρώ τα εξής: Τα μέλη της ομάδας έρευνας, μπορούν σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, να παρέχουν στην ομάδα αποδείξει που είναι ήδη διαθέσιμες στο κράτος-μέλος, από το οποίο έχουν αποσπασθεί. Επομένως ό,τι πληροφορίες θα δίδονταν στις ημεδαπές αρχές, δίδονται και στα μέλη της ομάδας έρευνας.

Το τρίτο ζήτημα που ρυθμίζει το νομοσχέδιο, αφορά εκείνα τα ζητήματα που είναι σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων, περί υποτροπής. Συγχρόνως, λαμβάνει υπ' όψιν καταδικαστικές αποφάσεις δικαστηρίων άλλων κρατών-μελών, για εγκλήματα σχετικά με το ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα σε ορισμένες επί μέρους διατάξεις του νομοσχεδίου. Με το παρόν νομοσχέδιο, ρυθμίζονται βασικά τα εξής ζητήματα:

Πρώτον, καθορίζεται η διαδικασία με την οποία διορίζεται η EUROJUST, το εθνικό μέλος και ο αναπληρωτής σ' αυτό. Το εθνικό μέλος, είναι δικαστικός λειτουργός από το βαθμό του πρωτοδίκη, του εισαγγελέα πρωτοδικών και πάνω. Συγχρόνως προσδιορίζεται η διάρκεια της θητείας του. Ο αναπληρωτής ορίζεται, ώστε να μπορεί να αντικαθιστά το εθνικό μέλος, όταν κωλύεται.

Ήδη από το 2003, είχαμε στείλει μέλος της EUROJUST εν όψει της συμμετοχής μας σ' αυτήν. Αυτό μπορούσαμε να το είχαμε κάνει από πολύ πιο πριν και συγκεκριμένα από το 2000, στο πλαίσιο της προ EUROJUST.

Δεύτερον, προσδιορίζεται το πεδίο αρμοδιότητας της EUROJUST και προσδιορίζονται οι στόχοι τους οποίους επιδιώκει, συγχρόνως όμως, γίνεται και ευθεία αναφορά στα αντίστοιχα άρθρα της απόφασης του συμβουλίου. Στο πεδίο αυτό, περιλαμβάνονται τα εγκλήματα της απάτης, της δωροδοκίας και οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το ξέπλυμα των προϊόντων του εγκλήματος, τα εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, η συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, καθώς και οι μορφές εγκληματικότητας και οι αξιόποινες πράξεις, για τις οποίες έχει αρμοδιότητα η «EUROPOL».

Τρίτον, ορίζεται ότι οι πληροφορίες που έχει δικαίωμα να ζητήσει το εθνικό μέλος, μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο προς εκπλήρωση των καθηκόντων που ανατίθενται στην EUROJUST, με την απόφαση του συμβουλίου. Παράλληλα θεσπίζεται η αντίστοιχη υποχρέωση των δικαστικών αρχών και εν γένει των υπηρεσιών της χώρας, να παρέχουν στο εθνικό μέλος και στην EUROJUST, όταν ενεργεί ως συλλογικό όργανο, τις ζητούμενες πληροφορίες. Τούτο γίνεται για την εκπλήρωση των σκοπών της EUROJUST και τη διευκόλυνσή της ως συλλογικού κυρίως οργάνου, στην καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος με τις μορφές που προηγουμένως σας ανέφερα.

Τέταρτον, κατοχυρώνει την υποχρέωση του εθνικού μέλους, να διαφυλάξει το απόρρητο των πληροφοριών που ανταλλάσσονται.

Σημειώνω εδώ ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα επεξεργάζεται η EUROJUST, με την επιφύλαξη της τήρησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτά ορίζονται στην εσωτερική μας νομοθεσία.

Πέμπτον, διευκολύνεται και διασφαλίζεται η αποτελεσματική συνεργασία της EUROJUST με τις εθνικές αρχές. Αυτό έχει σημαντικές ωφέλειες για τη χώρα μας, γιατί η Ελλάδα, ως ενδιαφερόμενο μέλος, θα μπορεί να χρησιμοποιεί αποδείξεις ή πληροφορίες, χωρίς τη συναίνεση του κράτους-μέλους όπου κατέστησαν διαθέσιμες οι πληροφορίες και κινδυνεύουν να μείνουν χωρίς διερεύνηση.

Έκτον, ορίζονται οι όροι επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από το εθνικό μέλος και τον αναπληρωτή του.

Πρέπει να αναφέρω εδώ, απαντώντας και κατά κάποιο τρόπο διασκεδάζοντας ορισμένες ανησυχίες εκλεκτών συναδέλφων, πως τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, δίδονται με την τήρηση διατάξεων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Συνεπώς όποιες αρμοδιότητες έχει η Α.Δ.Α.Ε. για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εδώ στη χώρα μας, τις ίδιες αρμοδιότητες έχει για τις πληροφορίες που χρησιμοποιεί το εθνικό μέλος και ο αναπληρωτής του στην EUROPOL. Αυτό γίνεται με τη ρητή επιφύλαξη της τήρησης των ισχυουσών διατάξεων της νομοθεσίας, για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Έβδομον, λαμβάνεται πρόνοια για τη συνεργασία του εθνικού μέλους με την ευρωπαϊκή υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης, της «OLAF». Αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί η καταπολέμηση της διασυνοριακής απάτης, εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητας της EUROJUST.

Όγδοον, θεσπίζεται η υποχρέωση υποβολής, από το εθνικό μας μέλος, αναφοράς κάθε χρόνο, η οποία απευθύνεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Η αναφορά αυτή, θα περιέχει περιγραφή των ενεργειών του και θα προτείνει μέτρα, για τη βελτίωση της δράσης της EUROJUST. Με βάση αυτήν την αναφορά, το Υπουργείο Δικαιοσύνης θα μπορεί να παρεμβαίνει και σε επίπεδο συμβουλίου Υπουργών, με προτάσεις για αποτελεσματικότερη λειτουργία του οργανισμού αυτού.

Ένατον, καθορίζονται οι όροι για τη σύσταση και λειτουργία των κοινών ομάδων έρευνας στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σκοπό την από κοινού διερεύνηση σε προδικαστικό στάδιο, των εγκλημάτων της παράνομης εμπορίας ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών, της εμπορίας ανθρώπων, καθώς και των τρομοκρατικών πράξεων.

Με τις διατάξεις αυτές, συμμορφώνεται η χώρα μας με την απόφαση πλαίσιο του συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002, σχε-

τικά με τις κοινές ομάδες έρευνας, οι οποίες περιορίζονται στα εγκλήματα αυτά, μόνο όταν έχουν διασυνοριακό χαρακτήρα και δεν απεμπολείται βέβαια η ποινική δικαιοδοσία της χώρας.

Εδώ θέλω να κάνω επίσης μια παρατήρηση απ' αυτά τα οποία ελέχθησαν από εκλεκτούς συναδέλφους.

Οι πληροφορίες στις τρίτες χώρες, θα μπορούν να δίδονται μόνο με την προϋπόθεση της υπάρξεως σχετικής συμφωνίας διμερούς συνεργασίας με τη χώρα μας ή με χώρες που συμμετέχουν στην EUROJUST. Άλλωστε οι πληροφορίες που δίδονται στο εθνικό μέλος, δίδονται με την προϋπόθεση της τήρησης της εθνικής νομοθεσίας για τα προσωπικά δεδομένα. Επομένως οι τρίτες χώρες που έχουν σχετική σύμβαση συνδρομής, έχουν μόνο τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η EUROJUST ή το εθνικό μέλος, μετά από την τήρηση της εθνικής νομοθεσίας που αφορά τα προσωπικά δεδομένα.

Δέκατον, ορίζεται ότι αντικείμενο της κοινής ομάδας έρευνας, είναι η διεξαγωγή ερευνών σ' ένα ή και περισσότερα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τη διαλεύκανση των παραπάνω αξιοποίνων πράξεων.

Εδώ αναφερόμαστε, κυρίως, στα διασυνοριακά εγκλήματα, για τη διακρίβωση των οποίων είναι απολύτως απαραίτητη η διεθνής συνεργασία, που μόνο μέσω της οργανωμένης μονάδος της EUROJUST μπορεί να διασφαλιστεί.

Ενδέκατον, ρυθμίζεται το εφαρμοστέο δίκαιο, στην περίπτωση που η κοινή ομάδα έρευνας ενεργεί εντός των ορίων της ελληνικής επικράτειας. Ρητά ορίζεται ότι εφαρμόζονται οι διατάξεις του εθνικού δικαίου. Εξασφαλίζεται, δηλαδή, ότι όταν ενεργούνται έρευνες μέσα στο έδαφος της χώρας μας για διασυνοριακά εγκλήματα στα πλαίσια της EUROJUST, εφαρμόζεται πάντοτε το ελληνικό δίκαιο.

Και τέλος, αγαπητές κυρίες και αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, εναρμονίζεται το εσωτερικό μας δίκαιο με την απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου του έτους 2000, για την ενίσχυση της προστασίας από την παραχάραξη εν όψει της εισαγωγής του ευρώ με την επιβολή ποινών και άλλων κυρώσεων.

Αυτή η ρύθμιση, κρίθηκε αναγκαία μετά την εισαγωγή του ευρώ ως κοινού νομίσματος στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέχεται στο κοινό αυτό νόμισμα –εν όψει και των κοινοτικών κανονιστικών ρυθμίσεων, σχετικά με τη θέση του σε κυκλοφορία- ενιαία ποινική προστασία.

Αγαπητές κυρίες και αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, όπως ήδη από την αρχή υπογράμμισα και σημείωσα, επιδιώκεται η συμμόρφωση της χώρας μας στις απορρέουσες από τη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, υποχρεώσεις και δεσμεύσεις και αφορά στην βελτίωση της συνεργασίας των κρατών-μελών της, για την καταπολέμηση σοβαρών μορφών διασυνοριακής εγκληματικότητας. Και σε τελική ανάλυση, όταν δεχόμαστε σ' όλα σχεδόν τα επίπεδα τη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν επιδιώκουμε να αποκτήσει μία ομοσπονδιακή κατά κάποιο τρόπο μορφή η Ευρωπαϊκή Ένωση και μέσα από αυτήν τη μορφή θα μπορέσουμε και εμείς να λειτουργήσουμε σωστά και να στηρίξουμε και δικαιώματα και τη δημοκρατία μας, όταν σε πλείονες περιπτώσεις αφορούν και τα ατομικά και ανθρώπινα δικαιώματα, διότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η πρωταρχική Ένωση η οποία έχει σηκώσει τη σημαία για τα ανθρώπινα δικαιώματα και αγωνίζεται γι' αυτά όσο καμμιά άλλη πλειάδα κρατών σε ολόκληρο τον κόσμο, όταν αγαπητές κυρίες και αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, δεχόμαστε αυτές τις βασικές αρχές και ήδη έχουμε κάνει πράξη και νόμους όλα εκείνα τα στοιχεία τα οποία συνθέτουν και στηρίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση και εμάς μέσα στην Ένωση, γιατί σήμερα να δείχνουμε μια μικροψυχία σε ένα νομοσχέδιο, το οποίο απλά έρχεται και βάζει ένα λιθαράκι σ' όλη αυτήν τη διαδικασία; Απλώς είναι μία μικρή συμβολή, μέσα σε όλη τη διαδικασία της ενοποίησης.

Γι' αυτό, λοιπόν, για μια ακόμα φορά ευχαριστώ εκείνα τα κόμματα τα οποία με μια ευρύτητα, έστω και με τις παρατηρήσεις τους –αυτό άλλωστε είναι το καθήκον της Βουλής- προσεγγίζουν θετικά το ζήτημα και καλώ εκείνα τα κόμματα, που, βεβαίως, δεν έχουν βαθιά ιδεολογική διαφορά απέναντι στη βασική επιλογή, να ξανασκεφθούν το ζήτημα και να έρθουν να ψηφίσουν και να περιβάλλουν με την εμπιστοσύνη και την ψήφο τους, μαζί με όλους εμάς αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο κινείται προς τη σωστή, προς τη θετική κατεύθυνση. Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συμμετοχή στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, είναι μία διαδικασία μακρά και επίπονη, πολλές φορές αντιφατική. Κυριαρχεί στην Ελλάδα η αντίληψη ότι είμαστε φτωχός συγγενής και παθητικός αποδέκτης αποφάσεων, τετελεσμένων οδηγιών που διαμορφώνονται στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή του Συμβουλίου. Η αλήθεια είναι ότι η Ελλάδα είναι ένα παλιό μεσαίο μέλος από πλευράς πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετέχει στο σκληρό πυρήνα, συνδιαμορφώνει τις εξελίξεις και οφείλει, όταν λαμβάνονται οι κρίσιμες αποφάσεις σε πολιτικό ιδίως επίπεδο στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να έχει διορατικότητα και, κυρίως, οφείλει να έχει τον αναγκαίο ελάχιστο συνταγματικό πατριωτισμό, όπως συμβαίνει με όλα τα σοβαρά κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αντιλαμβάνονται ότι για τον πυρήνα της κυριαρχίας, αλλά και για τον πυρήνα των ατομικών δικαιωμάτων, κρίσιμο πεδίο εξακολουθεί να είναι για τα περισσότερα θέματα το πεδίο του εθνικού κράτους. Δεν έχουν διαμορφωθεί ακόμη στην Ευρωπαϊκή Ένωση εκείνες οι δομές, εκείνοι οι θεσμοί, που μας επιτρέπουν να πούμε ότι μπορεί να διασφαλιστεί το κράτος δικαίου ή ακόμη και η ίδια η δημοκρατία, σε επίπεδο παρόμοιο μ' αυτό των κρατών-μελών. Έχει, λοιπόν, πολύ μεγάλη σημασία να έχουμε αντανακλαστικά, να έχουμε την ικανότητα να παρακολουθούμε τις εξελίξεις και να επαναδιαπραγματευόμαστε όποτε αυτό είναι απολύτως αναγκαίο.

Πράγματι στην απόφαση του Συμβουλίου του 2002, την Ελλάδα τη εκπροσώπησε η τότε κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτές οι αποφάσεις που λαμβάνονται κατά τη διακυβερνητική μέθοδο, είναι αποφάσεις που θα έπρεπε να μας προβληματίσουν πάρα πολύ στη Βουλή, γιατί κατά την επιστημονική μου άποψη, η ορθή νομική μέθοδος για την ενσωμάτωσή τους στην ελληνική έννομη τάξη, είναι η κύρωσή τους κατά το άρθρο 28 παράγραφοι 2 και 3, με τη συνδυασμένη εφαρμογή των δύο κρίσιμων παραγράφων του άρθρου 28 και όχι απλώς και μόνο η εισαγωγή προς ψήφιση και τελικά, η έκδοση ενός κοινού εθνικού νόμου χωρίς επίκληση του άρθρου 28 του Συντάγματος. Αυτό έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία, εάν θέλουμε με ακρίβεια να σεβαστούμε τη διάκριση ανάμεσα στη διακυβερνητική μέθοδο που διέπει ακόμη μέχρι σήμερα τα θέματα εσωτερικών υποθέσεων και δικαιοσύνης και την κοινοτική μέθοδο, που θα αρχίσει να ισχύει μετά από την κύρωση, όποτε αυτή συμβεί, της Συνθήκης της Λισαβόνας, που επιφέρει, πράγματι, μια τομή στα θέματα αυτά της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων.

Αν το παραβλέψουμε όμως αυτό και αν δεχθούμε ότι ορθώς εισάγεται το νομοσχέδιο αυτό προς ψήφιση ως κοινό νομοσχέδιο, τότε πρέπει επί της ουσίας να δούμε, πώς πρέπει να αντιμετωπίζει τα θέματα αυτά η Ευρωπαϊκή Ένωση. Το δίλημμα είναι πάρα πολύ απλό. Είναι η σχέση ελευθερίας και ασφάλειας. Ποια είναι η ευρωπαϊκή απάντηση στο δίλημμα αυτό, που είναι διαφορετική από την απάντηση που δίνουν άλλοι μεγάλοι παράγοντες του διεθνούς συστήματος, όπως είναι για παράδειγμα οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής; Η ευρωπαϊκή απάντηση –και αυτό διαφοροποιεί την Ευρώπη ως ήπειρο δημοκρατίας, ως ήπειρο υψηλού νομικού και πολιτικού πολιτισμού- είναι, πως μέσα από τα Συντάγματα των κρατών-μελών, μέσα από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών-μελών, μέσα από τη νομολογία των ανωτάτων δικαστηρίων και των συνταγματικών δικαστηρίων των κρατών-μελών, μέσα από τη λειτουργία του Συμβουλίου της Ευρώπης, μέσα από τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και μέσα από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, έχουν οριοθετηθεί οι σχέσεις ανά-

μεσα στην ελευθερία και την ασφάλεια και έχει δοθεί μία ιστορικά βαρυσήμαντη απάντηση, πως η ασφάλεια των πολιτών και η ασφάλεια των κρατών προστατεύεται μόνο όταν προστατεύεται η αρχή της νομιμότητας, μόνο όταν προστατεύεται η αρχή του κράτους-δικαίου, μόνο όταν γίνονται σεβαστά τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Αυτό είναι μια μακρά ιστορική περιπέτεια, είναι μία διεργασία, η οποία έχει ταλανίσει την ευρωπαϊκή ήπειρο σχεδόν σε όλο τον 20ο αιώνα, άρα μπαίνουμε στον 21ο αιώνα ως Ευρωπαίοι πολίτες, ως Ευρωπαϊκή Ένωση, έχοντας δώσει με σιγουριά, βεβαιότητα και αυτοπεποίθηση την απάντηση ότι έχουμε προστασία της ασφάλειας, όταν έχουμε προστασία της ελευθερίας ή για την ακρίβεια, προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, των ομαδικών δικαιωμάτων, των δικαιωμάτων συλλογικής δράσης, των ελευθεριών. Αυτό, όπως το λέμε τώρα στην γενικότητά του, γίνεται δεκτό με ευκολία, αλλά στην εξειδίκευση, εκεί όπου επιχειρείται μια στάθμιση επί του συγκεκριμένου, εκεί πολλές φορές βλέπουμε να υπάρχουν παρεκκλίσεις, για την ακρίβεια, διολισθήσεις προς την προσβολή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για λόγους υπέρτερου –δήθεν- δημοσίου συμφέροντος, για λόγους που ανάγονται στην ανάγκη καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος, της τρομοκρατίας, κ.ο.κ..

Πρέπει, λοιπόν, να έχουμε αποσαφηνίσει ότι και εμείς ως κράτος-μέλος αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση ως τέτοια, προβαίνει σε τέτοιου είδους ενέργειες, όπως είναι η διεύρυνση της συνεργασίας στον τομέα του ποινικού δικαίου, της ποινικής δικαιοσύνης, με την πεποίθηση ότι πρέπει να γίνεται απολύτως σεβαστό το κράτος δικαίου, ότι πρέπει να γίνεται απολύτως σεβαστή αυτή η ιστορική στάθμιση, ανάμεσα στην ελευθερία και την ασφάλεια για την οποία σας μίλησα. Έχει, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, πολύ μεγάλη σημασία αυτά που λέμε τώρα να είναι και κριτήρια ερμηνείας του εθνικού νόμου που ψηφίζουμε κι αυτά να μεταφέρονται και από τους Έλληνες Υπουργούς, όταν το Συμβούλιο συνέρχεται με σύνθεση που είναι αρμόδια για θέματα εσωτερικών υποθέσεων και δικαιοσύνης.

Από τότε που είχα την τύχη και την τιμή να εκπροσωπώ τη χώρα στο Συμβούλιο αυτό ως Υπουργός Δικαιοσύνης, από το 1996, γνωρίζω πόσο εύκολα το Συμβούλιο καταλαμβάνεται εξ απήνης, πόσο ισχυρή πίεση δέχονται οι Υπουργοί Δικαιοσύνης των κρατών-μελών, προκειμένου να αποδεχθούν αντιλήψεις που είναι τελείως διαφορετικές απ' αυτό που θεωρούμε αυτονόητο εμείς μιλώντας για τον ευρωπαϊκό νομικό και πολιτικό πολιτισμό. Μπορεί αυτά να τα λέμε με ευκολία στις αίθουσες των κοινοβουλίων ή στις αίθουσες των πανεπιστημίων, αλλά υπάρχει μια πίεση η οποία βεβαίως προκύπτει και μέσα από την πίεση που υφίσταται η Ευρωπαϊκή Ένωση ως πολιτική οντότητα με τεράστια προβλήματα και τεράστιες αδυναμίες και αντιφάσεις σε διεθνές επίπεδο μέσα κυρίως από την ευρωατλαντική συνεργασία.

Άρα, έχει πολύ μεγάλη σημασία αυτά που λέμε τώρα να τα έχει υπ' όψιν του και ο εθνικός εκπρόσωπος στη EUROJUST να τα έχουν υπ' όψιν τους και οι εισαγγελικές αρχές και τα δικαστικά συμβούλια και τα δικαστήρια, όταν επιλαμβάνονται υποθέσεων που κατά κάποιον τρόπο συνιστούν εφαρμογή αυτού του νομοθετικού πλαισίου. Και βέβαια είναι αλήθεια ότι η πρακτική είναι αυτή που θα δώσει υπόσταση σ' αυτό που ονομάστηκε EUROJUST και σ' αυτές τις διευρυμένες μορφές συλλογικής, δικαστικής συνεργασίας. Εάν ο Υπουργός Δικαιοσύνης, το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, οι εισαγγελείς και τα συμβούλια που θα επιληφθούν δώσουν το σωστό παράδειγμα, τότε βεβαίως θα είμαστε και εμείς ικανοποιημένοι, γιατί το νομοθέτημα αυτό θα έχει εφαρμοστεί σύμφωνα με το Σύνταγμά μας, σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και σύμφωνα με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που τώρα πια θα αποκτήσει και πλήρη νομική ισχύ μετά την κύρωση και την επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Όμως αντιλαμβάνεσθε ότι η καχυποψία που υπάρχει στην Αίθουσα είναι μία καχυποψία απολύτως δικαιολογημένη, γιατί πρόσφατα πήρατε εσείς ως Υπουργός Δικαιοσύνης, πήρε η Κυβέρνησή σας την πρωτοβουλία να περιορίσει δραστικά τις εγγυήσεις που περιβάλλουν το δικαίωμα στην προστασία των προσωπικών δεδομένων, εξαιρώντας ουσιαστικά την ποινική προδικασία, υπό την ευρύτατη έννοια του όρου, από το πεδίο της αρμοδιότητας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

Αυτή η αντιπαλότητα ανάμεσα στις δικαστικές και κυρίως εισαγγελικές αρχές από τη μία μεριά και τις ανεξάρτητες αρχές από την άλλη, που είναι συνταγματικά όργανα, τα οποία έχουν εισαχθεί στην ελληνική έννομη τάξη με την πίεση κυρίως της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης, μας κάνει απολύτως καχύποπτους, δικαιολογημένα καχύποπτους.

Και χαίρομαι γιατί είπατε τώρα στην αγόρευσή σας -και το λέει αυτό και το νομοσχέδιο ρητά στο άρθρο 7- ότι η διαχείριση των προσωπικών δεδομένων από την EUROJUST θα γίνεται με σεβασμό των διατάξεων της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας που προστατεύουν τα προσωπικά δεδομένα, προφανώς και των σχετικών διεθνών συμβάσεων.

Άρα, εννοούμε εδώ -και φαντάζομαι ότι αυτό είναι μια ερμηνευτική δήλωση που περιλαμβάνεται στα Πρακτικά της Βουλής στις προπαρασκευαστικές εργασίες του νόμου αυτού- ότι η αρμόδια ανεξάρτητη αρχή -και η εθνική και η κοινοτική- έχει αρμοδιότητα και για τα θέματα που αφορούν την EUROJUST.

Εφόσον αυτό που λέω είναι και η δική σας άποψη, σας ερμηνεύω σωστά, αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και έτσι πρέπει να εφαρμοστεί η σχετική διάταξη. Βέβαια, όπως αντιλαμβάνεστε, όταν θέλουμε να έχουμε αποτελεσματική ποινική προστασία, όταν θέλουμε να έχουμε μια ποινική δικαιοσύνη η οποία λειτουργεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο, πρέπει να έχουμε και μια ποινική δικαιοσύνη που λειτουργεί σε εθνικό επίπεδο.

Επαναλαμβάνω –το έχω ξαναπεί πάρα πολλές φορές στην Αίθουσα αυτή- πως δεν έχετε πάρει τα τελευταία πολλά χρόνια, τεσσεράμισι χρόνια, κάποια μέτρα τα οποία να συνιστούν πράγματι ελάφρυνση και επιτάχυνση της ποινικής δικαιοσύνης κι αυτό δεν θα επιτευχθεί παρά μόνο μέσα από τη ριζική αποποινικοποίηση πολλών συμπεριφορών, ώστε επιτέλους τα ποινικά δικαστήρια, η ποινική δικαιοσύνη συνολικά να ασχολείται μ' αυτά που έχουν πράγματι σημασία, γιατί αυτή η υπερβολική ποινικοποίηση, η οποία αντιμετωπίστηκε ως πρόβλημα από πολλές ευρωπαϊκές χώρες, τελικά αποβαίνει σε βάρος της καταπολέμησης των κρίσιμων εγκλημάτων αυτών που έχουν πραγματική απαξία.

Εμείς εδώ είμαστε ή του ύψους ή του βάθους. Ή θα μετατρέπουμε σε κακουργήματα όλα τα αδικήματα ή θα αδρανούμε τελείως και δεν θα βλέπουμε την ανάγκη να καταργηθούν ακόμη και πλημμελήματα, τα οποία αυτή τη στιγμή δεν προσφέρουν τίποτα, δεν προσφέρουν καμμία προστασία ούτε κοινωνικών αγαθών ούτε δημοσίων αγαθών.

Η ποιότητα της δικαιοσύνης, κύριε Υπουργέ, συνδέεται και με τα απλά πράγματα. Αυτό που σας είπε ο συνάδελφος, ο κ. Νικητιάδης, για την Κω και το ειρηνοδικείο μπορούσε να έχει αντιμετωπιστεί τους μήνες που πέρασαν, από την υπόσχεσή σας μέχρι σήμερα, με πάρα πολύ απλό τρόπο.

Υπάρχουν οργανικές θέσεις κενές στην περιφέρεια του πρωτοδικείου. Υπάρχουν οργανικές θέσεις στην Πάτμο, ας πούμε, όπου θα μπορούσατε να τοποθετήσετε ειρηνοδίκη και να τον αποσπάσετε μετά...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): ...του ειρηνοδικείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Και στη Λέρο και στην Πάτμο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τέλος πάντων...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): ...του ειρηνοδικείου;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Να αποσπαστεί.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τέλος πάντων, αν δεν μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα του ειρηνοδικείου, αντιλαμβάνεστε ότι έχουμε πολύ κακούς οιωνούς ως προς το αν μπορούμε να λύσουμε σοβαρότερα προβλήματα τα οποία απασχολούν την ποινική δικαιοσύνη.

Η συμμετοχή μας στα θέματα αυτά είναι ζήτημα σεβασμού των θεσμών, αλλά και ζήτημα νοοτροπίας. Πρέπει να καλλιεργηθεί μια νοοτροπία η οποία, όπως σας είπα και προηγουμένως, βασίζεται στο σεβασμό του Συντάγματος και στο σεβασμό

του κεκτημένου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Αυτό πρέπει να το κάνουμε πράξη και πρέπει τα δικαστήριά μας να αντιληφθούν ότι πρέπει να είναι θεματοφύλακες αυτών των αξιών. Δεν είναι αυτονόητο για τα ελληνικά δικαστήρια αυτό που λέω, διότι η ροπή τους είναι μια ροπή προς την αυταρχική διαχείριση των θεμάτων. Αυτό οφείλεται στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί εσωτερικά η δικαιοσύνη, στην έλλειψη εγγυήσεων εσωτερικής ανεξαρτησίας.

Όταν οι ίδιοι οι εισαγγελικοί λειτουργοί τελούν υπό απειλή, όταν οι ίδιοι οι δικαστικοί λειτουργοί τελούν υπό απειλή, όταν ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου παρεμβαίνει με τον τρόπο που παρενέβη στην υπόθεση του Προέδρου της Ένωσης Εισαγγελέων κ. Μπάγια, όταν εσείς ο ίδιος ως Υπουργός Δικαιοσύνης εμφανίζεστε μετά από μία συνάντηση με τον Πρωθυπουργό και εξαγγέλλετε «τσουνάμι» διώξεων ή δικονομικών ενεργειών παραβιάζοντας το Σύνταγμα, παραβιάζοντας την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και το δικαίωμα στη δίκαιη δίκη, όταν εσείς εμφανίζεστε να γνωρίζετε πράγματα, που δεν δικαιούστε να τα γνωρίζετε ως Υπουργός Δικαιοσύνης, από την εξέλιξη ποινικών υποθέσεων στη φάση της προδικασίας που είναι μυστική, όταν εμφανίζεστε να χαράσσετε πολιτική γραμμή σε σχέση με τη διαχείριση συγκεκριμένων υποθέσεων τότε αντιλαμβάνεστε ότι στέλνετε ένα μήνυμα προσβολής του Συντάγματος και της έννομης τάξης.

Άρα εάν δεν αλλάξει η κυβερνητική νοοτροπία, εάν δεν γίνει σεβαστή η διάκριση των εξουσιών, εάν δεν κατοχυρωθεί η εσωτερική ανεξαρτησία, δεν θα έχουμε ποτέ ποιότητα θεσμική στον τόπο αυτό. Και εάν θέλουμε να έχουμε ποιότητα θεσμική στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει πρώτα να κατοχυρώσουμε την ποιότητα των δικών μας θεσμών στο πεδίο της δημοκρατίας και του κράτους- δικαίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, δεκαέξι μαθήτριες και μαθητές καθώς και δύο συνοδοί-καθηγητές από το Γυμνάσιο Ραχών Ικαρίας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Γιαννέλλης - Θεοδοσιάδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από τις εξηγήσεις που έδωσε ο Υπουργός Δικαιοσύνης αναφορικά με τις αιτιάσεις των κομμάτων για το υπό ψήφιση νομοσχέδιο νομίζω ότι λίγα θα μπορούσε κανείς να προσθέσει για να ενισχύσει την άποψη ότι επιβάλλεται να υπερψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Πολύ λιγότερα μπορεί να πει πλέον κανείς, μετά και τη στήριξη ουσιαστικά του νομοσχεδίου από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βενιζέλο, ο οποίος έδωσε κι αυτός το θέμα στις σωστές του διαστάσεις.

Κρατώ αυτό που είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι επιστημονικά ίσως θα έπρεπε να είναι κύρωση και όχι επιψήφιση του νομοσχεδίου. Αυτό είναι ένα θέμα θεωρητικό, το οποίο ανάγεται στη δική σας επιστημοσύνη. Είναι ένα θέμα το οποίο υπάρχει. Όπως επίσης κρατώ τη σημείωση, κύριε Υπουργέ, ότι η Ελλάδα είναι συνδιαμορφωτής των αποφάσεων. Αυτό αποτελεί μια απάντηση σε άλλα, μικρότερα κόμματα, τα οποία χαρακτηρίζουν την Ελλάδα ως «νομαρχία». Και συγκεκριμένα ένα άλλο κόμμα είπε ότι «καταντάει να είναι νομαρχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Είμαστε συνδιαμορφωτές αποφάσεων, συνδιαμορφώνουμε τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έτσι, λοιπόν, λίγα θα μπορούσε να πει κανείς. Θα ήθελα να πω ορισμένες σκέψεις γύρω από τη φιλοσοφία αυτού του νομοθετήματος, αυτού του σχεδίου νόμου που έρχεται προς ψήφιση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεδομένου ότι τα προβλήματα της φτώχειας, των ασθενειών, της ανέχειας, του περιβάλλοντος, της οικονομίας, όλα αυτά έχουν αποκτήσει πλέον μία πλανητική διάσταση. Δεν είναι δυνατόν σε κάποια απ' αυτά τα πεδία να συμβαίνει κάτι σε μία χώρα της Ευρώπης, για παράδειγμα, και να μην υπάρχει αντίκτυπος, να μην υπάρχουν οι επιπτώσεις σε κάποια άλλη χώρα. Πολύ περισσότερο αυτό συμβαίνει στην παράνομη δραστηριότητα και στις παράνομες, εγκληματικές πράξεις. Αυτό είναι το περίφημο φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, το οποίο είδαμε πλέον να οξύνεται στα τέλη του προηγούμενου αιώνα και σήμερα να είναι μια πραγματικότητα, μια αδήριτη ανάγκη. Υπάρχει η παγκοσμιοποίηση. Ο κόσμος ουσιαστικά έχει μικρύνει, η επικοινωνία των ανθρώπων πλέον είναι καθημερινή και αυτό βέβαια έχει και τις θετικές αλλά και τις αρνητικές πλευρές του. Το γεγονός αυτό της παγκοσμιοποίησης έχει τη θετική του πλευρά κατ' αρχάς στο εμπόριο, στην τεχνολογία. Έχει τις θετικές του πλευρές σε πάρα πολλούς τομείς.

Όμως, το πρόβλημα είναι ότι τα φαινόμενα της παγκοσμιοποίησης έχουν μια αρνητική πλευρά. Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μία απλή ταυτότητα, με ένα κρατικό έγγραφο, μπορεί ο οποιοσδήποτε Ευρωπαίος πολίτης να γυρίσει και τις είκοσι επτά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό ακούγεται θετικό για τον τουρισμό, θετικό –όπως είπαμε- για το εμπόριο, τη βιομηχανία, αλλά έχει και τις αρνητικές του επιπτώσεις στο θέμα, για παράδειγμα, των παράνομων δραστηριοτήτων, στο θέμα της εγκληματικότητας. Θα μπορούσε σήμερα ένας Ευρωπαίος πολίτης το πρωί να εκτελέσει ένα έγκλημα στη Λισαβόνα και το βράδυ, την ίδια μέρα, χωρίς διατυπώσεις να βρίσκεται στη Σόφια ή στο Βουκουρέστι είτε για να αποφύγει τη σύλληψη είτε για να καλύψει τα ίχνη του εγκλήματος. Αυτό, λοιπόν, δείχνει ότι απαιτείται μια κοινή προσπάθεια πολλών κρατών, για να μπορέσουμε να περιχαρακώσουμε αυτήν την εγκληματικότητα.

Έτσι, λοιπόν, σας λέω ότι πριν από ένα μήνα περίπου, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, είχαμε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού για την προστασία των πολιτιστικών μας αγαθών. Μεταξύ των άλλων, περάσαμε μια διάταξη –πέραν του πολιτισμικού εισαγγελέα που είναι μια σπουδαία διάταξη και που θα ασχολείται μόνο με τα πολιτιστικά θέματα- όπου η Ελλάδα αποκτά αποκλειστική διεθνή αρμοδιότητα για θέματα αρχαιοκαπηλίας, τα οποία γίνονται σε άλλες χώρες.

Δηλαδή, γίνεται ένα έγκλημα που αφορά τα πολιτισμικά μας αγαθά στην Ιταλία ή στη Γαλλία κι αυτός ο οποίος συλλαμβάνεται, θα δικαστεί σύμφωνα με τους κανόνες του ελληνικού δικαίου, έστω και αν στην Ιταλία είναι επιεικέστεροι οι νόμοι στην περίπτωση αυτή.

Αυτά όλα δείχνουν ότι μερικές φορές υπάρχουν ορισμένες εκπτώσεις. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί επιβάρυνση μιας κατάστασης, αφού ο ένοχος αυτός θα μπορούσε να δικαστεί με τον επιεικέστερο νόμο. Όμως, αυτό δεν συμβαίνει και βλέπουμε ότι αυξάνει η δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων.

Έτσι, λοιπόν, πολλές φορές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θίγονται ατομικά δικαιώματα και προσωπικά δεδομένα, τα οποία προστατεύονται, για την αντιμετώπιση μιας εγκληματικής πράξης που βλάπτει το κοινωνικό σύνολο. Μου θυμίζει τα μαθήματα που παίρναμε ως φοιτητές στο πανεπιστήμιο με την περίφημη «κατάσταση ανάγκης».

Σύμφωνα μ' αυτή, πολλές φορές αναγκαζόμαστε να κάνουμε μια παράνομη πράξη, παραδείγματος χάρη, να σπάσουμε την τζαμαρία ενός καταστήματος, όταν βλέπουμε ένα αυτοκίνητο, το οποίο έρχεται καταπάνω μας, σώζοντας έτσι κάτι σπουδαιότερο που είναι η σωματική μας ακεραιότητα ή η υγεία μας.

Έτσι, λοιπόν, πολλές φορές υποχρεωνόμαστε να λάβουμε ορισμένα μέτρα, ορισμένες αποφάσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, που δεν περιέχουν παραχώρηση ούτε εθνικής κυριαρχίας ούτε δικαιωμάτων. Είμαστε, όμως, υποχρεωμένοι να το κάνουμε, γιατί συνδιαμορφώνουμε –όπως είπε ο κ. Βενιζέλος- τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συνεπώς το σχέδιο νόμου που έρχεται σήμερα προς κύρωση αποτελεί επιτέλεση μιας υποχρέωσης της ελληνικής πολιτείας. Ξέρουμε ότι ανέλαβε την υποχρέωση αυτή η ελληνική πολιτεία

μετά από τις Συνθήκες του 1999 και του 2001 της Νίκαιας. Ανέλαβε μια υποχρέωση –ήταν η άλλη κυβέρνηση τότε- και καλά έκανε και ανέλαβε την υποχρέωση αυτή. Κι εμείς, επειδή το κράτος έχει συνέχεια, είμαστε υποχρεωμένοι να συνεχίσουμε και να φέρουμε προς ψήφιση αυτό το νομοσχέδιο.

Έτσι, λοιπόν, το νομοσχέδιο αυτό στοχεύει στην καταπολέμηση των σοβαρών μορφών του οργανωμένου εγκλήματος, αλλά επιπλέον συντονίζει τις δραστηριότητες όλες που διεξάγονται από τις εθνικές διωκτικές αρχές. Συντονίζει τη δράση όλων των κρατών στο επίπεδο αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τις απόψεις των κομμάτων τα οποία δεν δέχονται να υπερψηφιστεί αυτό το σχέδιο νόμου. Βεβαίως, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει συνταχθεί και καλώς συντάσσεται με το νομοσχέδιο και θα το υπερψηφίσει, όπως ετόνισε.

Όμως, δεν μπόρεσα να καταλάβω, κατ' αρχάς, τις θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος. Κύριε Αλυσανδράκη, νομίζω ότι η μη ψήφιση οφείλεται βασικά στο ιδεολογικό πρόβλημα που έχετε με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι ταμπού για σας η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ό,τι προέρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι κακό, είναι αποκρουστέο, είναι απορριπτέο. Αυτό είναι μια θέση την οποία σέβομαι. Είστε συνεπείς στη θέση αυτή, αλλά δεν βοηθάει σήμερα. Τον αιώνα της παγκοσμιοποίησης, δεν μπορεί να πορεύεται αυτή η χώρα μόνη της στον κόσμο, σαν καλαμιά στον κάμπο, και να μη βρίσκεται στο δρόμο κάποιων άλλων χωρών.

Και εσείς τότε που υπήρχε η Σοβιετική Ένωση, τότε που υπήρχε ο κομμουνισμός στη Σοβιετική Ένωση, ιδεολογικά είχατε ενταχθεί. Θυμάστε όλοι και με το Σύμφωνο της Βαρσοβίας ότι ιδεολογικά ήσασταν εντεταγμένοι εκεί. Γιατί τότε, λοιπόν, που πιστεύατε εκεί, εσείς πιστεύατε ότι η Ελλάδα θα έπρεπε να ανήκει στο Κομμουνιστικό Κόμμα, στο ευρύτερο Κομμουνιστικό Κόμμα ανά τον κόσμο και σήμερα πιστεύετε ότι η Ελλάδα θα πρέπει να είναι μόνη της, να μην ανήκει σε κανένα συνασπισμό, σε καμμία ομάδα κρατών και αρνείστε τόσο κατηγορηματικά την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Είναι η φιλοσοφία σας και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, πιστεύω εγώ ότι αρνείστε την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

Υπάρχει, βέβαια, πέραν αυτού και άλλος λόγος, πέραν, δηλαδή, του ιδεολογικού προβλήματος που έχετε, υπάρχει και ο λόγος ότι η πρόσβαση των εθνικών μελών στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως λέτε, γίνεται πάντοτε υπό την επιφύλαξη της τήρησης των διατάξεων του ισχύοντος νόμου, το άρθρο 7, το οποίο εσείς αρνείστε ότι μπορεί να καλύψει τέτοιες περιπτώσεις.

Είναι λογικό το πρόβλημα που θέτετε για τα προσωπικά δεδομένα. Είναι λογικό ότι μπορεί κάποιες στιγμές τα προσωπικά δεδομένα, όπως στην περίπτωση του εγκληματία, του θύματος ή του μάρτυρα, να γίνονται γνωστά. Όμως, πώς θα το κάνουμε; Πολλές φορές είναι υποχρεωμένη η Ευρωπαϊκή Ένωση να λάβει ορισμένα μέτρα τα οποία δεν θίγουν ακριβώς ή μάλλον, συμβαίνει αυτό που σας είπα προηγουμένως, για να προστατεύσουμε ένα μεγαλύτερο δικαίωμα, αναγκαζόμαστε να εκχωρήσουμε τρόπον τινά κάποια ελάχιστα, απειροελάχιστα δικαιώματα.

Έτσι, λοιπόν, εσείς αρνείστε και την Ευρωπαϊκή Ένωση, αρνείστε και τη EUROJUST, αρνείστε και τη «EUROPOL», αρνείστε και τη «FRONTEX», αυτήν τη διασυνοριακή ομάδα, θα έλεγα.

Κύριε Αλυσανδράκη, εσείς δεν κατάγεστε από νησιωτική περιοχή να δείτε τι συμβαίνει καθημερινά. Το είπε ο συνάδελφος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προηγουμένως -νομίζω ο κ. Νικητιάδης- τι συμβαίνει στις δικές μας τις περιοχές οι οποίες δεν φυλάσσονται. Δεν είναι δυνατόν να φυλάξεις σήμερα όλα τα νησιά μας.

Και αυτό προέκυψε και στο θέμα της αρχαιοκαπηλίας, που δεν μπορεί η Ελλάδα να προφυλάξει όλα τα νησιά, όταν γύρω από κάθε νησί υπάρχουν πάρα πολλά ευρήματα. Αφού η Ελλάδα είναι ένα απέραντο μουσείο, δεν μπορεί να τα φυλάξει, όπως δεν μπορεί να φυλάξει και τα σύνορά της, πρακτικά και ουσιαστικά. Όταν έχουμε δύο με τρεις χιλιάδες νησιά, πώς μπορεί να συμβεί αυτό;

Εμείς, όχι μονάχα είμαστε υπέρ της «FRONTEX», αλλά ζητήσαμε και ζητούμε να ενισχυθεί ο ρόλος της στην Ευρώπη, να ενισχυθεί ο ρόλος της στο Αιγαίο. Διότι καθημερινά βλέπουμε εμείς, οι νησιώτες, να έρχονται απ' όλες τις πλευρές, από την Τουρκία και από τη Μέση Ανατολή και από την ευρύτερη Ασία, οικονομικοί πρόσφυγες. Οι άνθρωποι έχουν το δίκιο τους. Όταν ζουν μία ζωή πάρα πολύ δύσκολη οικονομικά, έρχονται στις πιο αναπτυγμένες χώρες. Όταν έρχονται άνθρωποι διωγμένοι από δικτατορίες ή από καθεστώτα τα οποία δεν τα επιθυμούν, έρχονται και ζητούν κάποιο καταφύγιο. Όμως, σ' όλα υπάρχει κάποιο όριο. Πρέπει να ελέγχονται όλες αυτές οι περιπτώσεις.

Γι' αυτό, λοιπόν, πρέπει η «FRONTEX» να ενισχύσει τη φύλαξη στα ευρωπαϊκά σύνορα, στο Αιγαίο, γιατί τα σύνορα του Αιγαίου είναι και σύνορα της Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω δυο λόγια και για τις μικρές επιφυλάξεις που έχει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Δεν κατάλαβα βέβαια την ουσία της αντίθεσής του προς αυτό το νομοσχέδιο. Εκφράζει την απορία πώς ενώ η χώρα συμμετείχε στις δράσεις της EUROJUST από το 2003, ενσωματώνουμε τώρα, το 2008, την κοινοτική οδηγία.

Έδωσε τις εξηγήσεις ο κύριος Υπουργός. Υπήρξε μια καθυστέρηση. Πολλές φορές υπάρχει μια ωρίμανση σε ορισμένα γεγονότα που πρέπει να κατασταλάξουν για να μπορέσει να πάρει μια απόφαση η Κυβέρνηση. Αυτός είναι ο λόγος.

Εγώ θα έλεγα στο Συνασπισμό ότι θα δεχθώ ότι καθυστέρησε η Κυβέρνηση, θεωρητικά και υποθετικά. Ψηφίζετε το νομοσχέδιο ως προς την ουσία του; Δεν είναι αυτή αιτιολογία, δεν είναι αυτός λόγος άρνησης υπερψήφισης αυτού του νομοσχεδίου.

Νομίζω, κύριε Τσούκαλη, ότι ξεχάσατε αυτό που είπατε στην επιτροπή, ότι η Ελλάδα μαζί με την Ισπανία ήταν από τα είκοσι πέντε τότε μέλη που είπαν ότι πρέπει να περάσει από το Εθνικό Κοινοβούλιο ο νόμος αυτός. Εσείς το είπατε μέσα στην επιτροπή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Έτσι είναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Έτσι είναι. Βεβαίως και είναι έτσι. Αυτό γίνεται τώρα.

Πώς λειτούργησε στα χρόνια αυτά; Λειτούργησε όπως λειτουργούσε στις χώρες οι οποίες δεν απεδέχθησαν ότι πρέπει να περάσει με νόμο από τα εθνικά τους κοινοβούλια. Λειτούργησε αυτά τα χρόνια και σήμερα έρχεται η υπερψήφιση. Δεν γίνεται, όπως είπε το Κομμουνιστικό Κόμμα, πίσω από την πλάτη του λαού, πίσω από την πλάτη του Κοινοβουλίου για να σταματήσουμε τις λαϊκές αντιδράσεις.

Ποιες λαϊκές αντιδράσεις; Εδώ το 80% του ελληνικού λαού, όπως εκπροσωπείται σήμερα από τα δυο μεγάλα κόμματα στο Εθνικό Κοινοβούλιο, υπερψηφίζει αυτό το σχέδιο νόμου. Ποιος το αρνείται λοιπόν;

Έχω, λοιπόν, την αίσθηση ότι πρέπει να υπερψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο και ότι θα βοηθήσει στην πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος. Και θέλω να συγχαρώ τελικά τον Υπουργό, ο οποίος το έφερε προς ψήφιση, παρά το γεγονός ότι εκκρεμούν δέκα συμβάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πρέπει κάποια στιγμή να έρθουν εδώ προς ψήφιση.

Και θέλω να σας συγχαρώ και για κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ. Δεν ξέρω το θέμα με τα Δωδεκάνησα, το θέμα του ειρηνοδικείου, που είπε ο κ. Βενιζέλος «αφού δεν μπορεί να λυθεί ένα μικρό θέμα, τότε αντιλαμβάνομαι πώς μπορούν να λυθούν τα μεγάλα θέματα». Θα απαντήσω τούτο, όμως, προς την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ο κύριος Υπουργός έλυσε ένα πολύ μεγαλύτερο θέμα που εκκρεμούσε εξήντα και εβδομήντα χρόνια, το θέμα της ίδρυσης του Εφετείου Αιγαίου τουλάχιστον και μερικών άλλων εφετείων.

Σας συγχαίρω, κύριε Υπουργέ, και ελπίζω εντός των ημερών να ανακοινώσετε ότι αρχίζουν οι διαδικασίες της ίδρυσης του Εφετείου Αιγαίου, γιατί αυτό είναι ένα μεγάλο επίτευγμα, είναι επίτευγμα του αιώνα για μας που ζούμε απομονωμένοι στα ακριτικά νησιά. Σας συγχαίρω και περιμένω εντός των ημερών, κύριε Υπουργέ, να κάνετε τη σχετική ανακοίνωση για να ηρεμήσει επιτέλους αυτός ο τόπος που τόσο πολύ περιμένει να ακούσει από σας την ανακοίνωση της ίδρυσης του Εφετείου Αιγαίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα αυτή η κοινοβουλευτική μέρα, πέραν του ότι είναι κοπιώδης, δεν έχει πάει τουλάχιστον για μένα και σπουδαία, υπό την έννοια ότι το πρωί ο συνάδελφός μου κ. Γεωργιάδης μου άσκησε μια κριτική, διότι αναγνώρισα την εγκυρότητα ενός επιχειρήματος της Αριστεράς, προκειμένου βεβαίως εν συνεχεία να αποδείξω το κατ' ουσίαν αβάσιμο του επιχειρήματος. Αλλά ο κ. Γεωργιάδης δεν ήθελε ούτε την κατ' αρχήν εγκυρότητα αυτού του επιχειρήματος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κατά το «είπεν άφρων ουκ έστιν Θεός».

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έτσι, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα ο κύριος Υπουργός εξετίμησε τη θέση μας ως μια θέση η οποία προσεγγίζει στις θέσεις του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Του Συνασπισμού. Σχέσεις αγάπης και μίσους.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Άρα, είναι μια δύσκολη κοινοβουλευτική μέρα και θέλω με την ευκαιρία αυτή να διευκρινίσω το εξής:

Κατά τη γνώμη μου ανέκυψαν μια σειρά από επιχειρήματα κατά τη συζήτηση του παρόντος σχεδίου νόμου και θα έλεγα ότι αυτά μπορούν να καταταγούν σε δύο κατηγορίες.

Υπήρξαν επιχειρήματα αρχής. Θα έλεγα ότι ένα επιχείρημα αρχής είναι αυτό το οποίο αναπτύξαμε εμείς και στο οποίο θα αναφερθώ στη συνέχεια, δηλαδή, κυρίως στη σχέση εθνικού κράτους και εθνικής κυριαρχίας και αν αυτή τελικά θίγεται και σε ποιο βαθμό μέσα απ' αυτό το σχέδιο νόμου.

Το δεύτερο επιχείρημα αρχής που άκουσα εναντίον του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου ήταν ότι τελικώς ενδέχεται με την εφαρμογή αυτού του σχεδίου νόμου και με τη λειτουργία της EUROJUST να απειληθούν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αυτό ακούστηκε πιο έντονα από την πλευρά της Αριστεράς και νομίζω ότι εν μέρει υιοθετήθηκε ως μία κριτική από συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που μίλησαν.

Δεν ακούστηκε καθόλου το επιχείρημα της αποτελεσματικότητας το οποίο θα ήταν μία κριτική των διατάξεων και της λειτουργίας της EUROJUST ως προς το αν πρόκειται πράγματι, έτσι όπως εισάγεται αυτή η ρύθμιση, να φέρει τα αποτελέσματα, τα οποία εν πάση περιπτώσει υποτίθεται ότι θέλει να φέρει.

Επιτρέψτε μου να τελειώσω με τα επιχειρήματα αρχής και να τα διευκρινίσω.

Κύριε Υπουργέ, είναι ξεκάθαρο ότι μας αδικείτε. Και λέω ότι μας αδικείτε, γιατί δεν θέλω να πιστέψω ότι δεν έχετε εννοήσει τη σημαντική διαφορά της δικής μας κριτικής από την κριτική που κάνει η Αριστερά στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Και θα έλεγα ότι από την τοποθέτηση του αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας διευκρινίστηκε πλήρως η δική μας θέση και η δική τους θέση.

Και λέω το εξής: Στο συλλογισμό της Αριστεράς, η όποια υπεράσπιση του εθνικού κράτους γίνεται για έναν και μόνο λόγο, γιατί θεωρούν ότι μέσα από το εθνικό κράτος θα διεκδικήσουν αποτελεσματικότερα και καλύτερα τους δικούς τους ιδεολογικοπολιτικούς στόχους. Αυτός είναι ο μόνος λόγος που εντελώς τακτικιστικά, εντελώς πρόσκαιρα, η Αριστερά έχει μία αντίθεση σ' αυτό το υπερεθνικό μόρφημα που λέγεται «Ευρωπαϊκή Ένωση» και που απλώς μέχρι να επιτευχθούν οι δικοί τους ιδεολογικοπολιτικοί στόχοι, θέλουν να σταματήσουν αυτήν τη διαδικασία της ενοποιήσεως.

Εμείς έχουμε ένα πραγματικό επιχείρημα υπερασπίσεως του εθνικού κράτους ως αυταξίας, υπό τη διπλή έννοια, δηλαδή, και υπό την έννοια ότι για μας η εθνική κυριαρχία αποτελεί ένα θεμέλιο πάνω στο οποίο έχουμε μία συλλογική αναφορά ως κοινωνία, γιατί κατά τη δική μας αντίληψη ακριβώς η εθνική κοινωνία είναι εκείνη που συγκροτεί το εθνικό κράτος και υπό την έννοια ότι το εθνικό κράτος υπάρχει ακριβώς για να υπερασπιστεί την εθνική κοινωνία. Και βεβαίως, γι' αυτόν το λόγο μας βρίσκετε εξαιρετικά επιφυλακτικούς στην όποια εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας, γιατί είναι ιδεολογικό μας προαπαιτούμενο.

Εδώ, λοιπόν, υπάρχει ένα ζήτημα και καλό θα ήταν όλοι να ξεκαθαρίσουμε κάποια θέματα. Δεν λέω ότι πάντα τα θέματα είναι έτσι απλά. Και να πω τι εννοώ. Δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να υπάρχουν στιγμές, όπου υπερασπιζόμενος το εθνικό συμφέρον και την εθνική ωφέλεια, μπορεί κάποιος να δεχθεί απομειώσεις της εθνικής κυριαρχίας. Δεν λέω ότι όποιος το κάνει αυτό, πάντοτε κάνει κακά. Λέω, όμως, ότι πάντως είναι ένα σημείο στο οποίο κανείς πρέπει να σταθμίζει το τι συμβαίνει.

Ήταν ενδιαφέρουσα η δική σας τοποθέτηση, κύριε Υπουργέ, υπό την εξής έννοια. Εγώ θα περίμενα ότι μία πιο εύκολη υπεράσπιση θα ήταν ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου στην πραγματικότητα δεν θίγει την εθνική κυριαρχία, δεν θίγει το εθνικό κράτος. Δεν επιλέξατε αυτήν τη γραμμή. Δεν είπατε αυτό. Αντίθετα, είπατε ότι στην πραγματικότητα, στην κατεύθυνση μίας λογικής ομοσπονδιακής Ευρώπης, εξαιτίας των απορρεουσών δεσμεύσεων από τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εν γένει από τη λειτουργία μας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οφείλουμε να αποδεχθούμε και το συγκεκριμένο περιορισμό της εθνικής κυριαρχίας.

Η προσωπική μου άποψη είναι ότι τούτο εδώ πράγματι αποτελεί περιορισμό της εθνικής κυριαρχίας, διότι βεβαίως ένας από τους κατ' εξοχήν σκληρούς πυρήνες αυτού που λέμε «κράτος» είναι η δικαιοσύνη. Και είναι ίσως από τους πιο σκληρούς, καθώς βρίσκεται ακριβώς στο κέντρο της έννοιας της κρατικής εξουσίας.

Το επιχείρημα το οποίο αναφέρεται –και το οποίο άκουσα από πολλούς ομιλητές και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- είναι ότι σε τελευταία ανάλυση εξαιτίας της παγκοσμιοποίησης υπάρχει η ανάγκη πια ενός ευρύτερου συντονισμού για να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το διεθνές έγκλημα. Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι αυτό το επιχείρημα μπορεί να χρησιμοποιηθεί, κατά τη γνώμη μου, στο πρώτο επίπεδο του πυλώνα του συστήματος της ποινικής δικαιοσύνης που είναι η ποινική καταστολή, δηλαδή, στο επίπεδο της αστυνομεύσεως.

Εάν στο σημείο αυτό υπήρχε ένα επιχείρημα το οποίο έλεγε ότι χρειαζόμαστε καλύτερα συντονισμένη αστυνομική δουλειά και γι' αυτό θα πρέπει να συστήσουμε το άλφα ή το βήτα όργανο συντονισμού των αστυνομικών επιτελείων για να έχουμε αντιεγκληματική πολιτική και αντιεγκληματικό αποτέλεσμα, τότε θα σας έλεγα ότι το επιχείρημά σας στο επίπεδο της αποτελεσματικότητας αποκτά μια εγκυρότητα.

Εσείς, όμως, δεν επιλέξατε αυτό το δρόμο. Επιλέξατε το δρόμο όπου αποδέχεστε ότι αυτό είναι μια απομείωση της εθνικής κυριαρχίας, προφανώς διότι εν συνεχεία αν το κάνατε διαφορετικά, δεν θα μπορούσατε να εξηγήσετε πώς, για παράδειγμα, μπορεί κάποιος να ζητά την έναρξη, την κίνηση, της ποινικής διώξεως και να μην πούμε ότι αυτό ήδη αποτελεί μία συγκεκριμένη απομείωση της δικαστικής εξουσίας, αφού τη ζητά και την κινεί. Και ουσιαστικά, μόνο με μία ορισμένη διαδικασία θα μπορούσε κάποιος να την αρνηθεί.

Άρα, λοιπόν, το ερώτημα είναι το εξής: Από τα συμφραζόμενά σας, δέχεστε πρώτον, ότι τούτο εδώ το σχέδιο νόμου επιφέρει πράγματι απομείωση της εθνικής κυριαρχίας. Πλην, όμως, λέτε ότι είναι δικαιολογημένη, γιατί αποτελεί δέσμευσή μας στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εδώ, λοιπόν, αμέσως θα σας απαντήσω –και νομίζω ότι το υπαινίχθη ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ρωτώντας σας τα εξής: Τι είδους δεσμεύσεις και τι είδους διαπραγματεύσεις είναι αυτές που αναλαμβάνουμε κάθε φορά και γιατί τις αναλαμβάνουμε στα πλαίσια ποιας διαδικασίας και με ποιες διεργασίες; Άρα, λοιπόν, εδώ θα σας πω ότι αν αναλάβατε τέτοια δέσμευση, κακώς την αναλάβατε. Και αυτό αποτελεί μία πολιτική τοποθέτηση.

Όμως, το δεύτερο το οποίο θα μπορούσατε να πείτε είναι ότι αυτή η δέσμευση αναλαμβάνεται ακριβώς γιατί θέλουμε να έχουμε αποτελεσματικότητα στην αντιμετώπιση του εγκλήματος.

Όμως, στο κομμάτι της αποτελεσματικότητας είναι που ουσιαστικά μένει απολύτως ατεκμηρίωτη η επιχειρηματολογία σας. Δηλαδή, ναι μεν έχουμε απομείωση της εθνικής κυριαρχίας, αλλά για ποια αποτελεσματικότητα μιλάμε; Για να συντο-

νιστούν τα δικαιικά συστήματα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυρίως σ' ένα αρχικό επίπεδο ποινικών διώξεων –γιατί όλα τα υπόλοιπα είναι ανταλλαγές πληροφοριών και κάτι τέτοια- στο επίπεδο της κινήσεως της ποινικής διώξεως.

Ερωτώ: Αυτό δεν μπορεί να γίνει στο πλαίσιο της δικαστικής συνδρομής; Γιατί χρειαζόμαστε έναν καινούριο θεσμό, ένα καινούριο όργανο με τέτοιες απευθείας εξουσίες;

Αν η απάντηση είναι ότι η δικαστική συνδρομή δεν λειτουργεί –το ακούμε καμμιά φορά- ή ότι καθυστερεί, τότε να ρωτήσω το εξής: Γιατί δεν βελτιώνουμε τη δικαστική συνδρομή; Γιατί δεν παίρνουμε μέτρα, ώστε να μην καθυστερεί η παροχή της δικαστικής συνδρομής; Γιατί δεν πάμε σ' αυτή την κατεύθυνση και προτιμάμε απευθείας την εύκολη οδό, την οδό της απομειώσεως της εθνικής κυριαρχίας σ' ένα τόσο κεντρικό θέμα;

Η απάντηση, λοιπόν, η οποία δίνεται –και νομίζω ότι την έθεσε εύστοχα ο Αγορητής μας συνδέοντας στην πραγματικότητα αυτό το σχέδιο νόμου μ' αυτό το οποίο έρχεται με τη μεταρρυθμιστική Συνθήκη και επομένως με μία περαιτέρω σημαντική μείωση της κυριαρχίας μας στο χώρο της δικαιοσύνης- είναι η εξής: Αν αυτό αποτελεί ένα είδος προετοιμασίας γι' αυτό το οποίο έρχεται, τότε καλό είναι να ομολογηθεί, ώστε να ξέρουμε όλοι το πού βαδίζουμε και το πού πηγαίνουμε.

Διότι μιλάμε όλοι για τη μεταρρυθμιστική Συνθήκη, αλλά ελάχιστοι γνωρίζουν τις λεπτομέρειές της. Ευρεία συζήτηση γι' αυτή δεν έχει ξεκινήσει, κουβέντα δεν κάνουμε και πολύ φοβάμαι ότι η μεταρρυθμιστική Συνθήκη θα έρθει μία ωραία ημέρα στο Εθνικό Κοινοβούλιο και με τη γνωστή διαδικασία θα περάσει και θα τελειώσει όλη αυτή η ωραία ιστορία και κανείς δεν θα έχει καταλάβει πολλά πράγματα για το ποιες είναι οι συνέπειες της εφαρμογής τέτοιων σημαντικών νομοθετικών κειμένων, συνταγματικής τάξης στην πραγματικότητα –όπως και να τη βαφτίζουμε- τα οποία αφορούν την κυριαρχία μας και το μέλλον μας.

Η θέση μας για τη μεταρρυθμιστική Συνθήκη είναι ξεκάθαρη. Ας μην το κουκουλώσουμε και αυτή τη φορά και ας γίνει μία ευρεία συζήτηση. Κυρίως, ας πάμε σε δημοψήφισμα. Ας ανοίξουμε αυτήν την κουβέντα. Και αυτή η κουβέντα θα ανοίξει μόνο με δημοψήφισμα. Σ' αυτά τα πλαίσια, είναι καλό αυτές οι τοποθετήσεις να έχουν μία πληρότητα.

Εάν το δικό σας όραμα είναι η ομοσπονδιακή Ευρώπη και η περιφερειοποίηση ή, όπως την είπε ο συνάδελφός μου, η μετατροπή του εθνικού κράτους σε νομαρχία, αυτό είναι καλό να το πείτε, για να κρίνει και ο ελληνικός λαός και να κάνει τις τοποθετήσεις του. Μπορεί να επιλέξει ότι πράγματι αυτός είναι ο δρόμος.

Αν το επιλέξει ο ελληνικός λαός και αν το θέλει, με γεια του με χαρά του! Εμείς έχουμε τις απόψεις μας και θα συνεχίσουμε να τις παλεύουμε είτε πει έτσι ο ελληνικός λαός είτε πει αλλιώς. Όμως, σε τελευταία ανάλυση, θα προσπαθούμε να τον πείσουμε γι' αυτό που πιστεύουμε. Είναι, όμως, σημαντικό όλα αυτά να ειπωθούν ξεκάθαρα και με σαφήνεια, ώστε να ξέρουμε πού βαδίζουμε.

Εδώ, λοιπόν, σε αυτήν τη Συνθήκη έγινε, επίσης, μια απόπειρα να αντικρουστεί και οφείλω εδώ μια απάντηση στην πτέρυγα της Αριστεράς, που θέτει το ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως το κεντρικό αντεπιχείρημα.

Κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πούμε πράγματα τα οποία να είναι –ας το πω έτσι- στοιχειωδώς συγκροτημένα. Βάλτε το ζήτημα της αντιρρήσεώς σας εκεί που πραγματικά μπορείτε να το θέσετε. Και εδώ, σε αυτά όλα, σε αυτά που έρχονται, η πραγματική αντίρρηση, εκεί που πρέπει να τοποθετηθεί κανείς, είναι στο αν τελικώς θα υπερασπιστεί το εθνικό κράτος, την εθνική κοινωνία ή όχι. Μην μου λέτε ότι έχετε αντίρρηση, γιατί υπάρχει έλλειμμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση! Δηλαδή πού υπάρχει μεγαλύτερη προστασία δικαιωμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από την Ελλάδα και απ' όλες τις χώρες που είναι μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Πού; Σε ποια συγκεκριμένη χώρα; Να μου το πείτε να πάμε να υιοθετήσουμε το πρόγραμμά της για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Έρχεστε, λοιπόν, και λέτε ότι τούτες εδώ οι συνθήκες, με όλες αυτές τις προϋποθέσεις κάτω από τις χίλιες εξαιρέσεις και με όλους αυτούς τους όρους μπορεί να θίξουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, τότε σας το λέμε ξεκάθαρα. Έχουμε φθάσει σε ένα σημείο να προστατεύουμε τα προσωπικά δεδομένα των παιδεραστών –σε αυτό το σημείο έχουμε φθάσει!- και δεν ερχόμαστε καθόλου να δούμε τι θα κάνουμε με τα παιδιά, που γίνονται θύματα των βιαστών και των παιδεραστών. Σε αυτό το σημείο σήμερα έχουν φθάσει τα ανθρώπινα δικαιώματα!

Λέω, λοιπόν, να βάζουμε τα ζητήματα εκεί που πραγματικά βρίσκονται. Το πρόβλημα με αυτό εδώ το σχέδιο νόμου δεν είναι ότι θίγει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το πρόβλημα με αυτό εδώ είναι ότι εγκαθιδρύει μια εξουσία, η οποία αύριο το πρωί θα έχει τη δυνατότητα να κινεί ποινικές διώξεις, να ζητά πληροφορίες, να συλλέγει στοιχεία μέσα από την ίδια την εσωτερική, έννομή μας τάξη. Αυτό είναι το βασικό μας ζήτημα.

Αν δεν θέλετε να το πείτε, τότε να είστε συνεπείς. Ελάτε και υπερψηφίστε το μαζί με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και με τη Νέα Δημοκρατία και αφήστε τώρα τις αντιρρήσεις, που είναι τελείως ανεδαφικές.

Εάν θέλετε να συνταχθείτε με εκείνους που έχουν πραγματική αντίρρηση, ελάτε με τη σωστή επιχειρηματολογία, ελάτε με αυτή που είναι πραγματική αντίρρηση και ελάτε να γίνετε ένα κομμάτι –ας το πω- αυτού του μετώπου που αντιστέκεται σήμερα σε αυτήν την εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας. Ή από εδώ ή από εκεί. Όχι όμως για να διαφοροποιηθούμε με έναν τρίτο λόγο, ο οποίος είναι απολύτως ανύπαρκτος!

Εγώ, τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ, θέλω να πω το εξής: Υπάρχει ένα δεύτερο κομμάτι στο σχέδιο νόμου –και αυτό είναι σημαντικό- το οποίο μιλά για τις κοινές ομάδες έρευνας. Βλέπετε ότι σε αυτό το δεύτερο κομμάτι όλα προϋποτίθενται από τις προηγούμενες έγγραφες συμφωνίες των κρατών-μελών.

Ερώτημα: Γιατί δεν θα μπορούσατε να αποδεχθείτε αυτό το δεύτερο κομμάτι που προϋποτίθεται και που είναι και σημαντικό; Γιατί, πράγματι, το θέμα των ερευνών είναι σημαντικό κομμάτι για τη συλλογή στοιχείων, προκειμένου να προχωρήσει η αντιεγκληματική διαδικασία. Γιατί, λοιπόν, δεν αποδέχεστε αυτό το δεύτερο κομμάτι, παρά αποδέχεστε και το πρώτο, στο οποίο ουσιαστικά αναγνωρίζονται δυνατότητες άμεσης παρεμβάσεως στο εσωτερικό της έννομής μας τάξης;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Γεώργιος Παπαδημητρίου, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα αναπτύξω λίγες μόνο σκέψεις, γιατί η ώρα είναι προχωρημένη. Ευχαριστώ για τη δυνατότητα που μου δίνετε να αγορεύσω στο τέλος, κάνοντας ορισμένες γενικές επισημάνσεις.

Ακούστηκαν ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις, εύλογες ανησυχίες και αιτιάσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να είχαν προ πολλού διασκεδαστεί. Θα μου επιτρέψετε να εξηγήσω τουλάχιστον το λόγο για τον οποίο οι αιτιάσεις και οι αμφισβητήσεις αυτές εξακολουθούν να διατηρούν την έντασή τους. Εξηγείται εν όψει μιας πραγματικότητας που πρέπει να αναδείξουμε και να αντιμετωπίσουμε.

Η Βουλή δεν γνωρίζει, δεν πληροφορείται, δεν συμμετέχει ούτε στο πιο ώριμο στάδιο για τις αποφάσεις που λαμβάνονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και καλείται, εκ των υστέρων, να προωθήσει νομοθετικές πράξεις για την εναρμόνιση και τη συμμόρφωση της Ελλάδας προς τις κοινοτικές υποχρεώσεις της.

Εάν συνέβαινε αυτό, δηλαδή εάν σ' ένα σημείο ωριμότητας μιας πράξης και πριν από την υιοθέτησή της ή ακόμα και μετά την υιοθέτησή της η Βουλή ενημερώνονταν, θα είχε πλήρη γνώση για τις αποφάσεις, τις επιλογές και το περιεχόμενό τους και θα μπορούσε εγκαίρως να εντοπίσει προβλήματα, να τα κοινολογήσει στην Κυβέρνηση και να την παρακαλέσει να ορθώσει το παράστημά της, προκειμένου να προσδιορίσει τις προωθούμενες ρυθμίσεις με βάση τις ανησυχίες που εκφράζονται στο Εθνικό Κοινοβούλιο.

Αυτή η πραγματικότητα παρουσιάζεται περισσότερο ανάγλυ-

φη στην περιοχή όπου μπορεί να θίγονται ελευθερίες και δικαιώματα των πολιτών, όπως στη δικαιοσύνη, στη δημόσια τάξη και στις εσωτερικές υποθέσεις με δύο λόγια στον τρίτο πυλώνα.

Τι έγινε, λοιπόν, εδώ; Η δική μας Κυβέρνηση, όπως συνηθίζεται συνέπραξε στη λήψη της απόφασης του 2002, προς την οποία καλούμαστε τώρα να συμμορφωθούμε. Θυμίζω, για να διασκεδάσω ανησυχίες συναδέλφων, ότι η Μεταρρυθμιστική Συνθήκη επιτελεί εν προκειμένω σημαντική πρόοδο. Εκτός του γεγονότος ότι επιβάλλει τον έλεγχο της επικουρικότητας και της αναλογικότητας από τα εθνικά κοινοβούλια, επιβάλλει και την υποχρέωση έγκυρης πληροφόρησής τους για τις αποφάσεις, οι οποίες λαμβάνονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι διασφαλίζει τη δυνατότητά τους να εκφράζουν είτε πριν από τη λήψη μιας απόφασης ανησυχίες, επιφυλάξεις και αιτιάσεις, τις οποίες θα έπρεπε η Κυβέρνηση να λάβει υπόψη κατά την οριστική υιοθέτηση της πράξης είτε εκ των υστέρων και να κρίνουν εάν και κατά πόσο η πρωτοβουλία του ενωσιακού οργάνου από το οποίο προέρχεται εναρμονίζεται με τις αρχές της επικουρικότητας και την αναλογικότητας.

Όλα αυτά δεν συμβαίνουν. Κι ακριβώς επειδή δεν συμβαίνουν, εντείνονται τα ελλείμματα και στην Αίθουσα αυτή, αλλά το σημαντικότερο στους πολίτες. Και μαζί με τα ελλείμματα πληροφόρησης εντείνεται η αμφισβήτηση για τα ευρωπαϊκά πράγματα. Το ζούμε και το διαπιστώνουμε καθημερινά.

Τώρα, στην πράξη, τι συμβαίνει. Εμείς εκφράζουμε την ικανοποίησή μας, και το δηλώσαμε, ότι έστω και με πολύ μεγάλη και απολύτως αδικαιολόγητη καθυστέρηση καλείται η Βουλή να συμμορφωθεί σε μία απόφαση για την οργάνωση στο ενωσιακό επίπεδο της δικαιοσύνης, τη EUROJUST. Όμως, όπως σημειώσαμε και στην Επιτροπή, είχαν προηγηθεί κατ' επανάληψη αποφάσεις των Υπουργών Δικαιοσύνης και επί Κυβερνήσεως ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά και επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας για τη σύσταση επιτροπών που είχαν την εντολή να εκπονήσουν σχέδια, προκειμένου η Βουλή να εγκρίνει την απόφαση. Δεν συνέβη αυτό.

Κύριε Πρόεδρε, αυτό είναι εξόχως ανησυχητικό, διότι υποδηλώνει μία αταξία απολύτως αδικαιολόγητη. Διέρρευσε μία ολόκληρη κυβερνητική θητεία και δεν κατέστη δυνατή η συμμόρφωσή μας με την απόφαση του 2002. Σας θυμίζω δε ότι η ίδια η απόφαση προβλέπει τερματική στιγμή συμμόρφωσης την 6η -δεν θυμάμαι καλά την λεπτομέρεια- Σεπτεμβρίου του 2003. Άρα, η υποχρέωσή μας είναι έκτοτε ληξιπρόθεσμη.

Καλούμαστε τώρα, σχεδόν πέντε χρόνια μετά –νομίζω ότι μετράω καλά- τεσσεράμισι χρόνια μετά να συμμορφωθούμε στην απόφαση. Σαν να μην φτάνει αυτό, ενσωματώνεται στο νομοσχέδιο και η συμμόρφωσή μας με την απόφαση για τις ομάδες εργασίας, της οποίας η υποχρέωση συμμόρφωσης έληγε την 1η Ιανουαρίου του 2003. Αλλά για να σας δείξω πόσο διάτρητη είναι η συμμόρφωση που επιχειρούμε –και πρέπει να ομολογήσω, κύριε Υπουργέ, ότι φέρετε βάρη του γάμου, για τα οποία δεν έχετε ευθύνη εσείς προσωπικά, αλλά η Κυβέρνησή σας- η απόφαση του 2002 για τη EUROJUST αποτελεί συγκεκριμενοποίηση και εξειδίκευση της σύμβασης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή που συνήψαν το 2000 τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διακυβερνητική λογική, προκειμένου να οργανώσουν τα θεμέλια για τη δικαστική συνεργασία.

Η σύμβαση αυτή, κύριε Υπουργέ, δεν έχει κυρωθεί ακόμη από το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Αυτή είναι πράγματι διεθνής σύμβαση και όχι απόφαση. Αλλά για την κύρωσή της έχουμε, όπως αναφέρει η ίδια υποχρέωση. Η σύμβαση ισχύει αφής συμπληρωθεί ο ελάχιστος αριθμός των κυρωτικών εγγράφων, κάτι που έχει γίνει ήδη από τον Αύγουστο του 2005. Έκτοτε, η σύμβαση αυτή ισχύει σε όλα τα κράτη-μέλη και αυτή αποτελεί το βάθρο για όλες τις αποφάσεις που ρυθμίζουν τη EUROJUST. Σημειώστε το, κύριε Υπουργέ, και σας παρακαλώ πολύ να σπεύσετε, να εισάγετε την κύρωση της συνθήκης για την αμοιβαία δικαστική προστασία του 2000, χωρίς άλλη καθυστέρηση, στην τρέχουσα Σύνοδο.

Στο λίγο χρόνο που απομένει θα ήθελα να σημειώσω, όπως παρατήρησαν και οι συνάδελφοι και του δικού μου κόμματος, αλλά και άλλων μερίδων του Κοινοβουλίου, ότι για μας είναι αυτονόητη η ανάγκη συμπερίληψης διάταξης στο νόμο για την προστασία των δικαιωμάτων. Όταν διεθνοποιείται και κοινοτικοποιείται η δικαστική συνεργασία, θα πρέπει αυτό το αναγκαίο άνοιγμα, το οποίο αποδέχεται τουλάχιστον η ευρεία πλειοψηφία της Βουλής να συνοδεύεται πάντοτε από μια παράλληλη, ενισχυμένη προστασία των δικαιωμάτων. Αυτή είναι, όπως σημειώσαμε, υποχρέωσή μας και εκ του Συντάγματος, αλλά είναι και υποχρέωση, που απορρέει από τις συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι απαράδεκτη η λύση που επικρατεί, να γίνεται δηλαδή μια αναφορά στο προοίμιο της πράξης και να μη συμπεριλαμβάνεται ρητή διάταξη στο νόμο.

Μια τελευταία σκέψη. Κύριε Υπουργέ, θα συμφωνήσουμε νομίζωμε ότι δεν αρκεί η συμπερίληψη οποιασδήποτε σχετικής αναφοράς στην εισηγητική έκθεση του νόμου, όπως πολύ περισσότερο δεν αρκούν και οποιεσδήποτε επισημάνσεις που γίνονται εδώ στο πλαίσιο της συζήτησης για την προστασία των δικαιωμάτων. Το γιατί είναι απλό. Ο εφαρμοστής του δικαίου δεν θα προστρέξει ποτέ στα Πρακτικά της Βουλής. Θα προστρέξει στο νόμο, θα δει ότι δεν υπάρχει ρητή διάταξη που να προστατεύει τα δικαιώματα. Αναμενόμενο είναι, λοιπόν, να ανοίξουν οι ασκοί του Αιόλου και να εκπέσει ο ενδιαφερόμενος της προστασίας, την οποία απολάβει και από το Σύνταγμά μας και από τις συνθήκες.

Κάνουμε τελευταία έκκληση. Όχι μόνο σ' αυτή την πράξη, αλλά και σε κάθε επόμενο που αναφέρεται στην περιοχή της δικαιοσύνης, της δημόσιας τάξης, των ελευθεριών, να περιλαμβάνεται σχετική διάταξη που, όπως υπογράμμισα, επιβάλλει και το Σύνταγμά μας και οι συνθήκες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλυσανδράκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα πρότεινα στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Γιαννέλη, ο οποίος μας δήλωσε ότι δεν κατάλαβε γιατί το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν ψηφίζει το νομοσχέδιο, να ρωτήσει τον Υπουργό Δικαιοσύνης τον κ. Χατζηγάκη, ο οποίος είπε ότι κατάλαβε γιατί εμείς δεν το ψηφίζουμε, ασχέτως αν δεν συμφωνεί. Βεβαίως, με αυτή τη δήλωσή του ο κ. Χατζηγάκης απέφυγε να απαντήσει στα ζητήματα που θέσαμε, κάτι το οποίο επιχείρησε να κάνει ο κ. Γιαννέλης και θα ισχυριστώ χωρίς επιτυχία.

Προσπάθησε να αναγάγει τη θέση μας πάνω στο θέμα της EUROJUST στη γενικότερη θέση μας για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν λέω ότι δεν έχει σχέση, αλλά αυτό το θέμα το είχε θέσει και ο κύριος Υπουργός στη συζήτηση κατά την επιτροπή. Έδωσα κάποιες εξηγήσεις, έδωσα μία απάντηση και ο κύριος Υπουργός δεν το επανέλαβε.

Αυτό που είχα πει είναι ότι αξιοποιούμε τέτοιες νομοθετικές ενέργειες, τέτοιες πολιτικές μάλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να βγάλουμε συμπεράσματα για το χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και από εκεί, βεβαίως, προκύπτει και το συμπέρασμά μας για το ποιος είναι ο χαρακτήρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και νομίζω ότι και στην εισήγησή μου τοποθετήθηκα αρκετά καθαρά για μια σειρά ζητήματα, όπως είναι το θέμα της τρομοκρατίας, που είναι αρμοδιότητα της EUROJUST, τι έννοια δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην τρομοκρατία, το ότι γίνεται μια συζήτηση για επέκταση σε πράξεις προτροπής προς τρομοκρατία, δηλαδή ιδεολογικός έλεγχος ακόμη.

Τι, τέλος πάντων, μας παρουσιάζει η EUROJUST ως επιτεύγματα για την τρομοκρατία; Στην έκθεση του 2007 αναφέρεται περίπου ότι το 35% των περιπτώσεων που χειρίστηκε η EUROJUST χαρακτηρίζονται ως περιπτώσεις τρομοκρατίας. Έχει κι ένα παράδειγμα. Προφανώς είναι η πιο τρανταχτή περίπτωση τρομοκρατίας που διαχειρίστηκε η EUROJUST.

Τι λέει, λοιπόν, αυτό το παράδειγμα; Στις 3 Νοεμβρίου 2007 ζητήθηκε από τη EUROJUST να βοηθήσει σε μια επιχείρηση

που ξεκίνησε από τις διωκτικές αρχές στο Μιλάνο κ.λπ.. Συνελήφθησαν κάπου είκοσι έξι ύποπτοι, Ιταλία, Γαλλία, Ρουμανία, Πορτογαλία και Ηνωμένο Βασίλειο. Τι έκαναν αυτοί οι ύποπτοι; Αυτοί οι ύποπτοι παραχάραζαν άδειες παραμονής, παραχάραζαν ταυτότητες και διαβατήρια, είχαν εμπλακεί σε σωματεμπορία και σε λαθρεμπόριο σιγαρέτων. Και τα έκαναν, λέει, όλα αυτά για να χρηματοδοτήσουν τρομοκρατικές δραστηριότητες στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, λες και δεν υπάρχουν τρομοκρατικές δραστηριότητες στο Αφγανιστάν και το Ιράκ που εκτελούνται από τις δυνάμεις κατοχής. Και είχαν, λέει, διασυνδέσεις με την Αλ-κάϊντα και άλλα τέτοια. Αυτή είναι η τρομοκρατία την οποία κυνήγησε η EUROJUST.

Ανέφερα επίσης το θέμα των λεγόμενων προσωπικών δεδομένων και δεν υπερασπιζόμαστε, βέβαια, τους παιδεραστές που είπε ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα του καθενός από μας να μην φακελώνεται.

Αναφέρθηκα στις συζητήσεις περί του επάρατου ριζοσπαστισμού και πώς θα αντιμετωπιστεί σε όλα συνολικά που συνθέτουν ένα πλαίσιο που έχει σαν στόχο να παρεμποδιστεί η πάλη των εργαζομένων. Και, βέβαια, δεν φθάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, σαν κάποιο ανεκδιήγητο Υπουργό παλαιότερης εποχής, να πει «δεν θα επιτρέψω την πάλη των τάξεων». Η πάλη των τάξεων διεξάγεται και από τις δυο τάξεις, η μια εναντίον της άλλης και δεν χρειάζεται να το επιτρέψει κανείς Υπουργός ή όχι, αλλά σε κάθε περίπτωση με όλη αυτή τη διαδικασία μπαίνουν εμπόδια στην πάλη των εργαζομένων και αυτά τα εμπόδια είναι που εμείς αντιπαλεύουμε και καταψηφίζουμε και αυτό το νομοσχέδιο και τη συνολική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης πάνω στα θέματα τα λεγόμενα δικαιοσύνης –ασφάλειας –ελευθερίας και βέβαια όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ένα σχόλιο για το θηρίο που θα μας φάει, αν δεν είμαστε κάπου. Δεν κινδυνεύουμε πράγματι να μας φάει το θηρίο, γιατί το θηρίο μας έχει ήδη στο στομάχι του, μας έχει ήδη καταβροχθίσει: η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Αλυσανδράκη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Τσούκαλης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Ο κύριος Υπουργός, πράγματι, έθεσε τεράστια ζητήματα προς συζήτηση, αλλά ο χρόνος είναι πολύ λίγος, προκειμένου να τα αναλύσουμε όλα.

Κύριε Υπουργέ, θα αναμέναμε ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς από το μακροβιότερο κοινοβουλευτικό, τον πολυγραφότατο Υπουργό που έχει ασχοληθεί με θέματα παγκοσμιοποίησης, που έχει εντοπίσει τους κινδύνους και τις ανησυχίες που πρέπει να έχουν όλοι οι λαοί γύρω απ' αυτή την έννοια, τη νεφελώδη αν θέλετε, τουλάχιστον να γνωρίζει καλά τις θέσεις που εκφράζει αυτός εδώ ο χώρος είτε σήμερα ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς είτε παλιότερα μόνο ως Συνασπισμός είτε πιο παλιά ως Κόμμα της Ανανεωτικής Αριστεράς.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε πολύ καλά ότι αυτός ο χώρος έχει αφήσει ανεξίτηλο αποτύπωμα τουλάχιστον στην ευρωπαϊκή πορεία της χώρας με σαφείς θέσεις, συγκεκριμένες απόψεις και βεβαίως, έχει καταξιωθεί μέσα στον ελληνικό λαό ως ένα αριστερό κόμμα που προσβλέπει στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, που συμμετέχει, τον βλέπει σαν ένα ενιαίο χώρο πολιτικής, κοινωνικής αντιπαράθεσης, ολοκλήρωσης, μόνο που η διαφορά μας είναι καθαρά πολιτική. Εσείς αυτή τη στιγμή αποδέχεστε ένα συγκεκριμένο συσχετισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης άκρα και κάτω απ' αυτή την άκριτη ματιά σας αποφασίζετε και λέτε πως οτιδήποτε μας έρχεται απ' έξω, το ψηφίζουμε με τη δικαιολογία δήθεν ότι είμαστε υποχρεωμένοι από τις συμβατικές μας υποχρεώσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση να το στηρίξουμε.

Αντιθέτως, εμείς ως ιδρυτικά μέλη και βασική συνιστώσα του κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς σε καμμία περίπτωση δεν έχουμε ως θέση είτε τον αναχωρητισμό είτε την περιχαράκωση, είτε την απομόνωση. Προσβλέπουμε στην ευρωπαϊκή διαδικασία, μόνο που θέλουμε μία σαφέστατα διαφορετική Ευρώπη.

Αυτή, λοιπόν, τη διαφορά της αντίληψής μας σε καμμία περίπτωση δεν είναι δυνατόν να την ταυτίζετε με θέσεις άλλων χωρών, όπου η τοποθέτησή τους απέναντι σε τέτοιου είδους ολοκληρώσεις είναι σαφέστατες και είναι βεβαίως αναχρονιστικές, για να μην πω άλλη πιο βαριά, πολιτική πάντα άποψη.

Μακριά από εμάς όροι φοβικοί ή ευρωσκεπτικισμού, με την έννοια που θέτετε εσείς. Ο εκφοβισμός είναι μία τυφλή έννοια, όμως μακριά από εμάς ο φόβος του να μην χάσουμε μέσα από συμμετοχές μας σε τέτοιους χώρους εθνικές ταυτότητες ή την ψυχή μας. Το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά αυτό το οποίο σας λέω. Εκφοβισμός δεν υπάρχει, όπως και ευρωσκεπτικισμός δεν υπάρχει, με την έννοια την οποία λέτε εσείς, γιατί όταν έχεις μία ολοκληρωμένη αντίληψη για έναν χώρο και τον παλεύεις, δεν ταιριάζουν σε αυτήν την αντίληψη ούτε καν και ο σκεπτικισμός. Είναι σαφέστατη η θέση που διατυπώνουμε.

Θα μου επιτρέψετε τώρα να αναγνωρίσω ότι ίσως η επάρκεια να διατυπώνω και να θέτω σε μία σειρά σκέψεις και συλλογισμούς να είναι ελλιπής και να μην έγινε κατανοητή η άποψή μας.

Το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου έρχεται προς ψήφιση –αν δεν κάνω λάθος- βάσει του άρθρου 28, παράγραφος 3 του Συντάγματος, όπου αναφέρει ότι όλες αυτές οι επικυρώσεις εξαρτώνται από τον όρο της διαφύλαξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Σας λέμε καθαρά, σας το είπαμε και στην εισήγηση και κάνατε ότι δεν το καταλάβατε, ότι το συγκεκριμένο κείμενο, αφορά τον τρίτο πυλώνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έναν πυλώνα που είναι αδιαμόρφωτος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει διαμορφωμένο μόνο τον πρώτο πυλώνα, ο τρίτος πυλώνας είναι αδιαμόρφωτος. Δεν έχει εγγυήσεις κατοχυρωμένες, θεσμοθετημένες όσον αφορά την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και επαφύει τη διαφύλαξη αυτή στα κράτη-μέλη.

Η τοποθέτησή μας ήταν σαφέστατη, κύριε Υπουργέ, ότι το πλαίσιο διαφύλαξης των προσωπικών δεδομένων στη χώρα μας, που καλούμαστε να εξειδικεύσουμε αυτές τις εγγυήσεις, είναι ανεπαρκέστατο και το χαρακτηρίσαμε πολύ επικίνδυνο. Και το αναλύσαμε για ποιο λόγο και σας είπαμε για την πρόσφατη παρέμβασή σας όσον αφορά την αφαίρεση της αρμοδιότητας της διαχείρισης των δεδομένων ποινικού χαρακτήρα από την Αρχή και την ανάθεσή τους στον εισαγγελέα.

Δεύτερον, μας αφαιρείτε το δικαίωμα να πιστεύουμε ότι όσον αφορά την ελεύθερη πρόσβαση των ΗΠΑ, που αυτήν τη στιγμή έχει πλήρη πρόσβαση σε όλα τα στοιχεία της EUROJUST, οι εγγυήσεις της δεν μας ικανοποιούν για τη διαχείριση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Όπως δεν μας ικανοποιεί η ίδια δυνατότητα πιθανόν να παραχωρηθεί αύριο στη Ρωσία, στην Ουκρανία και στην Κροατία. Και σας λέμε ότι γι' αυτόν το λόγο και επειδή, όπως είπε ο κ. Παπαδημητρίου πάρα πολύ σωστά, όλα αυτά τα νομοθετήματα έχουν σκληρό πυρήνα και αναπόσπαστο στοιχείο τη διαφύλαξη των ατομικών δικαιωμάτων και εγγυήσεις για τη διαχείριση των προσωπικών δεδομένων, έχουμε δικαίωμα να σας πούμε ότι δεν το ψηφίζουμε.

Έχετε την εντύπωση ότι οποιοδήποτε κείμενο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έρχεται προς έγκριση πρέπει αυτομάτως και επειδή απέκτησε μία πλειοψηφία είτε στο Ευρωκοινοβούλιο είτε οπουδήποτε αλλού είτε στην Επιτροπή, να το στηρίζουμε;

Με όλα αυτά τα δεδομένα εμείς εκπλησσόμαστε που στηρίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτό το συγκεκριμένο κείμενο. Πραγματικά, με έχει καλύψει απολύτως και στην Επιτροπή και σήμερα η τοποθέτηση του κ. Παπαδημητρίου, μόνο που η τοποθέτηση αυτή κατά την άποψή μας θα έπρεπε να οδηγήσει στην καταψήφιση της συγκεκριμένης διάταξης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Ο κ. Υπουργός έχει το λόγο και θα κλείσει με μία σύντομη παρέμβαση.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρία Πρόεδρε, παίρνω το λόγο, όχι για να υποστηρίξω πια το νομοσχέδιο, γιατί σχεδόν ελέχθησαν τα πάντα προς την κατεύθυνση αυτή. Δράττομαι της ευκαιρίας της σημερινής συζήτησης γιατί

ετέθησαν διάφορα σημαντικά και σοβαρά ζητήματα φιλοσοφικής, πολιτικής και πολιτειακής, αν θέλετε, υφής, τα οποία νομίζω ότι χρειάζονται μία σοβαρή απάντηση, διότι πρέπει να τονίσω ότι όλες οι τοποθετήσεις που έγιναν απ' όλους τους συναδέλφους ήταν τοποθετήσεις σοβαρές και περισπούδαστες.

Θα ήθελα πρώτα-πρώτα να ξεκινήσω απαντώντας στον κ. Βορίδη, του οποίου η αγόρευση ήταν κατά την άποψή μου εντυπωσιακή και περισπούδαστη. Αλλά, κύριε Βορίδη, διαφωνώ και θα σας πω το γιατί. Το μεγάλο ερώτημα που έχει τεθεί στη θεωρία περί έθνους, εθνικισμού και εθνικής κυριαρχίας είναι τι είναι πρώτο: το έθνος ή ο εθνοτισμός. Δεν θα τον πω εθνικισμό, διότι ίσως πολλές φορές αυτό ακούγεται άσχημα. Όλοι οι μεγάλοι εθνολόγοι, μεταξύ των οποίων ίσως ο μεγαλύτερος του 20ου αιώνα, ο Γκέλνερ, είπαν ότι ο εθνοτισμός είναι εκείνος που δημιούργησε και το έθνος-κράτος και πάνω σ' αυτόν στηρίζονται τα κράτη. Το έθνος-κράτος είναι δημιούργημα της νεωτερικής εποχής. Βρήκε έναν εθνοτισμό, τον έχτισε, τον περιφρούρησε και πάνω σ' αυτόν έχτισε την εθνική κυριαρχία, η οποία σε τελική ανάλυση τι είναι; Είναι η δική μου κυριαρχία να μπει στη δική σου κυριαρχία, εγώ να υποτάξω εσένα. Κάτω απ' αυτήν την αντίληψη βλέπουμε στον 19ο και στον 20ο αιώνα η ιδέα αυτής της εθνικής κυριαρχίας να έχει δημιουργήσει πολέμους, να έχει αιματοκυλήσει την ανθρωπότητα και να έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα. Επομένως, αυτή καθ' αυτή η εθνική κυριαρχία δεν είναι στοιχείο το οποίο αναπόδραστα και οπωσδήποτε θα πρέπει να συμπίπτει με τον εθνοτισμό. Ο εθνοτισμός, λοιπόν, μπορεί να υπάρχει.

Τι εννοούμε εθνοτισμό; Εννοούμε όλα εκείνα τα στοιχεία τα οποία στηρίζουν την προσωπικότητα και οικοδομούν την εικόνα ενός λαού, τα πολιτισμικά του, τα έθιμά του, τα θρησκευτικά του, όλα εκείνα τα στοιχεία που χτίζουν τον πολιτισμό του και του δίνουν την ταυτότητα. Αυτά μπορούν να επιβιώσουν και σ' ένα διεθνή περίγυρο και σ' ένα λιγότερο διεθνή περίγυρο, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και μπορούν να επιβιώσουν ακόμα και σ' ένα πεδίο ανταγωνισμών.

Επομένως εάν ξεκινήσει κάποιος από τη σκέψη και από τη θέση ότι «εγώ θέλω την εθνική κυριαρχία», τότε δεν μπορούμε να μιλάμε ούτε για ενωμένη Ευρώπη, ούτε για μία κοινωνία όπου και το ατομικό δικαίωμα και το ανθρώπινο δικαίωμα και το δικαίωμα αυτό καθ' εαυτό, με οποιαδήποτε έννοια του δώσει κάποιος, θα μπορεί να σταθεί. Εκεί λοιπόν είναι και η διαφορά μας και εκεί ίσως να είναι η διαφορά που έχουμε με το Κομμουνιστικό Κόμμα, αν την προεκτείνει και τη δει από την άλλη άποψη. Εμείς είτε δεχθούμε ότι το δικαίωμα στηρίζεται σε μία φιλελεύθερη αντίληψη και στηρίζεται στη θεωρία όπως διατυπώθηκε από τον Καντ και από τον Ελς τελευταία, δηλαδή στηρίζεται στο ορθό, είτε από την άλλη άποψη που υποστηρίζουν σύγχρονοι συγγραφείς όπως ο Σαντέρς για το κοινωνικό δικαίωμα, το δικαίωμα το οποίο στηρίζεται σ' ένα ευρύτερο, είτε το ένα, είτε το άλλο μας οδηγεί στην ιδέα ότι το ατομικό δικαίωμα θα πρέπει να προστατεύεται και αυτό είναι που γίνεται.

Αυτό γίνεται χωρίς να έχει σχέση η έννοια της εθνικής κυριαρχίας. Αυτό κάνει και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό κάνουμε και εμείς, εννοώ όλες οι πολιτικές παρατάξεις, με τη νομοθεσία.

Έρχομαι τώρα σε δυο, τρία σημεία τα οποία έθιξε ο κ. Βενιζέλος. Κύριε Βενιζέλο, θα προσυπέγραφα και θα χειροκροτούσα, εάν αυτό δεν θα σας εξέθετε πολιτικά, το 95% της τοποθέτησής σας. Επιτρέψτε μου, όμως, να πω ότι σε δυο, τρία σημεία μάλλον με αδικείτε, πρώτον, διότι η ρύθμιση που κάναμε για τα προσωπικά δεδομένα, ήταν μια ρύθμιση η οποία έβγαλε από τα προσωπικά δεδομένα το κοινό έγκλημα, το ειδεχθές έγκλημα. Συγχρόνως διαφύλαξε το κοινωνικό δικαίωμα. Το έχουμε πει επανειλημμένως εδώ, αλλά επιτρέψτε μου να το επαναλάβω και σήμερα. Ταυτόχρονα, θα δείτε ότι αυτές τις ημέρες με μια σειρά διατάξεων που θα περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο για την άρση του απορρήτου θα διασφαλίσουμε την ίδια στιγμή και το ιδιωτικό δικαίωμα από κρυφές κάμερες και απ' όλα αυτά.

Σας τα λέω αυτά διότι θέλω να ξέρει το Κοινοβούλιο και όλοι οι εκλεκτοί συνάδελφοι ότι τούτη η Κυβέρνηση επιχειρεί να θωρακίσει και το κοινωνικό και το ατομικό δικαίωμα. Αυτό το κάνει με συνέπεια, προχωρώντας σ' έναν ορθό δρόμο και δεν θα σταματήσουμε.

Στο τέλος-τέλος από τις ρυθμίσεις αυτές όχι μόνο δεν υπήρξε βλάβη αλλά ούτε άνοιξε μύτη μέχρι σήμερα. Γινόταν χαλασμός Κυρίου για τις κάμερες, για εκείνο, για το άλλο. Πέρασαν έξι μήνες από τη στιγμή που έγινε αυτό και νομίζω ότι ο δημόσιος βίος κυλά εύρυθμα, σωστά και δεν υπάρχουν τριγμοί.

Με παρεξηγήσατε όταν μίλησα για τσουνάμι. Ξέρετε ότι εγώ δέχομαι απόλυτα και έγινα αντικείμενο κριτικής σ' αυτήν την Αίθουσα, τις αρχές του Μοντεσκιέ περί διακρίσεως των εξουσιών. Θέλω για μια ακόμη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τονίσω ότι δεν θα υπεισέλθω καθόλου στην ουσία και τη λειτουργία της δικαστικής εξουσίας, γιατί είναι μια ανεξάρτητη, μια ελεύθερη διαδικασία και λειτουργία η οποία έχει τους δικούς της κανόνες. Γι' αυτό το πράγμα με κατηγορήσατε με ερωτήσεις, με άρθρα, με πάσης φύσεως επικριτικά σχόλια. Με κατηγορήσατε επειδή δεν επενέβαινα και μου λέγατε «Γιατί δεν προχωρά η άλφα υπόθεση, γιατί δεν προχωρά η βήτα υπόθεση;», λες και εγώ είμαι αρχιδικαστής και πρέπει να πάρω το δικαστή από το αυτί και να του πω να βγάλει απόφαση. Με κατηγορούσατε. Καλώς κάνατε. Ακολουθήσατε μια πολιτική.

Τώρα έρχομαι με την αρμοδιότητα που έχω ως επικεφαλής του Διοικητικού Οργανισμού και λέω: «παρακαλώ βγάλτε τις αποφάσεις γρήγορα», διότι δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτε, δεν έχουμε να κρύψουμε τίποτε και όποιος έκανε κάποιο αδίκημα να το πληρώσει. Αυτό λέμε. Και μας κατηγορείτε τώρα και γι' αυτό. Ε, διαλέξτε, τι από τα δυο κάναμε, ή το ένα ή το άλλο. Δεν μπορεί και τα δυο. Είναι τελείως ασυμβίβαστα.

Όσον αφορά τα Ειρηνοδικεία, πάλι με αδικήσατε, διότι εδώ υπήρχε μια κατάργηση Ειρηνοδικείων. Όταν ανέλαβα το Υπουργείο δεν υπήρχαν ειρηνοδίκες και κάναμε μια τεράστια προσπάθεια με τις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε και να προσλάβουμε ειρηνοδίκες, αυτούς που είχαν μείνει από τον παλαιό δικό σας διαγωνισμό και να συστήσουμε τα Ειρηνοδικεία όπως αυτό της Κω. Γι' αυτό αντί να εισπράξω έπαινο, δεν είναι δίκαιο να εισπράξω κριτική.

Έρχομαι τώρα στην Αριστερά. Κύριε Αλυσανδράκη, εγώ κατάλαβα απολύτως τις τοποθετήσεις σας και σας είπα ότι η θέση σας είναι τίμια, είναι ξεκάθαρη, αλλά νομίζω ότι είστε σε λάθος δρόμο, είστε σε λάθος κατεύθυνση.

Αναφερθήκατε στην κατάργηση της πάλης των τάξεων και όλα αυτά. Εμείς δεν είπαμε ποτέ γι' αυτά. Και δεν είπαμε ποτέ ότι μπορεί να υπάρξει κοινωνία χωρίς να υπάρχει πάλη των τάξεων. Ξέρετε ποια είναι η διαφορά μας; Ότι εσείς μπερδέψατε τις τάξεις. Έχετε μείνει στις αρχές του 20ου και στο 19ου αιώνα, που ήταν οι εργάτες και οι αστοί. Ε, δεν είναι σήμερα αυτό. Σήμερα υπάρχει κοινωνικός χώρος, υπάρχει άλλη διαστρωμάτωση κοινωνική. Αυτό δεν το καταλάβατε εσείς. Και σήμερα η σύγκρουση δεν είναι μεταξύ εργάτη και «άσπρου κολάρου». Είναι διαφορετική η σύγκρουση. Είμαστε σε μία άλλη εποχή. Ε, εκεί είναι η διαφορά μας.

Και ξεκινώντας απ' αυτήν τη διαφορά, έχω να σας πω και για τη στάση σας και η θέση απέναντι στο παγκόσμιο γίγνεσθαι όπως διαμορφώνεται, είτε μας αρέσει, είτε δεν μας αρέσει. Να σας πω κι εγώ κάτι από την καρδιά μου; Κι εμένα δεν θα μου άρεσε η παγκοσμιοποίηση όπως εξελίσσεται. Τι να κάνω όμως; Πρέπει να βρω τρόπους να αντιμετωπίσω τη βροχή και την καταιγίδα όταν έρχεται. Δεν λέω ότι καταδικάζω την καταιγίδα, που είναι ένα φαινόμενο. Ο κόσμος τρέχει νομοτελειακά. Το είπε και ο Χέγκελ. Και επομένως πάνω σε αυτό θα πρέπει εγώ να αμυνθώ. Ε, εσείς απλώς τι κάνετε; Αποτάσσεστε το Σατανά. Δεν είναι όμως αυτή η λύση.

Τελειώνοντας, για να μην αφήσω στο παράπονο και τον κ. Τσούκαλη του Συνασπισμού, κύριε Τσούκαλη εγώ δεν σας κατηγόρησα ποτέ για τον ευρωπαϊκό σας προσανατολισμό. Ποτέ. Εννοώ το κόμμα σας, όχι εσάς προσωπικά. Αναγνωρίζω ότι ο Συνασπισμός είχε πάντοτε ευρωπαϊκό προσανατολισμό.

Εκείνο λέω που είναι ασυνεπές είναι ότι ενώ έχετε έναν ευρωπαϊκό προσανατολισμό, όπως έχει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., και ενώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψηφίζει το νομοσχέδιο συνεπές προς τη γραμμή του, εσείς δεν το ψηφίζετε, γιατί λέτε για τα ατομικά δικαιώματα.

Μα, τα ατομικά δικαιώματα δεν είναι υπόθεση εθνική; Δεν προστατεύονται από το Σύνταγμα; Δεν προστατεύονται από τους νόμους; Η ίδια η Συμφωνία της Eurojust δεν λέει ότι τα ατομικά και τα ανθρώπινα δικαιώματα μπορούν να προστατεύονται από το δικό μας δίκαιο; Γιατί λοιπόν διαφωνείτε και γιατί απορρίπτετε το νομοσχέδιο; Απλώς έτσι, να διαφοροποιηθείτε. Μπορείτε, αλλά δεν συμφωνώ με αυτό.

Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο κ. Κακλαμάνης πρώην Πρόεδρος της Βουλής έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, για δύο λεπτά.

Η συζήτηση πράγματι είναι σε επίπεδο...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κοινοβουλευτικό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και αξιοζήλευτο.

Αυτό όμως που ήθελα, κύριε Υπουργέ, με αφορμή ένα σημείο της δευτερολογίας σας να πω, είναι ότι η Αίθουσα αυτή δεν είναι ούτε αίθουσα επιστημονικών σεμιναρίων, ούτε η αίθουσα της Ακαδημίας. Πολύ χρήσιμα και ιδιαίτερα για τους θεωρητικούς και τους εφαρμοστές του δικαίου είναι όλα όσα ετέθησαν. Έννοιες σοβαρές αναλύθηκαν από τη σκοπιά που κάθε πλευρά τις θεωρεί. Όμως, είναι εδώ η Αίθουσα του Κοινοβουλίου μέσα στην οποία πρέπει να εκφράζεται και αυτό που σήμερα αποτελεί στίγμα για τον δημόσιο, τον κοινωνικό και τον οικονομικό βίο της χώρας.

Πριν από σας, ο προκάτοχός σας, όπως θυμάστε, είχε εμφανιστεί μαζί με τον τότε Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και ανεκοίνωσε ότι επίκεινται διώξεις για το περίφημο παραδικαστικό κύκλωμα, το οποίο, αν δεν κάνω λάθος, συνεχίζει και πάντοτε υπάρχει το νεφελώδες αυτό για το αν έκλεισε, αν συνεχίζονται οι έρευνες κ.λπ..

Την ίδια περίοδο ο προκάτοχός σας είχε αλλεπάλληλες συναντήσεις με τον Πρωθυπουργό, ενώ εκκρεμούσαν ορισμένες υποθέσεις, όπως η υπόθεση συναδέλφου του κόμματός σας και άλλες, που θα πρέπει να κρυβόμαστε πίσω απ' το δάκτυλό μας, παρακολουθώντας και το τι συμβαίνει σήμερα, με τις δικές σας δηλώσεις και τη δραστηριότητα στο χώρο της δικαιοσύνης επί των ημερών της δικής σας υπουργίας, για να δεχθούμε ότι «δεν τρέχει τίποτα» κατά το κοινώς λεγόμενο.

Κύριε Υπουργέ, ανεξάρτητα από τις προθέσεις σας, πρέπει να κατανοήσετε ότι, όταν ο Υπουργός της Δικαιοσύνης, ύστερα από συνεργασία του με τον Πρωθυπουργό, κάνει δηλώσεις ότι «ακολουθεί τσουνάμι και αυτούς τους μήνες που έρχονται οι υποθέσεις που εκκρεμούν, θα ξεκαθαριστούν» –δεν θυμάμαι ακριβώς τις δηλώσεις σας- το πνεύμα είναι αυτό τι άλλο μπορώ να εννοήσω εγώ και οποιοσδήποτε πολίτης; Ότι ο Υπουργός της Δικαιοσύνης με τον Πρωθυπουργό κάθισαν κάτω και είπαν «τι εκκρεμότητες έχουμε; έχουμε το μεγάλο πρόβλημα των δομημένων ομολόγων;», στο οποίο μέχρι πότε πρέπει να ψάχνουμε, κύριε Υπουργέ; Δεν είμαστε αφελείς. Η υπόθεση των δομημένων ομολόγων είναι συγκεκριμένη και ακόμα περιμένουμε, διότι πρέπει να τη δέσετε και με υποθέσεις του παρελθόντος που τώρα τις θυμηθήκατε, που δεν αφορούν αυτήν την επιχείρηση που οργανώθηκε από πάνω, με υπουργικές αποφάσεις πιθανόν για δαπάνες εξοπλισμών, προκειμένου να γίνει, ανεξαρτήτως δε του εάν καταλάβαιναν και οι δύο Υπουργοί ποια πόρτα άνοιγαν, για να ακολουθήσει αυτή η ληστεία των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων.

Ακόμα και χθες διάβαζα συγκεκριμένα ρεπορτάζ, τα οποία δίδονταν στον Τύπο, για πενήντα υποθέσεις από το 1995 και εδώ. Εγώ θέλετε να δεχθώ ότι δεν υπάρχει καθοδήγηση των αρμοδίων οργάνων της δικαιοσύνης σε αυτήν τη μεθόδευση; Προφανώς, υπάρχει μεθόδευση, όταν έχουμε τη φοβερή ιστορία των υποκλοπών και δεν βλέπω η Κυβέρνηση και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός να αντιλαμβάνονται ότι τα απόρρητα εθνικής ασφάλειας και οποιαδήποτε άλλα διαχειρίζονται δεν είναι προσωπική τους υπόθεση. Όταν έχουμε σωρεία υποθέσεων, οι οποίες βλέπω ότι ανατίθενται σε συγκεκριμένα πρόσωπα, σε συγκεκριμένους εισαγγελείς, για προκαταρκτικές εξετάσεις που μετά οδηγούνται στο αρχείο, τι θέλετε να υποθέσουμε, κύριε Υπουργέ; Ότι είστε για αυτές τις δραστηριότητες, που είτε εν γνώσει είτε κάτω από την καλή σας διάθεση τελούνται, άξιος επαίνων;

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τι μου λέτε τώρα;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν σας ζητήσαμε να παρεμβαίνετε στη δικαιοσύνη. Όσες φορές σας ρωτήσαμε ή σας επερωτήσαμε, λέγαμε αυτά που λέω αυτήν τη στιγμή, ότι αυτά γίνονται και δεν ζητούσαμε να παρέμβετε για να μην γίνονται, αλλά να μην παρεμβαίνει είτε ο εκάστοτε Υπουργός Δικαιοσύνης είτε το αφανές εκείνο σύστημα το οποίο λειτουργεί, ώστε να γίνονται αυτά. Αυτή είναι η πρόκληση για εσάς.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Δεν καταλαβαίνω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η κυρία συνάδελφος δεν καταλαβαίνει.

Αυτό που πάντοτε, κυρία Πρόεδρε, λέγαμε εδώ μέσα -και το επαναλαμβάνουμε- είναι ότι αυτές οι υποθέσεις δεν θα είχαν αυτήν την πορεία μέχρι τώρα, εάν δεν υπήρχαν συγκεκριμένα πρόσωπα, τα οποία στη συνέχεια ανταμείβονται. Ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Αθηνών, που μεθόδευσε να παραμείνει εν αγνοία της Α.Δ.Α.Ε. η υπόθεση των υποκλοπών, προωθήθηκε. Του ανατέθηκε ένας ρόλος σε κάποια κρίσιμη υπηρεσία. Ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Εφετών είναι εκείνος που έλαβε το περίφημο CD -όχι ο αρμόδιος ανακριτής- και δόθηκε στον ανακριτή, αφού εξασφαλίστηκε η προφυλάκιση του δύο φορές θύματος, της κυρίας εκείνης που συνηλλάγη με τον περίφημο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού.

Αυτά δεν γίνονται τυχαίως, κύριε Υπουργέ. Επειδή αυτός ο τόπος έχει ζήσει στο παρελθόν τέτοιες ακριβώς καταστάσεις - είτε λιγότερο είτε περισσότερο είχαν το βάρος αυτών που συμβαίνουν σήμερα- αυτό που ζητάμε και θα έπρεπε να αισθάνεστε και εσείς ως καθήκον σας, είναι αυτοί οι μηχανισμοί να πάψουν να αποτελούν καρκίνωμα για την ελληνική δικαιοσύνη.

Και όταν οι δικαστές έχουν την τόλμη να λένε τη γνώμη τους, όπως ο Πρόεδρος της Ενώσεως των Εισαγγελέων Ελλάδος, δεν είναι δυνατόν να δεχθούμε ότι οι διώξεις που ασκούνται, δεν είναι ανάλογες των διώξεων που ασκούνταν πριν από τη δικτατορία, από τον κ. Κόλλια, όταν ήταν Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, σε βάρος των Φλώρου και Κώνστα τότε αντιστοίχως, προέδρου και γραμματέα της Ενώσεως Δικαστικών Λειτουργών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής και των άρθρων του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST), Κοινές Ομάδες Έρευνας και λοιπές διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στη ψήφιση της ενότητας των άρθρων 1 έως 25 και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 2

έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 14 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 15 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 16 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 17 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 18 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 19 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΚΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 24 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το άρθρο 25 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;
ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομόφωνα.
Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST), Κοινές Ομάδες 'Ερευνας και λοιπές διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής, και επί των άρθρων.
Ερωτάται το Σώμα αν γίνεται δεκτό και στο σύνολο.
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.
Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST), Κοινές Ομάδες 'Ερευνας και λοιπές διατάξεις» έγινε δεκτό σε μόνη συζήτηση κατ'αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

«Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST), Κοινές Ομάδες 'Ερευνας και λοιπές διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΜΟΝΑΔΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ (EUROJUST)

Άρθρο 1
Εθνικό Μέλος

1. Στην Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST), η οποία συγκροτήθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2002/187/ΔΕΥ της 28.2.2002 ΕΕ (ΕΕ L 63/1 της 6.3.2002, εφεξής απόφαση του Συμβουλίου) ως οργανισμός της ΕΕ με νομική προσωπικότητα, ορίζεται, με διάταγμα που εκδίδεται κατόπιν προτάσεως των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εξωτερικών ύστερα από απόφαση του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, εθνικό μέλος και αναπληρωτής αυτού, δικαστικός λειτουργός με το βαθμό του πρωτοδίκη ή του αντεισαγγελέα πρωτοδικών και άνω. Ο ορισμός του εθνικού μέλους και του αναπληρωτή του ανακοινώνεται από τον Υπουργό Εξωτερικών στην EUROJUST και στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με επίσημο ταχυδρομείο.

2. Η θητεία του εθνικού μέλους, το οποίο αποσπάται στην έδρα της EUROJUST, είναι τριετής, με δυνατότητα ανανέωσης για μία ακόμη τριετία με την ίδια διαδικασία. Ο αναπληρωτής του εθνικού μέλους εξακολουθεί να ασκεί τα καθήκοντά του στο εθνικό έδαφος, εκτός αν παραστεί ανάγκη να αντικατασταθεί το εθνικό μέλος στην έδρα της EUROJUST.

Άρθρο 2
Εθνικός Ανταποκριτής

1. Εθνικοί ανταποκριτές ορίζονται:

α) Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Διεθνούς Δικαστικής Συνεργασίας της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

β) Οι Εισαγγελείς Εφετών της χώρας, αρμόδιοι για θέματα δικαστικής συνδρομής και εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

γ) Ο Εισαγγελέας ο οποίος έχει ορισθεί Πρόεδρος του προβλεπομένου από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του ν. 2265/1994, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 18 του ν. 2622/1998 (ΦΕΚ 138 Α') και με το άρθρο 12 του ν. 3424/2005 (ΦΕΚ 305 Α'), Συμβουλίου Συντονισμού Ανάλυσης και Ερευνών, ειδικά για τρομοκρατικές πράξεις (άρθρο 187 Α Π.Κ.).

2. Οι εθνικοί ανταποκριτές συνεπικουρούν το εθνικό μέλος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Άρθρο 3
Άσκηση αρμοδιοτήτων της EUROJUST

Στο πεδίο αρμοδιότητας του άρθρου 4 της απόφασης του Συμβουλίου και προς επίτευξη των στόχων του άρθρου 3 της ίδιας απόφασης, η EUROJUST ενεργεί είτε μέσω του εθνικού μέλους της είτε ως συλλογικό όργανο.

Άρθρο 4
Αρμοδιότητες του εθνικού μέλους

1. Το εθνικό μέλος ενεργώντας για λογαριασμό της EUROJUST:

α) μπορεί να ζητεί από τις ημεδαπές αρμόδιες αρχές να εξετάσουν το ενδεχόμενο: αα) να προβούν σε έρευνα ή άσκηση ποινικής δίωξης για συγκεκριμένες πράξεις, ββ) ότι είναι προτιμότερο να προβεί σε έρευνα ή να ασκήσει ποινική δίωξη η αρχή ενός άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γγ) να συντονίσουν τη δράση τους με τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών - μελών, δδ) να συστήσουν κοινή ομάδα έρευνας και εε) να παρέχουν στην EUROJUST τις ζητούμενες πληροφορίες για την εκτέλεση του έργου της,

β) μεριμνά για την ενημέρωση των ημεδαπών αρμόδιων αρχών σχετικά με τις έρευνες και ποινικές διώξεις των οποίων έχει γνώση,

γ) επικουρεί τις αρμόδιες αρχές των κρατών - μελών, κατόπιν αιτήσεώς τους, ώστε να εξασφαλίζεται ο καλύτερος δυνατός συντονισμός των ερευνών και της άσκησης ποινικών διώξεων και γενικότερα υποστηρίζει τη βελτίωση της μεταξύ τους συνεργασίας,

δ) συνεργάζεται και διαβουλεύεται με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο, χρησιμοποιεί τη βάση τεκμηρίωσης του Δικτύου και συμβάλλει στη βελτίωσή της,

ε) παρέχει υποστήριξη σε έρευνες ή ποινικές διώξεις των ημεδαπών αρμόδιων αρχών ή και των αρχών τρίτου κράτους, κατόπιν αιτήσεώς τους, όταν αφορούν μόνο σε αυτές και στις αρχές ενός τρίτου κράτους, εφόσον έχει συναφθεί μεταξύ της EUROJUST και του τρίτου κράτους συμφωνία συνεργασίας ή, σε ειδικές περιπτώσεις, αν συντρέχει ουσιώδες συμφέρον το οποίο επιβάλλει την υποστήριξη και υπό την προϋπόθεση ότι συμφωνεί η EUROJUST ως συλλογικό όργανο,

στ) παρέχει υποστήριξη, κατόπιν αιτήματος ημεδαπής αρχής ή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σε έρευνες και διώξεις οι οποίες αφορούν μόνο την ημεδαπή αρχή και την Κοινότητα,

ζ) διαβιβάζει αιτήσεις αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, εφόσον προέρχονται από την αρμόδια αρχή, αφορούν έρευνα ή ποινική δίωξη διενεργούμενη από αυτή και χρειάζεται η παρέμβασή του για συντονισμό,

η) συντονίζει την ανταλλαγή πληροφοριών επί νομικών ζητημάτων μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών - μελών.

2. Για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του το εθνικό μέλος μπορεί: α) να ζητά από τις ημεδαπές δικαστικές αρχές, τις δικαστικές αρχές των κρατών - μελών και την Ευρωπόλ να του παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες, β) να έχει πρόσβαση στα αρχεία ποινικού μητρώου που τηρούνται στις Εισαγγελίες της χώρας, σύμφωνα με τα ισχύοντα για τις ημεδαπές δικαστικές και εισαγγελικές αρχές, γ) να έχει πρόσβαση στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν.

Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την εκπλήρωση των καθηκόντων που του ανατίθενται από την EUROJUST και σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση του Συμβουλίου.

3. Το εθνικό μέλος έχει την υποχρέωση να διαφυλάσσει το απόρρητο των πληροφοριών οι οποίες ανταλλάσσονται μεταξύ της EUROJUST, των ημεδαπών αρχών και των αρχών των άλλων κρατών - μελών και αυτών τρίτου κράτους.

Άρθρο 5
Αρμοδιότητες της EUROJUST ως συλλογικού οργάνου

Η EUROJUST, ενεργώντας ως συλλογικό όργανο:

α) μπορεί να ζητεί αιτιολογημένα από τις ημεδαπές αρμόδιες αρχές να προβούν στις ενέργειες οι οποίες προβλέπονται στην περίπτωση της παραγράφου 1(α) του άρθρου 4 του παρόντος νόμου,

β) εξασφαλίζει την αμοιβαία ενημέρωση των αρμόδιων αρχών των κρατών - μελών σχετικά με τις έρευνες και τις ποινικές διώξεις των οποίων έχει γνώση και οι οποίες έχουν επιπτώσεις στο επίπεδο της Ένωσης ή αφορούν και άλλα κράτη - μέλη πέραν των άμεσα εμπλεκομένων,

γ) επικουρεί τις αρχές αυτές, κατόπιν αιτήσεώς τους, προκειμένου να εξασφαλισθεί ο καλύτερος δυνατός συντονισμός στις έρευνες ή στις ποινικές διώξεις και γενικώς παρέχει κάθε υποστήριξη για τη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών - μελών, ιδίως βάσει της ανάλυσης την οποία εκπονεί η Ευρωπόλ, την οποία και συνδράμει, παρέχοντας ιδίως γνώμες βασιζόμενες στην ανάλυση αυτή,

δ) συνεργάζεται και διαβουλεύεται με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο, χρησιμοποιεί τη βάση τεκμηρίωσης του Δικτύου και συμβάλλει στη βελτίωσή της,

ε) παρέχει υποστήριξη διοικητικής μέριμνας στις περιπτώσεις υπό στοιχεία α' και γ', η οποία περιλαμβάνει ιδίως συνδρομή για τη μετάφραση, τη διερμηνεία και διοργάνωση συντονιστικών συνεδριάσεων.

Άρθρο 6
Ανταπόκριση ημεδαπών αρχών

1. Η εξέταση των αιτημάτων, όπως προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5 του παρόντος, γίνεται από τις κατά περίπτωση αρμόδιες δικαστικές και εισαγγελικές αρχές.

2. Αν το εθνικό μέλος ή η EUROJUST, ως συλλογικό όργανο, υποβάλει αίτημα για:

α) τη διενέργεια έρευνας ή την άσκηση ποινικής δίωξης για συγκεκριμένες αξιόποινες πράξεις,

β) την αποδοχή της άποψης ότι είναι προτιμότερο η έρευνα να διενεργηθεί και η ποινική δίωξη να ασκηθεί από την αρχή ενός άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

γ) την ανάληψη πρωτοβουλιών με στόχο το συντονισμό μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών - μελών τα οποία εμπλέκονται,

δ) τη σύσταση κοινής ομάδας έρευνας,

ε) την παροχή κάθε πληροφορίας απαραίτητης για την επίτευξη των σκοπών της και η αρμόδια ημεδαπή αρχή το κρίνει απορριπτέο, αναφέρει υποχρεωτικά στην EURO-JUST τους λόγους οι οποίοι δεν επέτρεψαν την ικανοποίηση του αιτήματος. Η αιτιολογία στις παραπάνω περιπτώσεις α', β' και ε'μπορεί να παραλείπεται αν επιβάλλεται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή ασφάλειας προσώπων ή υπάρχει κίνδυνος για την ομαλή διεξαγωγή των ερευνών.

Άρθρο 7
Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα

1. Το εθνικό μέλος και ο αναπληρωτής αυτού έχουν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία επεξεργάζεται η EUROJUST, σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 15, 16, 17 και 18 της απόφασης του Συμβουλίου και υπό την επιφύλαξη της τήρησης των διατάξεων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

2. Αρμόδια αρχή για την υποβολή στην ημεδαπή αίτησης από δικαιούμενο πρόσωπο, προκειμένου να έχει πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, ή αίτησης για τη διόρθωση, τη δέσμευση ή τη διαγραφή λανθασμένων ή ελλιπών δεδομένων, σύμφωνα με τα άρθρα 19 και 20 της απόφασης του Συμβουλίου, είναι το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Η αίτηση αυτή προωθείται άμεσα στην EUROJUST.

Άρθρο 8
Ορισμός μέλους Κοινού Εποπτικού Οργάνου

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εξωτερικών, που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, ορίζεται δικαστικός λειτουργός με βαθμό εφέτη ή αντεισαγγελέα εφετών και άνω, με διετή θητεία, στο ανεξάρτητο Κοινό Εποπτικό Όργανο, όπως αυτό προβλέπεται στο άρθρο 23 της απόφασης του Συμβουλίου, το οποίο ασκεί έλεγχο στις δραστηριότητες της EUROJUST σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η απόφαση αυτή κοινοποιείται από τον Υπουργό Εξωτερικών στην EUROJUST και στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με επίσημο ταχυδρομείο.

Άρθρο 9
Συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)

1. Το εθνικό μέλος είναι η ημεδαπή αρμόδια αρχή για τη λήψη και διαβίβαση πληροφοριών μεταξύ της EUROJUST και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 και τον Κανονισμό (Euratom) αριθ. 1074/1999 σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) της 25.5.1999 (ΕΕ L 136/1 και 8 της 31.5.1999).

2. Ο αρμόδιος Εισαγγελέας διαβιβάζει στο εθνικό μέλος ή στον εθνικό ανταποκριτή τις εκάστοτε πληροφορίες όπως του έχουν κοινοποιηθεί από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), σχετικά με έρευνες που διεξάγονται για τη διακρίβωση παρατυπιών και αξιόποινων πράξεων σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 10
Κατάσταση δικαστικών λειτουργών

1. Ανάκληση του εθνικού μέλους, του αναπληρωτή του και του μέλους του Κοινού Εποπτικού Οργάνου είναι δυνατή με την ίδια διαδικασία που προβλέπεται για το διορισμό τους.

2. Η υπηρεσιακή κατάσταση του εθνικού μέλους, του αναπληρωτή του και του μέλους του Κοινού Εποπτικού Οργάνου ρυθμίζεται κατά τα λοιπά από τις διατάξεις του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν. 1756/1988 ΦΕΚ 35 Α').

Άρθρο 11
Αποζημίωση διαμονής στην αλλοδαπή

Στο εθνικό μέλος το οποίο διορίζεται και αποσπάται στην έδρα της EUROJUST σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 1 του παρόντος νόμου, καταβάλλονται:

α) οι αποδοχές της οργανικής του θέσης,

β) επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής, που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης,

γ) τα έξοδα μετάβασης, εγκατάστασης και επιστροφής, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2685/1999, όπως ισχύει.

Άρθρο 12
Υποχρεώσεις του εθνικού μέλους

1. Πριν το εθνικό μέλος παράσχει τη συγκατάθεσή του, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 2 της απόφασης του Συμβουλίου, για τη διαβίβαση σε διεθνείς οργανισμούς ή φορείς, καθώς και σε αρχές τρίτων χωρών, που είναι αρμόδιες για τις έρευνες και τις διώξεις, πληροφοριών, τις οποίες παρείχαν στην EUROJUST οι ημεδαπές αρμόδιες αρχές, το εθνικό μέλος υποχρεούται να λάβει την έγκριση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Την ίδια υποχρέωση έχει το εθνικό μέλος, όταν διαβιβάζει προσωπικά δεδομένα σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 6 της απόφασης του Συμβουλίου.

2. Το εθνικό μέλος για τις δραστηριότητές του και ειδικότερα σχετικά με τα προβλήματα της πολιτικής για το έγκλημα στο πλαίσιο της δικαστικής συνεργασίας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης αρμοδιότητας της EUROJUST υποβάλλει ετήσια αναφορά στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και προτείνει τα, κατά την κρίση του, απαραίτητα μέτρα για τη βελτίωσή της. Η παραπάνω αναφορά κοινοποιείται στο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΚΟΙΝΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Άρθρο 13
Κοινή ομάδα έρευνας

Κοινή ομάδα έρευνας είναι η ομάδα προσώπων, η οποία συγκροτείται για να διεξάγει έρευνα σε ένα ή περισσότερα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διακρίβωση των εγκλημάτων της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών ουσιών (ν. 3459/2006, ΦΕΚ 103 Α'), της εμπορίας ανθρώπων (άρθρο 323Α ΠΚ) και των τρομοκρατικών πράξεων (άρθρο 187Α ΠΚ), ιδίως όταν: α) η έρευνα απαιτεί δυσχερείς και περίπλοκες ενέργειες συνδεδεμένες με άλλα κράτη - μέλη, β) η φύση και η πολυπλοκότητα της υπόθεσης απαιτεί συντονισμένη και εναρμονισμένη δράση στα ενδιαφερόμενα κράτη - μέλη.

Άρθρο 14
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, οι ακόλουθοι όροι χρησιμοποιούνται με την εξής έννοια:

α) «Συμφωνία»: έγγραφη αμοιβαία συμφωνία των αρμόδιων αρχών δύο ή περισσότερων κρατών - μελών για τη σύσταση κοινής ομάδας έρευνας.

β) «Έρευνα»: κάθε ενέργεια για τη διερεύνηση και τη βεβαίωση του εγκλήματος, καθώς και για την αποκάλυψη και τη σύλληψη του δράστη.

γ) «Επικεφαλής»: ο εκπρόσωπος της αρμόδιας αρχής του κράτους - μέλους όπου λειτουργεί η κοινή ομάδα έρευνας, ο οποίος αναθέτει στα μέλη της ομάδας τα επί μέρους καθήκοντά τους.

δ) «Αποσπασμένο μέλος»: το μέλος της κοινής ομάδας έρευνας, το οποίο δεν προέρχεται από το κράτος - μέλος όπου λειτουργεί η ομάδα.

ε) «Τρίτο κράτος»: κράτος, το οποίο δεν είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 15
Σύσταση κοινής ομάδας έρευνας

1. Ύστερα από αίτηση της αρμόδιας αρχής της Ελλάδας, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος, ή άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιτρέπεται να καταρτιστεί έγγραφη συμφωνία μεταξύ της Ελλάδας και άλλου ή άλλων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη σύσταση κοινής ομάδας έρευνας. Η ομάδα αυτή διενεργεί έρευνα για τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 13 του παρόντος νόμου σε ένα ή περισσότερα από τα κράτη - μέλη, τα οποία τη συνιστούν.

2. Αρμόδια ελληνική Αρχή για την υποβολή ή την παραλαβή της ανωτέρω αίτησης και τη σύναψη της έγγραφης συμφωνίας είναι ο κατά τόπον αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών. Αν η έρευνα πρόκειται να διεξαχθεί στις περιφέρειες περισσότερων Εφετείων, αρμόδια Αρχή είναι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

3. Η αίτηση για σύσταση κοινής ομάδας έρευνας πρέπει να περιλαμβάνει: α) την αρχή από την οποία προέρχεται, β) το αντικείμενο και το λόγο για τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση, καθώς και τη φύση των προς έρευνα θεμάτων, γ) την ταυτότητα και τη διεύθυνση της αρμόδιας αρχής του κράτους - μέλους στο οποίο απευθύνεται και δ) πρόταση για τα πρόσωπα, τα οποία θα συγκροτήσουν την ομάδα.

Άρθρο 16
Περιεχόμενο συμφωνίας

1. Η κατά το άρθρο 15 του παρόντος έγγραφη συμφωνία πρέπει να περιέχει, τουλάχιστον, τα ακόλουθα στοιχεία: α) τα μέρη, τα οποία συμπράττουν στη συμφωνία, β) το σκοπό για τον οποίο συγκροτείται η κοινή ομάδα έρευνας, γ) το χρονικό διάστημα, εντός του οποίου πρόκειται να διεξαχθεί η έρευνα, δ) το κράτος - μέλος ή τα κράτη - μέλη, στην επικράτεια των οποίων πρόκειται να λειτουργήσει η κοινή ομάδα έρευνας, ε) τον επικεφαλής της κοινής ομάδας έρευνας, στ) τα πρόσωπα, τα οποία συγκροτούν την κοινή ομάδα έρευνας, ζ) τους όρους λειτουργίας της κοινής ομάδας έρευνας και η) διάφορες οργανωτικές ρυθμίσεις.

2. Με κοινή απόφαση των εμπλεκόμενων κρατών - μελών μπορεί να παραταθεί η διάρκεια της κοινής ομάδας έρευνας.

3. Οι εκπρόσωποι των ελληνικών αρχών που συμμετέχουν στην κοινή ομάδα έρευνας ορίζονται από τον αρμόδιο, κατ' άρθρο 15 παράγραφος 2 του παρόντος, Εισαγγελέα, ο οποίος ενημερώνει για τη σύσταση της ομάδας και το εθνικό μέλος στην EUROJUST.

Άρθρο 17
Αποδείξεις

1. Μέλος της κοινής ομάδας έρευνας μπορεί, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο και μέσα στα όρια της αρμοδιότητάς του, να παρέχει στην ομάδα αποδείξεις ή πληροφορίες που είναι ήδη διαθέσιμες στο κράτος - μέλος από το οποίο έχει αποσπασθεί, για τους σκοπούς της έρευνας, την οποία διενεργεί η κοινή ομάδα.

2. Αποδείξεις ή πληροφορίες που έχουν αποκτηθεί νόμιμα από το μέλος ή το αποσπασμένο μέλος κατά τη θητεία του ως μέλος της κοινής ομάδας έρευνας και οι οποίες, κάτω από άλλες συνθήκες, δεν θα ήταν διαθέσιμες στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών, μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνον για τους ακόλουθους λόγους:

α) για να εξυπηρετηθεί ο σκοπός, για τον οποίο έχει συσταθεί η ομάδα,

β) για την ανίχνευση, τη διερεύνηση και την άσκηση ποινικής δίωξης και άλλων αξιόποινων πράξεων, κατόπιν συναίνεσης του κράτους - μέλους όπου κατέστησαν διαθέσιμες οι πληροφορίες, εφόσον ένα ανάλογο αίτημα δικαστικής συνδρομής θα ευδοκιμούσε στη συγκεκριμένη περίπτωση, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Η συναίνεση αυτή είναι δυνατόν να μην δοθεί αν θέτει σε κίνδυνο την έρευνα, η οποία διενεργείται στο ενδιαφερόμενο κράτος - μέλος,

γ) για να αποτραπεί άμεση και σοβαρή απειλή κατά της δημόσιας ασφάλειας, με την επιφύλαξη της περίπτωσης β' της παρούσας παραγράφου, εφόσον επακολουθήσει διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή άσκηση ποινικής δίωξης,

δ) για άλλους λόγους, εφόσον συμφωνούν μεταξύ τους τα

κράτη - μέλη, τα οποία συγκροτούν την ομάδα.

Άρθρο 18
Λειτουργία κοινής ομάδας έρευνας στην ημεδαπή

1. Η κοινή ομάδα έρευνας λειτουργεί εντός των ορίων της ελληνικής επικράτειας με επικεφαλής τον εκπρόσωπο των αρμόδιων ελληνικών αρχών, τον οποίο όρισε ο κατά το άρθρο 15 παράγραφος 2 του παρόντος Εισαγγελέας. Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της ομάδας εφαρμόζεται το ελληνικό δίκαιο.

2. Ο επικεφαλής ενεργεί εντός των ορίων της αρμοδιότητάς του, σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία και υπό την εποπτεία του αρμόδιου Εισαγγελέα, ο οποίος προβαίνει και στις απαιτούμενες οργανωτικές ρυθμίσεις για τη λειτουργία της ομάδας.

3. Τα μέλη της ομάδας εκτελούν τα καθήκοντά τους υπό τη διεύθυνση του επικεφαλής, με την επιφύλαξη τήρησης των όρων που έχουν τεθεί στη συμφωνία για τη σύσταση της ομάδας. Τα αποσπασμένα μέλη της κοινής ομάδας έρευνας:

α) Δικαιούνται να παρίστανται αυτοπροσώπως, όταν διενεργείται έρευνα. Ο επικεφαλής της ομάδας μπορεί να αποφασίσει διαφορετικά, υπό την προϋπόθεση ότι συντρέχουν συγκεκριμένοι λόγοι.

β) Έχουν τη δυνατότητα, με απόφαση του επικεφαλής, να αναλάβουν τη διενέργεια ορισμένης έρευνας, μετά από έγκριση του αρμόδιου Εισαγγελέα και των αρμόδιων αρχών του κράτους - μέλους από το οποίο προέρχονται.

γ) Μπορούν να ζητήσουν απευθείας από τις αρμόδιες αρχές των κρατών - μελών από τα οποία προέρχονται να διενεργηθεί ορισμένη έρευνα, εφόσον αυτή κρίνεται απαραίτητη για τους σκοπούς της κοινής ομάδας έρευνας. Το αίτημα αυτό εξετάζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του οικείου κράτους - μέλους.

Άρθρο 19
Λειτουργία κοινής ομάδας έρευνας σε άλλο κράτος - μέλος

1. Κατά τη λειτουργία της κοινής ομάδας έρευνας στο έδαφος άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμόζεται το δίκαιο του οικείου κράτους - μέλους.

2. Έλληνας, ο οποίος ενεργεί ως αποσπασμένο μέλος σε κοινή ομάδα έρευνας που λειτουργεί στο έδαφος άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί να ζητεί, κατόπιν εγκρίσεως του αρμόδιου κατά το άρθρο 15 παράγραφος 2 Εισαγγελέα, απευθείας από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές και σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία να διενεργήσουν ορισμένη έρευνα, εφόσον αυτή κρίνεται απαραίτητη για τους σκοπούς της κοινής ομάδας έρευνας.

Άρθρο 20
Συνδρομή υπαλλήλων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Υπάλληλοι της Ευρωπαϊκής Μονάδας Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST) και της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρωπόλ) μπορούν να συμμετέχουν στη λειτουργία κοινής ομάδας έρευνας, εφόσον αυτό προβλέπεται στην έγγραφη συμφωνία για τη σύσταση της κοινής ομάδας έρευνας ή σε διεθνή σύμβαση που δεσμεύει τη χώρα μας. Τα πρόσωπα αυτά έχουν μόνο το δικαίωμα να παρίστανται αυτοπροσώπως, όταν διενεργείται έρευνα.

Άρθρο 21
Συνδρομή άλλου κράτους - μέλους ή τρίτου κράτους

Εάν για την επίτευξη του σκοπού της κοινής ομάδας έρευνας είναι αναγκαία η συνδρομή άλλου κράτους - μέλους, εκτός από εκείνα που συγκροτούν την ομάδα, ή τρίτου κράτους, η αίτηση συνδρομής υποβάλλεται από τον αρμόδιο Εισαγγελέα, κατά τα οριζόμενα της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του παρόντος, στις αρμόδιες αρχές του άλλου κράτους - μέλους ή του τρίτου κράτους, σύμφωνα με τις ισχύουσες συμφωνίες ή ρυθμίσεις.

Άρθρο 22
Εξομοίωση εγγράφων

Έγγραφα συντεταγμένα από μέλος της κοινής ομάδας έρευνας, προερχόμενο από κράτος - μέλος της Ευρω-παϊκής Ένωσης, στην οποία μετέχει ως αποσπασμένο μέλος και Έλληνας υπάλληλος, κατά τη λειτουργία της σε άλλο κράτος - μέλος, αναγνωρίζονται ως αποδεικτικό μέσο και εξομοιώνονται με έγγραφα συντεταγμένα από ημεδαπό υπάλληλο.

Άρθρο 23
Ποινική ευθύνη

Ως υπάλληλοι κατά την έννοια του άρθρου 13 περίπτωση α' ΠΚ θεωρούνται και οι υπάλληλοι των αρμόδιων αρχών των κρατών - μελών, οι οποίοι συμμετέχουν σε κοινή ομάδα έρευνας που λειτουργεί στην ελληνική επικράτεια, στην περίπτωση τέλεσης αξιόποινων πράξεων κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους είτε έχουν την ιδιότητα του αυτουργού ή συμμετόχου του εγκλήματος είτε του παθόντος.

Άρθρο 24
Αστική ευθύνη

1. Το Δημόσιο ευθύνεται για ζημίες, τις οποίες προξενούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους Έλληνες, συμμετέχοντες σε κοινή ομάδα έρευνας, που λειτουργεί στο έδαφος άλλου κράτους - μέλους, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους - μέλους, στο έδαφος του οποίου ενεργούν.

2. Αν στην ελληνική επικράτεια προκληθεί ζημία από υπαλλήλους άλλου κράτους - μέλους που συμμετέχουν στην κοινή ομάδα, το Δημόσιο υποχρεούται να την αποκαταστήσει, υπό τις προϋποθέσεις που ισχύουν για τις ζημίες που προξενούν τα ημεδαπά μέλη της ομάδας.

3. Αν οι Έλληνες, στο πλαίσιο της κοινής ομάδας έρευνας, προξενήσουν ζημία στο έδαφος άλλου κράτους - μέλους σε βάρος τρίτου, το Δημόσιο καταβάλλει εξ ολοκλήρου το ποσό, το οποίο κατέβαλε το τελευταίο κράτος στους παθόντες ή άλλους εκ της αυτής αιτίας δικαιούχους.

4. Με την επιφύλαξη της άσκησης των δικαιωμάτων του έναντι τρίτων και με την εξαίρεση της παραγράφου 3 το Δημόσιο δεν αναζητεί από άλλο κράτος - μέλος τα ποσά που κατέβαλε σύμφωνα με την παράγραφο 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 25

Μετά το άρθρο 214 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 214 Α ως εξής:

«Άρθρο 214 Α
Υποτροπή

Για την εφαρμογή των άρθρων 88 έως 93 του παρόντος Κώδικα στα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 207 έως 211 και 214, λαμβάνονται υπόψη και οι αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις, που εκδίδουν δικαστήρια των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

Άρθρο 26

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Η Βουλή παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.10' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 15 Μαΐου 2008 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής με αφορμή τον εορτασμό της Ημέρας της Μητέρας και β) αποφάσεις Βουλής: συνέχιση της συζήτησης επί των αναθεωρητέων διατάξεων του Συντάγματος, σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής (Ενότητες Ε, ΣΤ, Ζ και Η της Επιτροπής: Άρθρα 78 παράγραφος 6, 79 παράγραφος 1, 88 παράγραφος 2, εδάφια γ' και δ', 90 παράγραφος 5, 95 παράγραφος 1, 98 παράγραφος 1 εδάφιο β', 100 και 118 παράγραφος 5, 101 και ερμηνευτική δήλωση, 102 παράγραφος 1 εδάφιο δ', 103 παράγραφος 9, 104 παράγραφος 3, 101Α, 108 παράγραφοι 1 και 2, 111 παράγραφος 6 και προσθήκη στο άρθρο 5), σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**